Icoana Maicii Domnului, făcătoare de minuni Hodighitria "Îndrumătoarea" ("Povăţuitoarea")

Icoana Maicii Domnului "Îndrumătoarea" este una dintre renumitele icoane ale Maicii Domnului, făcătoare de minuni, păstrate în Sfântul Munte Athos. Numele icoanei vine de la cuvântul grecesc "hodigos", care înseamnă "călăuză", ori "arătătoare a căii", adică "povăţuitoare". Icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea" („Odighitria") de la Xenofont este așezată în katholikonul mănăstirii, în fața unei coloane din partea stângă, în același loc în care era așezată la Mănăstirea Vatoped.
Există mai multe icoane ale Maicii Domnului Îndrumătoarea, dintre care una se află şi la Mănăstirea Mihai Vodă, în Bucureşti. Icoana Maicii Domnului Îndrumătoarea din biserica Mănăstării Mihai Vodă din Bucureşti este un dar al călugărilor athoniţi trimis ca recunoştinţă pentru binefacerile acordate de marele şi bine cre-

dinciosul domnitor Mihai Viteazul (1593-1601). Acesta a făcut numeroase danii către mănăstirile Sfântului Munte Athos: Xenofont şi Vatopedu, dar mai ales pentru Mănăstirea Simos Petra, pe care a refăcut-o din temelii pe cheltuiala sa, în perioada 1595-1597, când i-a închinat şi ctitoria bucureşteană cunoscută până astăzi după numele său. Icoana Maicii Domnului „Hodighitria" este prăznuită de mai multe ori de-a lungul anului la data de 21 ianuarie, 20 iunie, 26 iunie şi 28 iulie. Har şi milă din belşug revarsă icoana ta, prea curată, pe care o numim, Fecioară îndrumătoare şi vindecă totdeauna patimile cele netămăduite ale celor ce aleargă la tine.

Index

Acatistul Maicii Domnului Îndrumătoarea (Odighitria)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin!

Acatistul Maicii Domnului Îndrumătoarea (Odighitria) - pr. Dani Sfart:
https://www.youtube.com/watch?v=nZhLKq5-Qk0

***

Condac 1
Tu eşti apărătoare şi ajutor, ceea ce eşti plină de har Maică Maria, celor ce cu credinţă şi cu dragoste caută la grabnica ta mijlocire prea curată, de aceea primeşte rugăciunea care ţi se aduce ţie în acest ceas şi mijloceşte înaintea Fiului tău şi Mântuitorului nostru, pentru noi care îţi cântăm aşa: ***Bucură-te, Îndrumătoare Maica Domnului şi mama noastră!***

Icos 1
Maică fiind Izbăvitorului izbăveşte de toate primejdiile şi greutăţile pe cei ce cu credinţă cheamă în tot ceasul numele tău cel cinstit de Îndrumătoare, iar de la noi cei ce stăm înaintea cinstitei tale icoane Odighitria, primeşte cântarea aceasta:
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului Iisus Hristos;
Bucură-te, Îndrumătoare, mijlocitoarea noastră a tuturor;
Bucură-te, Îndrumătoare, bucuria celor necăjiţi;
Bucură-te, Îndrumătoare, mângâierea celor deznădăjduiţi;
Bucură-te, Îndrumătoare, ridicarea celor căzuţi;
Bucură-te, Îndrumătoare, întoarcerea celor pierduţi;
Bucură-te, Îndrumătoare, primitoarea celor în nevoi;
Bucură-te, Îndrumătoare, roagă-te pentru noi;
Bucură-te, Îndrumătoare, Mireasă şi Împărătească;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 2

Venit-a icoana ta cea minunată din Vatoped prin chemarea nevăzută în sfânta stâ-nă a Xenofontului revărsând nouă har şi tămăduiri tuturor celor ce cântă Îndru-mătoarei, acatist de laudă şi Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icos 2

Ploaie de binecuvântări şi vindecări izvorăşte în chip minunat tuturor credincioşilor icoana ta cea dumnezeiască, de aceea cântăm ţie din inimă cântare de mulţumire grăind:
Bucură-te, Îndrumătoare, pururea rugătoarea noastră;
Bucură-te, Îndrumătoare, fereastră către cer;
Bucură-te, Îndrumătoare, scară a sufletelor;
Bucură-te, Îndrumătoare, icoană dumnezeiască;
Bucură-te, Îndrumătoare, floare aleasă;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maică îmbrăcată în soare;
Bucură-te, Îndrumătoare, a stelelor strălucitoare;
Bucură-te, Îndrumătoare, pentru noi de-a pururi rugătoare;
Bucură-te, Îndrumătoare, spre Patria cerească;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 3

Din cer Fecioară cu privirea ta senină vezi pe cei ce stau la icoana ta prea curată, împlineşte te rugăm cererile noastre, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce eşti Maică îndurată, Atotţiitorului dând tămăduire celor ce cu credinţă cântă lui Dum-nezeu: ***Aliluia!***

Icos 3

Har şi milă din belşug revarsă icoana ta, prea curată pe care o numim cu evlavie Îndrumătoarea, vindecând toate patimile cele netămăduite ale celor ce aleargă la ti-ne cântând:
Bucură-te, Îndrumătoare, ajutorul nostru în necazuri;
Bucură-te, Îndrumătoare, izgonitoare a întristărilor noastre;
Bucură-te, Îndrumătoare, luminătoarea sufletelor întunecate;
Bucură-te, Îndrumătoare, biruitoarea vrăjmaşilor noştri;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maică ocrotitoare a credincioşilor;
Bucură-te, Îndrumătoare, alungarea tristeţilor;
Bucură-te, Îndrumătoare, izvorul bucuriei;
Bucură-te, Îndrumătoare, dătătoare de pace;
Bucură-te, Îndrumătoare, a sufletelor nădejde către Rai;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 4
Îndrumătoare, Maică harul tău cel luminat care cu adevărat a ieşit, în toată lumea din sfânta ta icoană, degrab întâmpină pe cei ce sunt în primejdii şi dureri, pentru aceasta laudă şi mărire aducem Fiului născut din tine, cântându-i: ***Aliluia!***

Icos 4
Femeilor neroditoare le dai rod Preacurată şi din calea pierzării pe cei ce se pocăiesc din inimă, la Domnul îi călăuzeşti păzindu-i sub sfântul tău acoperământ, de aceea te rugăm ascultă şi ale noastre suspine, pe care în ceasul acesta ţi le aducem spunând:
Bucură-te, Îndrumătoare, roditoarea pântecelor fără rod;
Bucură-te, Îndrumătoare, bucuria familiilor prin naşterea de prunci;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica copiilor şi mângâierea părinţilor;
Bucură-te, Îndrumătoare, înţelepciunea celor care vin la tine;
Bucură-te, Îndrumătoare, pocăinţa celor păcătoşi;
Bucură-te, Îndrumătoare, călăuză spre Hristos Domnul;
Bucură-te, Îndrumătoare, acoperământ celor în primejdii;
Bucură-te, Îndrumătoare, far luminos care conduci sufletele;
Bucură-te, Îndrumătoare, care ne atragi spre Iisus Mântuitorul;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 5
Icoana ta cea prea cinstită Fecioară Stăpână întărire s-a făcut nouă robilor tăi şi izbăvire din primejdii, iar cei tămăduiţi de boli şi scăpaţi din necazuri cântă neîncetat laudă Domnului strigând: ***Aliluia!***

Icos 5
Curăţire păcatelor noastre şi izbăvire de greşeli cere pentru noi Sfintei Treimi, că noi alergăm cu credinţă la acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Îndrumătoare, ceea ce tuturor ne eşti întărire şi zid de scăpare, iar pentru toate binecuvântările care se revarsă de la sfânta ta icoană, cântăm ţie aşa:
Bucură-te, Îndrumătoare, a credincioşilor liman de mântuire;
Bucură-te, Îndrumătoare, nădejdea celor fără de nădejde;
Bucură-te, Îndrumătoare, odihna celor osteniţi şi împovăraţi;
Bucură-te, Îndrumătoare, arătarea dragostei lui Dumnezeu;
Bucură-te, Îndrumătoare, cămara Duhului Sfânt;
Bucură-te, Îndrumătoare, Fecioară începutul mântuirii noastre;
Bucură-te, Îndrumătoare, născătoarea lui Hristos, Mesia;
Bucură-te, Îndrumătoare, spre sănătate şi mântuire;
Bucură-te, Îndrumătoare, care primeşti a noastre suspine;

Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 6

Întinde curată, sfântul tău acoperământ, cel prea luminos către Mănăstirea Mihai Vodă şi către toate bisericile lui Hristos, care se înfrumuseţează cu sfânta ta icoană Îndrumătoarea, iar celor ce cu evlavie vin să se închine ţie, binecuvântează-i să cânte cu inimă bună lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 6

Ceea ce singură, în chip minunat ai purtat pe Fiul lui Dumnezeu în trup, tu Îndrumătoare ne vii în întâmpinare pretutindeni şi celor care-şi pun nădejdea în tine le împlineşti toate cererile, pentru care auzi de la noi unele ca acestea:
Bucură-te, Îndrumătoare, scut nebiruit al creştinilor evlavioşi;
Bucură-te, Îndrumătoare, veşmânt al Mănăstirii Mihai Vodă;
Bucură-te, Îndrumătoare, podoaba bisericilor care te găzduiesc;
Bucură-te, Îndrumătoare, îndrăznirea creştinilor către Dumnezeu;
Bucură-te, Îndrumătoare, grabnică ajutătoare a noastră;
Bucură-te, Îndrumătoare, vrednică de laudă cerească;
Bucură-te, Îndrumătoare, tămăduitoarea tuturor bolilor;
Bucură-te, Îndrumătoare, întărirea noastră în credinţă;
Bucură-te, Îndrumătoare, descoperitoarea tuturor tainelor;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 7

Arătatu-te-ai mănăstirii Xenofontului laudă dumnezeiască, Născătoare de Dumnezeu tuturor creştinilor Îndrumătoare şi mare apărătoare, de aceea ne rugăm ţie, tămăduieşte curată neputinţele sufletelor noastre, învrednicindu-ne cercetării tale şi sănătate cu rugăciunile tale dăruieşte-ne ca să cântăm Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icos 7

Boala cancerului o tămăduieşti şi suferinţele cele grele le ridici, dăruind ajutor cald celor ce vin la tine Născătoare de Dumnezeu curată Îndrumătoare, de aceea noi cei care suntem martori minunilor tale cutezăm a grăi unele ca acestea:
Bucură-te, Îndrumătoare, vindecătoarea de cancer;
Bucură-te, Îndrumătoare, scăldătoare a sufletelor neputincioase;
Bucură-te, Îndrumătoare, ceea ce stingi văpaia bolilor;
Bucură-te, Îndrumătoare, dezlegarea tuturor neputinţelor;
Bucură-te, Îndrumătoare, înecarea tuturor patimilor;
Bucură-te, Îndrumătoare, curăţitoarea întinăciunilor şi păcatelor;
Bucură-te, Îndrumătoare, fântână de apă tămăduitoare;

Bucură-te, Îndrumătoare, întărire sufletelor şi sănătate trupurilor;
Bucură-te, Îndrumătoare, har de vindecări nesecat;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 8
Pe tine aflându-te zid şi mângâiere dumnezeiască, mănăstirea Mihai Vodă se măreşte cu icoana ta cea sfântă, Născătoare de Dumnezeu Îndrumătoare, iar celor ce prin binecuvântarea ta de Maică ne-ai dăruit sfânta ta icoană cu evlavie şi cinste aleasă, mulţumesc ţie şi dau slavă lui Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icos 8
Caută cu milostivire cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu spre bolile noastre trupeşti şi vindecă durerea sufletelor noastre, Îndrumătoare Maică, izbăveşte de toată stricăciunea, primejdia şi necazul, pe cei ce caută la sfântul tău acoperământ, iar pe noi cei ce cu credinţă privim la sfânta ta icoană, învredniceşte-ne să-ţi cântăm aşa:
Bucură-te, Îndrumătoare, sfânt odor ales de Dumnezeu;
Bucură-te, Îndrumătoare, flacăra milei şi a îndurărilor;
Bucură-te, Îndrumătoare, sfânta sfintelor cea prea aleasă;
Bucură-te, Îndrumătoare, vas ales în care s-a coborât Iisus Hristos;
Bucură-te, Îndrumătoare, porumbiţă a lui Dumnezeu;
Bucură-te, Îndrumătoare, scară pe care ne suim către cer;
Bucură-te, Îndrumătoare, care ne îmbraci cu smerenia;
Bucură-te, Îndrumătoare, care ne înveţi pocăinţa;
Bucură-te, Îndrumătoare, că ne înveţi a cânta, bucură-te;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 9
Obştea Sfântului Xenofont are icoana ta cea dumnezeiască, Îndrumătoarea pentru aceasta măreşte purtarea ta de grijă, iar noi cinstită mănăstire Mihai Vodă îţi mulţumim ţie şi te prea slăvim împreună cu toate bisericile unde te avem ca apărătoare, ocrotitoare şi păzitoare, dând slavă lui Dumnezeu prin cântarea: ***Aliluia!***

Icos 9
Izbăveşte Fecioară din necazuri şi primejdii pe cei ce te cheamă cu tot sufletul, că tu eşti apărătoarea noastră, iar sfintele locaşuri unde este cinstită sfânta ta icoană acoperă-le şi păzeşte-le, pentru ca toţi cei ce vin ca să ţi se închine deschizându-şi gura să-ţi spună aşa:
Bucură-te, Îndrumătoare, care vezi pe Dumnezeu în lăcaşurile cereşti;
Bucură-te, Îndrumătoare, biserică mai desfătată decât cerurile;

Bucură-te, Îndrumătoare, uşă cerească a milei şi iertării;
Bucură-te, Îndrumătoare, Împărătească prea sfântă şi prea frumoasă;
Bucură-te, Îndrumătoare, porumbiţă care duci pe aripi rugăciunile noastre;
Bucură-te, Îndrumătoare, bucuria noastră şi podoaba bisericii;
Bucură-te, Îndrumătoare, noua Evă, născătoare de Viaţă veşnică;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica tuturor celor răscumpăraţi;
Bucură-te, Îndrumătoare, înnoirea lumii şi scaunul Domnului;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 10

Să lăudăm toţi cum se cuvine pe Maica Domnului Îndrumătoarea, noi cei izvbăviţi slăvind cu Cetele cele fără de trup, pe cea care ne-a adus mântuirea şi darul cel mai de preţ de sub soare pe Iisus Hristos, Domnul şi Mântuitorul sufletelor noastre căruia toţi într-un glas să-i cântăm: ***Aliluia!***

Icos 10

Fă cerească mintea noastră cu iubirea Fiului tău, Fecioară şi îndrumă-ne totdeauna pe calea, adevărul şi viaţa care este Iisus Domnul, nu ne părăsi niciodată pe noi, pe cei ce suntem supuşi greşelilor şi zilnic te întristăm cu cele ale firii noastre pământeşti, trimiţându-ne darurile bunătăţii tale cele multe celor ce te măresc cu inimă neîndoită spunând aşa:
Bucură-te, Îndrumătoare, călăuza noastră pe calea cea îngustă;
Bucură-te, Îndrumătoare, carte pecetluită cu duhul;
Bucură-te, Îndrumătoare, cămara curăţiei;
Bucură-te, Îndrumătoare, mirul cel bine mirositor;
Bucură-te, Îndrumătoare, tămâia cea cu bună mireasmă;
Bucură-te, Îndrumătoare, uşa prin care a venit Cuvântul;
Bucură-te, Îndrumătoare, pod care ne treci spre veşnicie;
Bucură-te, Îndrumătoare, indicator luminos spre Împărăţie;
Bucură-te, Îndrumătoare, frumuseţea rugăciunilor noastre;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 11

Cu dumnezeiască dragoste monahul Ioan, mirosicomul Sfântului Anton te-a dăruit bisericii Mihai Vodă, iar noi cei ce ne împărtăşim de binefacerile cele ce în chip tainic şi minunat se revarsă asupra celor ce te cinstesc, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 11

De la icoana ta izvorăsc în chip minunat tămăduiri nenumărate celor ce te cheamă cu credinţă, pentru aceasta tot glasul vesteşte harul tău, lăudând minunile tale Îndrumătoare, iar noi cei ce suntem martorii acestor binecuvântări, te lăudăm zicând:
Bucură-te, Îndrumătoare, minunarea tuturor oamenilor;
Bucură-te, Îndrumătoare, bucuria îngerilor;
Bucură-te, Îndrumătoare, care ne ridici mintea şi sufletul spre cele de sus;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maică a Luceafărului vieţii, Iisus;
Bucură-te, Îndrumătoare, care ne răsari nouă lumina iubirii;
Bucură-te, Îndrumătoare, care ne priveşti prin ochii sfinţi ai desăvârşirii;
Bucură-te, Îndrumătoare, îndrăznirea noastră cea către Dumnezeu;
Bucură-te, Îndrumătoare, temelie pe care se făureşte omul cel nou;
Bucură-te, Îndrumătoare, rugătoarea şi Maica copiilor Tatălui ceresc;
Bucură-te, Îndrumătoare, lira cea cu sunet dumnezeiesc;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 12

Bucură-te, dumnezeiască biserică a Maicii Domnului ce ai în sânurile tale icoana cea cinstită, iar pe tine Maica Domnului te rugăm priveşte cu milostivire şi fii îndrumătoare tuturor care vin la icoana ta cea cinstită, împlinindu-le toate cererile către mântuire pentru care neîncetat să laude Sfânta Treime cântând: ***Aliluia!***

Icos 12

Pe cei ce vin cu credinţă la acoperământul tău, Îndrumătoare Maică Maria şi pe cei ce strigă cu credinţă numele tău cel dumnezeiesc, păzeşte-i nevătămaţi de dureri şi necazuri, iar sfintele lăcaşuri unde este cinstită sfânta ta icoană, Odighitria în pace le păzeşte spre a da slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, iar pe tine a te lăuda aşa:
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Mielului şi a noastră Mamă sfântă;
Bucură-te, Îndrumătoare, miere dulce pe buzele celor ce te cântă;
Bucură-te, Îndrumătoare, viaţă care ne ridici la viaţă;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maică ce ne umpli de speranţă;
Bucură-te, Îndrumătoare, barcă ce ne porţi pe marea vieţii;
Bucură-te, Îndrumătoare, soarele strălucitor al frumuseţii;
Bucură-te, Îndrumătoare, îndrumă-ne pe noi cei ce venim la tine;
Bucură-te, Îndrumătoare, de Iisus să avem inimile pline;
Bucură-te, Îndrumătoare, Tatălui te roagă pentru noi;
Bucură-te, Îndrumătoare, Duhul Sfânt să-i umple pe cei goi;
Bucură-te, Îndrumătoare, bine ai venit în casa noastră;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 13 (de 3 ori)
O, Sfântă Maria pe cei ce vin cu credinţă, la acoperământul tău cel minunat şi se aşează sub mâna ta cea binecuvântată de Mamă şi Îndrumătoare priveşte-i prin sfânta ta icoană, Maica lui Hristos Dumnezeu, scapă-i de toată boala, nevoia, necazurile şi încercările căci toţi către tine îndreptăm privirile şi chemăm cu credinţă numele tău cel prea sfânt cântând Sfintei Treimi, în vecii vecilor: ***Aliluia!***
Se zice, iarăşi:

Icos 1
Maică fiind Izbăvitorului izbăveşte de toate primejdiile şi greutăţile, pe cei ce cu credinţă cheamă în tot ceasul numele tău cel cinstit de Îndrumătoare, iar de la noi cei ce stăm înaintea cinstitei tale icoane, Odighitria primeşte cântarea aceasta:
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului Iisus Hristos;
Bucură-te, Îndrumătoare, mijlocitoarea noastră a tuturor;
Bucură-te, Îndrumătoare, bucuria celor necăjiţi;
Bucură-te, Îndrumătoare, mângâierea celor deznădăjduiţi;
Bucură-te, Îndrumătoare, ridicarea celor căzuţi;
Bucură-te, Îndrumătoare, întoarcerea celor pierduţi;
Bucură-te, Îndrumătoare, primitoarea celor în nevoi;
Bucură-te, Îndrumătoare, roagă-te pentru noi;
Bucură-te, Îndrumătoare, Mireasă şi Împărătească;
Bucură-te, Îndrumătoare, Maica Domnului şi mama noastră!

Condac 1
Tu eşti apărătoare şi ajutor, ceea ce eşti plină de har Maică Maria, celor ce cu credinţă şi cu dragoste caută la grabnica ta mijlocire, prea curată de aceea primeşte rugăciunea care ţi se aduce ţie în acest ceas şi mijloceşte înaintea Fiului tău şi Mântuitorului nostru pentru noi, care îţi cântăm aşa: ***Bucură-te, Îndrumătoare Maica Domnului şi mama noastră!***

Apoi se spune această:

Rugăciune

Prea curată Doamnă Stăpână Născătoare de Dumnezeu care poţi face tot binele, primeşte aceste cinstite daruri ce ţi se cuvin de la noi nevrednicii robii tăi, numai ţie ceea ce eşti aleasă dintre toate neamurile şi te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cereşti şi pământeşti, că pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor şi prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu şi ne-am învrednicit Sfântului său Trup şi prea curatului său Sânge pentru aceasta fericită eşti tu întru neamurile neamurilor, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită, mai luminată decât heruvimi şi mai cinstită

decât serafimi. Şi acum PreaSfântă Născătoare întru tot cântată nu înceta să te rogi pentru noi nevrednicii robii tăi ca să ne mântuim, de tot sfatul celui înşelător şi toată primejdia şi fără de vătămare să fim păziţi, de toată lovitura cea înveninată a celui rău şi până în sfârşit cu rugăciunile tale, păzeşte-ne fără de osândă ca prin paza şi cu ajutorul tău mântuiţi fiind mărire, laudă, mulţumită şi închinare pentru toate să-I înălţăm lui Dumnezeu, unul în Treime şi Ziditorul tuturor, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acatistul la icoana Maicii Domnului "Povăţuitoarea" de la Biserica " Mihai Vodă"

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului – *Hodighitria*
(donație de la Sfântul Munte Athos, 1666)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin!

Condacul 1

Ca un soare străluceşti pe cerul Bisericii, chemând prin razele darurilor tale pe toţi la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, iar în mănăstirea Mihai Vodă ca o făclie luminezi pe cei dintru întunericul necazurilor care îţi cântă ţie: ***Aliluia!***

Icosul 1

Ca pe cea mai de preţ comoară biserica Mihai Vodă te poartă în vistieria sa, iar noi, cei biruiţi de tâlharii slavei deşarte şi lipsiţi de orice virtute, către vistieria darurilor tale alergăm, ca să ne dăruieşti talanţii laudelor acestora:
Bucură-te, lună ce străluceşti pe cerul minţii mele;
Bucură-te, comoara cântărilor dumnezeieşti;
Bucură-te, oglinda înălţimilor neajunse de minte;
Bucură-te, privighetoare îndulcind dorul nostru de desăvârşire;
Bucură-te, acoperământul cel luminat al rugăciunii;
Bucură-te, cortul cel tainic al vederilor minunate;
Bucură-te, făclia cântărilor dumnezeieşti;

Bucură-te, uşă a înţelepciunii monahilor;
Bucură-te, cărare sfinţită a Adevărului;
Bucură-te, adâncul cel nemăsurat al milostivirii;
Bucură-te, adierea cea lină a înţelepciunii;
Bucură-te, păzitoarea cea tainică a porţilor inimii;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!

Condacul 2
Oglindă a înţelepciunii monahilor eşti, căci cărările inimilor lor le netezeşti spre a purta paşii Cuvântului şi în oglinda cugetului curat pe aceştia îi povăţuieşti să cânte Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 2
Pe calea rugăciunii ai călătorit din Vatoped în stâna Xenofontului, iar acum întinzi tuturor scara rugăciunii, ca să suie la înălţimea desăvârşirii în cântări de laudă ca acestea:
Bucură-te, că ai voit a străluci în mănăstirea Vatopedului;
Bucură-te, că singură vii să te odihneşti în inimile cele curate;
Bucură-te, că în îmbrăţişarea rugăciunii ne ridici de la cele lumeşti;
Bucură-te, hotarul cel netrecut al înţelepciunii înalte;
Bucură-te, că dai tuturor pricepere întru cele duhovniceşti;
Bucură-te, căci cu suflarea rugăciunii tale alungi viforul ispitelor;
Bucură-te, mângâierea inimilor celor însetate de Adevăr;
Bucură-te, că pe toţi aşezi la limanul dorit al pocăinţei;
Bucură-te, că stingi focul necazurilor noastre în râurile rugăciunii tale;
Bucură-te, a mănăstirilor păzitoare neadormită;
Bucură-te, că adormi pornirile patimilor noastre;
Bucură-te, vistierie a darurilor celor mai presus de minte;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!

Condacul 3
Cu toiagul rugăciunii tale izgoneşti ameninţările patimilor şi bolile cele cumplite şi pe cei ce te cinstesc cu evlavie îi pleci a cânta Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 3
De strălucirea frumuseţii tale Sfântul Arhanghel Gavriil foarte s-a minunat şi laudă dumnezeiască aducându-ţi în dar aştepta cu dor cuvântul tău prin care Cuvântul

avea să Se sălăşluiască în pântecele tău spre mântuirea lumii, care te slăveşte pe tine în cântări ca acestea:
Bucură-te, cununa slavei Arhanghelilor;
Bucură-te, bucuria cea negrăită a îngerilor;
Bucură-te, povăţuitoare nerătăcită la calea Vieţii;
Bucură-te, căci cârma sufletului nostru o îndreptezi spre limanul mântuirii;
Bucură-te, căci prin cuvântul tău s-a pecetluit voia Tatălui;
Bucură-te, corabie ce ne porţi pe marea vieţii;
Bucură-te, că din tine a răsărit Rodul mântuirii;
Bucură-te, că te-ai învrednicit a auzi glasul Arhanghelului;
Bucură-te, că în urechile inimilor noastre răsună lauda ta;
Bucură-te, că sfinţeşti biserica inimii noastre cu rugăciunea;
Bucură-te, că seci izvoarele patimilor noastre;
Bucură-te, că ne izvorăşti milă în toată nevoia;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!

Condacul 4
Legăturile nerodirii grabnic le dezlegi de la cele ce pătimesc de sterpiciune, iar acum inima mea cea ţinută în legăturile patimilor o slobozeşte, ca să salte pe pajiştea dumnezeieştii înţelepciuni în cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 4
Cumplita boală a cancerului o tămăduieşti cu grabnica ta rugăciune către Cel ce poate a scoate pe toţi din adâncul durerilor, iar acum inima mea cea îmbolnăvită de mulţimea gândurilor răutăţii o tămăduieşte cu aceeaşi doctorie a rugăciunii, ca să strig ţie:
Bucură-te, grabnică nimicitoare a cancerului;
Bucură-te, că veştejeşti pornirile patimilor noastre;
Bucură-te, vasul tămăduirilor celor minunate;
Bucură-te, scăparea celor prigoniţi de boli cumplite;
Bucură-te, limanul vindecărilor mântuitoare;
Bucură-te, că goneşti din inima noastră aprinderea ispitelor;
Bucură-te, povăţuitoarea tuturor pe cărările Vieţii;
Bucură-te, că ne logodeşti Cuvântului pe calea rugăciunii;
Bucură-te, floare prea binecuvântată din grădina Raiului;
Bucură-te, cununa laudelor celor mai presus de minte;
Bucură-te, veselia celor ce se nevoiesc pe calea fecioriei;
Bucură-te, lumina celor ce se luptă cu fiarele patimilor;

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!

Condacul 5

Cununa tuturor darurilor împodobindu-te minunat, stai cu strălucire înaintea tronului Treimii înconjurată de cântări îngereşti şi mijloceşti pentru robii tăi revărsarea milostivirii dumnezeieşti, ca toţi într-un glas să strige Stăpânului: ***Aliluia!***

Icosul 5

Îngerii dănţuiesc în jurul icoanei tale şi sunt gata spre plinirea cererilor de ajutorare a celor ce cu evlavie înalţă înaintea ta tămâia rugăciunilor smerite şi te împodobesc cu flori de laude ca acestea:
Bucură-te, că oaste îngerească trimiţi în ajutorul nostru;
Bucură-te, căci focul rugăciunii tale nimiceşte pe vrăjmaşi;
Bucură-te, scăparea cea binecuvântată a celor neputincioşi;
Bucură-te, candelă nestinsă a iubirii pentru lume;
Bucură-te, că îngerii neîncetat suie pe scara laudelor pentru tine;
Bucură-te, că ne înveţi pe noi a defăima deşertăciunile lumii;
Bucură-te, că marea patimilor potoleşti cu rugăciunea ta;
Bucură-te, că ne sui la înălţimi cereşti cu frânghia rugii tale;
Bucură-te, că nu te depărtezi de cei greşiţi;
Bucură-te, că ne scoţi pe noi din adâncul neştiinţei;
Bucură-te, luminarea minţilor celor întunecate;
Bucură-te, că ne deschizi porţile Împărăţiei Luminii;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!

Condacul 6

Toată mintea nu se pricepe a-ţi împleti ţie cununi de laudă pe măsura vredniciei tale şi amuţeşte tot glasul neputând a cânta cele despre tine, însă noi cu gând smerit cădem înaintea icoanei tale cântând Celui ce te-a împodobit cu mărire: ***Aliluia!***

Icosul 6

În pântecele tău S-a odihnit Cel de pe scaunul heruvimilor şi în cămara inimii tale ai purtat pe Cel ce a gătit multe cămări cereşti pentru moştenitorii mântuirii, de care învredniceşte şi pe cei ce îţi cântă ţie cu credinţă aşa:
Bucură-te, că pe Fiul Tatălui în pântece ai purtat;
Bucură-te, făclie ce ne-a arătat pe Lumina lumii;
Bucură-te, că focul patimilor noastre îl stingi cu rugăciunea ta;
Bucură-te, că nu te depărtezi de cei cufundaţi în întuneric;

Bucură-te, masă duhovnicească a celor flămânzi de iubire;
Bucură-te, vasul cel dumnezeiesc al celor însetaţi de nemurire;
Bucură-te, casă cerească umbrită de slava Domnului;
Bucură-te, că pe toţi îi ridici de pe căile patimilor;
Bucură-te, vie mult roditoare a înţelepciunii;
Bucură-te, pildă nezdruncinată de jertfire;
Bucură-te, binecuvântarea celor ce călătoresc în pământul mântuirii;
Bucură-te, livada cea mult roditoare a înţelepciunii;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!

Condacul 7

Cu toiagul rugăciunii tale atinge inima mea cea împietrită şi fă-o să izvorască cuvintele înţelepciunii, ca întru săltări îngereşti să strig ţie: ***Aliluia!***

Icosul 7

Ca un pom înţelegător ai răsărit pe pământ purtând pe rodul ce a adus lumii mântuirea prin răstignire pe lemnul Crucii; pe Acesta roagă-L Preacurată, ca să mă miluiască pe mine, smochinul cel neroditor, sădind întru mine frica de Dumnezeu şi roadele cuvintelor de laudă ca acestea:
Bucură-te, pom la umbra căruia ne odihnim de arşiţa patimilor;
Bucură-te, scăparea celor înconjuraţi de vrăjmaşi;
Bucură-te, porumbiţă cuvântătoare a tainei Treimii;
Bucură-te, gând pecetluit de lumina Vieţii;
Bucură-te, că fulgerul patimilor îl nimiceşti;
Bucură-te, pom încărcat cu roadele darurilor Duhului;
Bucură-te, că prin a ta rugăciune risipeşti valurile ispitelor;
Bucură-te, mângâierea celor mâhniţi de necazuri cumplite;
Bucură-te, că aprinzi făclia rugăciunii în inimile noastre;
Bucură-te, că nu laşi până în sfârşit pe robii tăi pradă înşelăciunii;
Bucură-te, căci cu iubire părintească chiverniseşti viaţa noastră;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!

Condacul 8

Oglindă a înţelepciunii fecioarelor eşti, căci cu toată smerenia împodobindu-ţi mintea, te-ai făcut icoană a gândurilor Tatălui pe care L-ai odihnit în cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 8

Toate se veselesc în cer şi pe pământ de frumuseţea curăţiei tale, iar noi în adâncul smereniei cufundându-ne îţi aducem valurile firave ale laudelor, ca să ne scoţi pe noi din marea necazurilor:
Bucură-te, glasul bucuriei negrăite a cerului;
Bucură-te, a pământului veselie neîmpuţinată;
Bucură-te, rază vestitoare a tainelor Duhului;
Bucură-te, că din căderea patimilor ne ridici;
Bucură-te, văpaie ce mistuieşti păcatele noastre;
Bucură-te, că potoleşti amărăciunea durerilor noastre;
Bucură-te, că înseninezi gândul nostru întunecat;
Bucură-te, căci cu mărgăritarele laudelor tale ne împodobeşti;
Bucură-te, comoară ascunsă în ţarina inimilor smerite;
Bucură-te, păzitoare neadormită a turnului inimilor noastre;
Bucură-te, că nimiceşti pe vrăjmaşii cei ce ne necăjesc;
Bucură-te, că nu laşi pe robii tăi să se tânguiască în primejdii;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!

Condacul 9
Zid nestricat de apărare eşti Bisericii, păzindu-o de toată năvala ereziilor şi întărind inimile credincioşilor a cânta Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 9
Porţile mântuirii deschide-mi mie, celui ce pururea alunec în noroiul păcatelor, şi întăreşte paşii mei a urma cărările Vieţii, ca să ajung la izvorul cel tainic al înţelepciunii, revărsând ţie picături de cântări ca acestea:
Bucură-te, că îmi deschizi mie cămara pocăinţei;
Bucură-te, că te-ai făcut poartă a Împărăţiei cereşti;
Bucură-te, munte binecuvântat cu izvoarele darurilor cereşti;
Bucură-te, că nu te scârbeşti de a mea sărăcie;
Bucură-te, că arunci şi în vistieria inimii mele talanţii darului tău;
Bucură-te, că nu te depărtezi în rugăciune de cei ce te cinstesc;
Bucură-te, că pe toţi ne porţi pe cărările mântuirii;
Bucură-te, că ne soleşti grabnică iertare la Domnul Hristos;
Bucură-te, privire înfricoşătoare demonilor;
Bucură-te, că îndulceşti privirea gândurilor noastre;
Bucură-te, vasul cel sfinţit al darurilor cereşti;
Bucură-te, odihna celor ce caută cărarea desăvârşirii;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!

Condacul 10

Carte a însemnărilor dumnezeieşti fiind Preafericită, tuturor le scrii în Cartea vieţii cuvânt de mântuire, iar acum cu condeiul Duhului scrie în cartea inimii mele cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 10

Se cutremură toată mintea încercând a se apropia de adâncul nevăzut al desăvârşirii tale, iar noi cu dragoste din spicele gândurilor curate îţi împletim cununi de cântări ca acestea:
Bucură-te, lauda neînţeleasă nici de Cetele îngereşti;
Bucură-te, mireasma cântărilor duhovniceşti;
Bucură-te, pecetea binecuvântărilor arhiereşti;
Bucură-te, carte întru care s-au adunat toate suspinurile lumii;
Bucură-te, cununa slavei cea neîmpletită de mână omenească;
Bucură-te, turn nebiruit al creştinilor drept măritori;
Bucură-te, porumbiţă ce se odihneşte pe ramurile minţilor smerite;
Bucură-te, pecetea aşezată pe gândul plin de înţelepciune;
Bucură-te, scaun de foc al Celui de pe scaunul slavei;
Bucură-te, nădejdea cea tare a creştinilor;
Bucură-te, apărătoarea nebiruită a celor ce te cinstesc;
Bucură-te, limanul celor râvnitori de înţelepciune;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!

Condacul 11

Mănăstirea ta cu bucurie poartă în sânurile sale icoana cea prea luminată, care tuturor trimite raze de înţelepciune şi pleacă şi minţile cele mai întunecate a cânta Stăpânului: ***Aliluia!***

Icosul 11

Mâhnirea inimii mele o risipeşte Curată, cu grabnică solirea ta şi toate le rânduieşte spre folosul şi mântuirea robilor tăi, ridicând povara neputinţelor celor ce îţi cântă cu evlavie:
Bucură-te, că seceri din inimi spinii întristării;
Bucură-te, că netezeşti cărările inimilor cu paşii rugăciunii tale;
Bucură-te, grabnică scăpare a celor biruiţi de patimi;
Bucură-te, mângâietoarea cea caldă a celor din viforul ispitelor;
Bucură-te, pod al împăcării cu Dumnezeu;
Bucură-te, poartă nedescuiată de cheia gândului omenesc;
Bucură-te, vasul cel de aur al Împărăţiei Cerurilor;

Bucură-te, nădejdea celor cufundaţi în marea ispitelor;
Bucură-te, leagănul cel neoprit al rugăciunii pentru lume;
Bucură-te, marea cea liniştită a cugetărilor dumnezeieşti;
Bucură-te, bucuria neîngrădită a fecioarelor credincioase;
Bucură-te, floarea cea tainică a Împărăţiei;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!

Condacul 12
Stinge văpaia bolilor noastre cu ploaia rugăciunii tale şi înţelepţeşte mintea noastră ca să alerge totdeauna pe cărarea smeritei cugetări, culegându-ţi din grădina inimii florile cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 12
Pe cei ce slujesc ţie cu credinţă îi păzeşte sub acoperământul rugăciunilor tale, împacă viaţa noastră şi legăturile durerilor noastre le strică Preacurată, cu puternică mijlocirea ta, ca să săltăm cu duhul în cântări ca acestea:
Bucură-te, că toate le rânduieşti spre a noastră mântuire;
Bucură-te, că în mâinile tale iei viaţa noastră firavă;
Bucură-te, că tulburarea ispitelor o alungi cu a ta solire;
Bucură-te, al monahilor scut împotriva ispitelor;
Bucură-te, a celor feciorelnici comoară de înţelepciune;
Bucură-te, că risipeşti norii ispitelor noastre;
Bucură-te, binecuvântarea celor ce se nevoiesc în mănăstiri;
Bucură-te, întărirea celor ce înoată în marea vieţii;
Bucură-te, aripile rugăciunii celor smeriţi;
Bucură-te, cântec al rugăciunii îndulcind inimile necăjite;
Bucură-te, neînfruntată prigonitoare a durerilor robilor tăi;
Bucură-te, odihna inimilor învăpăiate de dumnezeiescul dor;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, prea curată Fecioară, Stăpâna lumii, acoperă întunericul acestei lumii cu veşmântul cel luminat al rugăciunii tale şi biserica întru care străluceşte prea cinstită icoana ta o păzeşte până la sfârşitul veacurilor de toţi vrăjmaşii, ca să-ţi aducem întru bucurie cântarea de: ***Aliluia!***

Rugăciune către Maica Domnului

O, prea curată Stăpână, limanul cel binecuvântat al celor de patimi prigoniţi, caută cu milostivire spre robii tăi şi ridică sarcina cea cumplită a durerilor noastre. Cu mâna ta cea tare scoate-ne din adâncul ispitelor şi ne aşează la limanul rugăciunii, ca să-ţi aducem tămâia cuvintelor de mulţumire.

Cu adevărat prea curată, tu vindeci boala cancerului şi rânduieşti pocăinţă celor greu încercaţi de această cumplită neputinţă. Mai cu osârdie roagă-te să ne tămăduim noi de boala cea înfricoşată a mândriei care greu chinuieşte sufletele noastre. Cu smerite gânduri împodobeşte mintea noastră şi nerodirea inimii mele o vindecă trimiţând ploaia binecuvântată a rugăciunilor tale.

Ca una ce ai purtat în braţele tale pe Cel pe care L-ai zămislit curat fără ispită bărbătească, pe cele ce doresc a se învrednici de naşterea de prunci le binecuvântează cu a ta rugăciune ca să poarte în braţele lor rodul rugăciunilor tale.

Mie, celui robit de multe patimi cumplite şi pururea nemulţumitor în necazuri, soleşte-mi grabnică pocăinţă, ca să nu mor eu neîmpăcat şi lovit de fulgerul dreptei mânii dumnezeieşti.

Cu razele minunilor ce încununează icoana ta luminează şi mintea mea căzută în întunericul cel greu al gândurilor rele şi mă povăţuieşte către cărările laudelor dumnezeieşti. Alungă de la mine toată ispita cea otrăvitoare şi din izvorul cel curat al înţelepciunii mă adapă, prea fericită.

Povăţuitoare grabnică a monahilor eşti şi a celor iubitori de feciorie scut nebiruit, ocrotitoare a familiilor şi tuturor acoperământ luminat de rugăciune.

Miluieşte-ne şi pe noi şi în ceasul morţii noastre întâmpină-ne cu faţă veselă, izbăvindu-ne de toată mânia vrăjmaşilor nevăzuţi.

Soleşte-ne dumnezeiască iertare la judecata Mântuitorului, ca să-ţi aducem neîncetat mulţumire şi laudă, iar Ziditorului a toate slavă, alăturându-ne zborului îngeresc de prea mărire a Celui mai presus de orice laudă cerească.

Amin.

Acatistul icoanei Maicii Domnului Îndrumătoarea (21 ianuarie)

Icoana de la Sibiu

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi; Doamne, curăţeşte păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.
Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Troparul Preasfintei Îndrumătoare (glas 1): Icoanei tale celei sfinte, numită Îndrumătoarea, închinându-i-ne acum cu multă credinţă, te lăudăm, curată Fecioară, căci ea ne-a fost adusă în chip minunat, revărsând către noi minunile tale şi izbăvindu-ne din toate nevoile; de aceea cu dragoste strigăm: Slavă milostivirii tale, curată! Slavă pavezei tale! Slavă purtării tale de grijă, una Prealăudată!

Al doilea **tropar** al Preasfintei Îndrumătoare: Pe cei ce caută cu credinţă la Acoperământul tău cel minunat şi la apărarea ta cea caldă, Fecioară Îndrumătoare, Maica lui Hristos Dumnezeu, scapă-i din toată boala şi nevoia şi toate necazurile şi încercările; că toţi către tine îndreptăm privirile şi chemăm cu credinţă numele tău cel prea sfânt, Stăpână.

Condacul Îndrumătoarei: Lăudăm minunile Fecioarei, pe care în chip minunat le-ai făcut pretutindeni şi icoanei celei prea curate numită Îndrumătoarea, pe care o avem spre pavăză şi acoperământ, ne închinăm strigând: Bucură-te, Maică prea curată.

&&&

Condacul 1

Apărătoare Doamnă, Preasfântă Stăpână, prea curată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, lumina cea lină a învierii sufletelor noastre, pentru dragostea ta cea nemăsurată, izbăvindu-ne din întunericul uitării, mulţumiri aducem ţie noi robii tăi. Ci, ca ceea ce eşti Îndrumătoarea vieţii noastre, izbăveşte-ne din toate suferinţele şi durerile, ca primind mirul cel prea curat al iubirii tale, pe pământ şi în ceruri să îţi strigăm: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!***

Icosul 1

Îngerul cel mai întâi stătător a fost trimis să-ţi spună cel dintâi: “Bucură-te”; lăudând dumnezeiasca întrupare a lui Hristos şi bucuria ce avea să aducă mântuire la toată lumea. Pentru aceasta, şi noi cei plini de greşeli şi suferinţe, venind în ceasul amărăciunilor la icoana ta cea plină de minuni şi spre dragostea ta, nu ne pricepem ce laudă să îţi aducem, decât numai a striga cu umilinţă:
Cuvine-se să te fericim, ceea ce eşti plină de har;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce eşti Născătoare de Dumnezeu;
Cuvine-se să te fericim, căci Domnul este pururea cu tine;
Cuvine-se să te fericim, căci tu eşti Maica Dumnezeului nostru;
Cuvine-se să te fericim, cea pururea fericită în cer şi pe pământ;
Cuvine-se să te fericim, cea neprihănită cu trupul şi cu sufletul;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce eşti mai mărită, fără de asemănare decât serafimii;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul al 2-lea

Vedem întotdeauna izvoare de vindecări nenumărate venind la sfânta ta icoană, Născătoare de Dumnezeu, asupra tuturor celor care plecând genunchi, cu inima plină de osârdie, se roagă ţie. Tu rămâi pentru toţi singura nădejde şi întărire, pentru aceasta te fericim şi cu dragoste curată, după cuviinţă, cântăm pentru tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Pentru păcatele noastre primim ispite şi chinuri nenumărate şi greu ne este a suporta arşiţa durerilor. Fărădelegile vieţii noastre sunt, încă din pruncie, nenumărate şi nu avem puterea să ne depărtăm de ele. Purtând povara lor şi aducându-ne aminte că numai tu eşti cea care poţi să mijloceşti pentru curăţirea trupurilor şi a sufletelor noastre, cu multă bucurie îţi cântăm:
Cuvine-se să te fericim, căci întotdeauna primeşti nevrednica noastră rugăciune;
Cuvine-se să te fericim, căci nu te scârbeşti de păcatele noastre;
Cuvine-se să te fericim, căci nu depărtezi rugăciunile celor păcătoşi;
Cuvine-se să te fericim, că ne eşti alături în neputinţele noastre;

Cuvine-se să te fericim, că ne curăţeşti de obiceiurile cele întinate;
Cuvine-se să te fericim, că ne ajuţi să ieşim din lucrurile cele vremelnice;
Cuvine-se să te fericim, că în vreme de ispită ne îndrumi spre limanul cel lin;
Cuvine-se să te fericim, căci prin tine aflăm izbăvire din toate nevoile;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul al 3-lea

Când suntem la ceas de rugăciune, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, cu puterea ta de sus, povăţuieste-ne pe toţi spre a cere tot lucrul cel bun şi folositor sufletelor noastre. Ajută-ne să ne rugăm curat, cercetează-ne cu îndurare, înalţă fruntea dreptcredincioşilor, şi mai ales alungă negura leneviei şi a mâhnirii, ca prin tine, mântuiţi fiind, să cântăm Preasfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Cuvine-se ca întotdeauna să te lăudăm, Fecioară prea curată, pentru iubirea ta cea mare pe care o dăruieşti neamului omenesc. Te rugăm să nu laşi poftele cele vremelnice să strice buna aşezare a sufletelor celor dornice de rugăciune. Ştiindu-te pe tine, drept cea mai mare mijlocitoare a noastră şi grabnică ajutătoare, îndrăznim să te rugăm să ne fii veşnic ocrotitoare şi îndrumătoare, pentru aceasta cu mulţumiri cântăm aşa:
Cuvine-se să te fericim, şi să te lăudăm Maică pururea Fecioară;
Cuvine-se să te fericim, şi să te prea mărim pentru purtarea ta de grijă;
Cuvine-se să te fericim, şi să te avem mereu în gând şi în inimă;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce eşti Maica ocrotitoare a sufletelor noastre;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce eşti vie în rugăciunile noastre;
Cuvine-se să te fericim, şi să nu ne lenevim deloc la rugăciune;
Cuvine-se să te fericim, şi să cântăm psalmi cu bucurie pentru tine;
Cuvine-se să te fericim, şi să-ţi aducem mulţumire în tot ceasul;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul al 4-lea

Nu ne pricepem, noi nevrednicii, să mărturisim numărul minunilor tale şi puterea cu care ne aperi de multe răutăţi şi necazuri. Cu purtarea ta de grijă asculţi de-a pururea rugăciunile celor umiliţi şi te bucuri pentru întoarcerea tuturor la limanul cel neînviforat al Fiului tău şi Dumnezeului nostru. Limba noastră este neputincioasă spre a aduce lauda dragostei pe care o ai pentru toţi, dar luând îndrăznire prin tine, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Tu, Împărăteasa cerului şi a pământului, asculţi mai ales rugăciunile celor smeriţi. Pe cei umiliţi Dumnezeu îi iubeşte şi le întăreşte inima spre a nu cădea în păcatul slavei deşarte, iar pe cei care doresc să ducă o viaţă duhovnicească nu îi trece cu vederea. Cunoscând noi grijă faţă de cei care te cheamă în ajutor şi fiind, şi noi, mereu încercaţi de necazuri, îndrăznim a te lăuda, zicând:
Cuvine-se să te fericim, că ne ajuţi mereu la ceas de grea încercare;
Cuvine-se să te fericim, că nu ne treci cu vederea când suntem în ispite;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce alini sufletele cele pline de amărăciune;
Cuvine-se să te fericim, căci picuri dragoste în inimile cele învrăjbite;
Cuvine-se să te fericim, că nu te depărtezi de cei ce te strigă neîncetat;
Cuvine-se să te fericim, căci tu înalţi inimile cele smerite;
Cuvine-se să te fericim, căci tu risipeşti gândurile cele viclene;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce veseleşti inimile cele pline de supărare;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul al 5-lea

Ispita slavei deşarte cuprinde fără încetare cugetul omenesc şi puţini sunt aceia care reuşesc să biruiască în lupta cu duhul mândriei. Îngerul cel neascultător a fost alungat din ceruri, pentru că a nesocotit starea sa de umilinţă şi s-a ridicat împotriva lui Dumnezeu. De aceea, şi pe noi, povăţuieşte-ne, Maica lui Dumnezeu, să ne depărtăm de slava cea plină de deşertăciune şi să aducem cu umilinţă laude lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Tu, Preasfântă Fecioară, fiind plină de har şi având nespusă umilinţă, la ceasul de Bunavestire a arhanghelului Gavriil ţi-ai mărturisit credinţa în Dumnezeu prin răspunsul: “Fie mie după cuvântul tău”. De atunci cerurile s-au deschis şi Mântuitorul sufletelor noastre s-a coborât la noi spre a ne răscumpăra din robia păcatelor. Cu smerenia ai deschis Poarta cerului şi încuietorile iadului le-ai zdrobit. Pentru aceasta, Stăpână prea bună, nu ne trece cu vederea, pe noi care cu umilinţă îţi strigăm:
Cuvine-se să te fericim, că ne înveţi să iubim smerenia;
Cuvine-se să te fericim, că ne depărtezi de faptele cele pline de mândrie;
Cuvine-se să te fericim, că nu ne laşi în ispita slavei deşarte;
Cuvine-se să te fericim, şi să dispreţuim laudele acestei lumi;
Cuvine-se să te fericim, şi să urâm lucrurile cele stricăcioase;
Cuvine-se să te fericim, şi să avem nădejde doar în Dumnezeu;
Cuvine-se să te fericim, şi să iubim tăcerea asemenea ţie;
Cuvine-se să te fericim, Îndrumătoarea vieţii noastre;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul al 6-lea

Greu lucru este a ne pierde răbdarea şi a nu primi crucea pe care Dumnezeu a lăsat-o în viaţa noastră. Astăzi cei mai mulţi vor să se depărteze de dureri şi dispreţuiesc încercările pe care, spre îndreptare, le trimite Bunul Dumnezeu în viaţa lor. Întăriţi cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, primind cu răbdare toate greutăţile vieţii, plini de nădejde, îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Cu răbdarea te-ai încununat în această viaţă, Născătoare de Dumnezeu, şi ai primit fără să cârteşti toate amărăciunile vieţii. Auzind pe dreptul Simeon spunând că ”prin sufletul tău va trece sabie”, ai păstrat cuvintele în inima ta, ştiind că dragostea de Dumnezeu este împletită cu multe suferinţe în lumea aceasta. De aceea, tu eşti cea dintâi care ne înţelegi neputinţele, dăruindu-ne răbdare şi înţelepciune spre a putea cânta:

Cuvine-se să te fericim, mângâietoarea inimilor întristate;
Cuvine-se să te fericim, biruitoarea noastră în ceas de ispită;
Cuvine-se să te fericim, salvatoarea mântuirii noastre;
Cuvine-se să te fericim, că nu te scârbeşti de cei păcătoşi;
Cuvine-se să te fericim, că ne ajuţi să purtăm crucea vieţii;
Cuvine-se să te fericim, că ne înveţi să nu cârtim în încercările grele;
Cuvine-se să te fericim, şi să cerem şi noi voia lui Dumnezeu;
Cuvine-se să te fericim, şi să răbdăm ca şi tine până la sfârşit;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul al 7-lea

Poftele trupului tulbură liniştea muritorilor, căci nu este om pe lumea aceasta fără de păcat. Doar tu singură, Născătoare Dumnezeu, ai fost cea care ai biruit păcatul şi nu ai cunoscut stricăciunea firii. Mulţi sunt cei care petrec în necurăţie, dar număraţi sunt şi cei care se ostenesc să biruiască în lupta cu patimile trupului. Având-u-te pe tine nădejde nebiruită, te rugăm să ne întăreşti în lupta cu ispitele acestui veac, spre a cânta cu bucurie lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Puţini sunt cei care se izbăvesc de cuptorul aprins al patimililor trupeşti. Cu dragostea ta, Născătoare de Dumnezeu, te-ai făcut înţelegătoare tuturor celor care au dorit să se îndepărteze de ispite. Răbdând multă ruşine pentru noi, păcătoşii, Maică prea curată, te rogi neîncetat pentru întoarcerea pe calea cea anevoioasă a virtuţilor. Cunoscând îndelunga ta aşteptare, iubirea desăvârşită şi mila pe care o trimiţi celor neputincioşi, cu dragoste te lăudăm zicând:

Cuvine-se să te fericim, ceea ce eşti calea cea curată a virtuţilor;

Cuvine-se să te fericim, ceea ce nu-i lepezi pe cei păcătoşi;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce pururea te rogi pentru toţi;
Cuvine-se să te fericim, chezăşia iertării noastre;
Cuvine-se să te fericim, bucuria izbăvirii de păcate;
Cuvine-se să te fericim, căci ne ajuţi să învingem poftele trupeşti;
Cuvine-se să te fericim, căci ne îmbraci cu haina cea nouă a sfinţeniei;
Cuvine-se să te fericim, căci vrem să fim asemenea pruncilor nevinovaţi;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul al 8-lea

Aleasă virtute este credinţa în Dumnezeu şi în adeverirea lucrurilor nevăzute, însă mulţi semeni, ispitiţi fiind de trufaşul diavol, îşi pierd speranţele de mântuire şi cad în prăpastia cea fără de ieşire a deznădăjduirii. Dintre aceştia unii suferă boli ale minţii, iar alţii ajung chiar şi la moarte, în locul de osândă veşnică. Dar noi, cei ce te avem pe tine grabnic ajutătoare, nu ne vom lăsa cuprinşi de amărăciunea celor rele şi cu smerenie vom lăuda pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Diavolul, cel urâtor de suflete, conduce lumea spre cereri deşarte şi în cele din urmă aduce neîmplinirea lor, iar apoi deznădăjduirea. Prin aceasta, cei nerecunoscători, păcătuiesc împotriva Sfântului Duh, uitând că nu toate dorinţele sunt folositoare sufletului şi vieţii celei veşnice. Văzându-te pe tine, Maică prea curată, stând lângă Cruce, cu inima sfâşiată de durere, dar plină de nădejde, primindu-le pe toate cu smerenie, te mărim cântând:
Cuvine-se să te fericim, şi să stăm şi noi lângă Crucea Fiului tău;
Cuvine-se să te fericim, şi să cerem doar ce este de folos vieţii de apoi;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce ne sfătuieşti să cerem bucuriile nepieritoare;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce ne întăreşti pe căile nestricăcioase;
Cuvine-se să te fericim, că ne scoţi din viforul păcatelor;
Cuvine-se să te fericim, că ne ridici din noianul patimilor;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce pierzi deznădejdea din inimile noastre;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce aduci întărire în ceasuri de primejdie;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul al 9-lea

În veacul pe care îl trăim s-au înmulţit cei care aduc hulă împotriva lui Dumnezeu şi a sfinţeniei tale, Născătoare de Dumnezeu. Cu răutate şi din neştiinţă, fără să înţeleagă de-a pururea fecioria ta, cârtitorii, plini de necurăţie au uitat mulţimea binefacerilor pe care le-ai arătat asupra neamului nostru omenesc. Dispreţuind

păcatul lor şi rugându-ne pentru întoarcerea lor la adevărata pocăinţă, prin tine aducem laudă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ritorii cei vicleni şi mult vorbitori nu pot să priceapă marea ta iubire de oameni şi mulţimea minunilor tale. Aprinşi de ispita diavolului, care nu suportă puterea rugăciunilor tale pentru fiecare muritor, cei depărtaţi de harul lui Dumnezeu şi-au învârtoşat inima în necredinţă şi în minciuni pline de venin. Iar noi, cei care ştim că Domnul Iisus Hristos ţi-a încredinţat guvernarea întregii lumi, cu bucurie îţi cântăm:
Cuvine-se să te fericim, că ne înveţi să avem o credinţă adevărată;
Cuvine-se să te fericim, că ne depărtezi de învăţătura cea spurcată;
Cuvine-se să te fericim, că tai eresurile cele pline de răutate;
Cuvine-se să te fericim, că prin tine toate ereziile se vor sfârşi;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce îi umileşti pe cei trufaşi şi plini de ură;
Cuvine-se să te fericim ceea ce ruşinezi poftele mincinoase ale oamenilor;
Cuvine-se să te fericim, căci prin tine adevăratul Dumnezeu este prea mărit;
Cuvine-se să te fericim, căci Fiul tău te-a făcut Stăpâna întregii lumi;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul al 10-lea

Dumnezeu stă împotriva celor mânioşi şi aprinşi de duhul răzbunării, iar Sfântul apostol Pavel ne îndeamnă să nu apună soarele peste mânia noastră. Tu, Măicuţa noastră eşti mereu pricină de împăcare pentru toţi cei aflaţi în vrăjmăşie şi încărcaţi cu spinii urii şi ai altor păcate. Făcându-te întotdeauna dar de iubire pentru cei ce s-au depărtat de blândeţea Fiului tău şi povăţuindu-i să fie mereu în dragoste unii cu alţii, împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Zid de ură şi dispreţ ridică necuratul în faţa celor care îl iubesc pe Fiul tău şi sunt plini de râvnă duhovnicească. Aşa sunt dispreţuiţi dintotdeauna casnicii lui Dumnezeu şi sunt prigoniţi asemenea mucenicilor, până la marginile pământului. Iar noi, ştiind că mânia este o armă iscusită în mâna diavolului, şi dorind a câştiga virtutea cea senină a neţinerii de minte a răului, te chemăm pe tine, Maica lui Dumnezeu, în ajutorul nostru şi cu putere strigăm:
Cuvine-se să te fericim, şi să ne rugăm pentru cei ce ne dispreţuiesc;
Cuvine-se să te fericim, cea care nu ne laşi să cădem în patima mâniei;
Cuvine-se să te fericim, cea care ne ajuţi să uităm răul pricinuit nouă;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce ne dai darul iertării şi al împăcării;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce ne păzeşti de vorbele cele deşarte;

Cuvine-se să te fericim, că ne povăţuieşti să tăcem în ceasul ispitei;
Cuvine-se să te fericim, cununa celor ce se luptă împotriva iuţimii firii;
Cuvine-se să te fericim, scăparea celor din adâncul întunecat al firii;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul al 11-lea

Mirul înmiresmat al lacrimilor ochilor tăi se revarsă din icoanele tale făcătoare de minuni, dar, şi mai folositor este mirul credinţei adevărate pe care îl picuri în inimile iubitorilor de Dumnezeu. Nicicând nu ne-ai lăsat fără ajutor şi neîncetat ne-ai încredinţat prin minuni că eşti aproape de inima noastră. Văzând cu ochii trupului şi ai sufletului lacrimile tale, îi mulţumim lui Dumnezeu cântând cu evlavie: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Ştim, Măicuţă Sfântă, că nu avem credinţă tare, încât să ne rugăm curat şi să-ţi mulţumim pentru nenumăratele tale binefaceri, fiind grei la inimă şi plini de păcate. Tu, însă, prea curată Îndrumătoare trimiţi semne nenumărate prin care îţi arăţi dragostea ta pentru biserica Fiului tău şi pentru viaţa fiecărui credincios. Văzând şi înţelegând jertfa ta minunată de iubire, aprinşi de flacăra recunoştinţei, îţi cântăm cu umilinţă:
Cuvine-se să te fericim, ceea ce verşi lacrimi sfinte pentru neamul omenesc;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce trimiţi mirul curat al sfinţeniei tale;
Cuvine-se să te fericim, că prin ochii tăi curaţi să privim lumea cu bucurie;
Cuvine-se să te fericim, ca din icoana ta să izvorască minuni nenumărate;
Cuvine-se să te fericim, şi să nu ne poticnim în apărarea credinţei adevărate;
Cuvine-se să te fericim, şi să plângem şi noi la icoana ta;
Cuvine-se să te fericim, şi să ne rugăm fierbinte înaintea ta;
Cuvine-se să te fericim, apărătoarea ţării noastre sfinte;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul al 12-lea

Vădindu-se marea ta dragoste pentru noi, nu putem să tăinuim minunile tale pe care le faci pentru noi, păcătoşii. De aceea, ţie ne rugăm, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, să mijloceşti pentru noi în faţa Tronului dumnezeiesc, ca să aflăm iubirea cea sfântă, iar lumina Sfântului Duh să ne aducă bucurie şi împăcare tuturor celor care, venind lângă tine, venim în Rai şi îi cântăm lui Dumnezeu din tot sufletul: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Aflat-am Raiul lângă sfânta ta icoană făcătoare de minuni şi te rugăm curat să fii întotdeauna Îndrumătoarea noastră şi să nu ne treci cu vederea din cauza greşelilor noastre. Credinţa, nădejdea şi dragostea sunt adevăratele comori sufleteşti, care ne dau aripi să călătorim împreună cu tine, Măicuţă prea curată, pe drumul către Împărăţia Cerurilor. Pentru toate acestea, acum şi pururea te lăudăm aşa:
Cuvine-se să te fericim, ceea ce ne eşti mijlocitoare şi îndrumătoare;
Cuvine-se să te fericim, că icoana ta varsă lacrimi sfinţitoare;
Cuvine-se să te fericim; şi să-ţi dăruim şi noi mirul faptelor bune;
Cuvine-se să te fericim, şi pentru tine să ne iubim mai mult unii cu alţii;
Cuvine-se să te fericim, şi să iertăm toate pentru numele tău cel sfânt;
Cuvine-se să te fericim, lumina cea lină a credinţei adevărate;
Cuvine-se să te fericim, nădejdea întâlnirii în Împărăţia Cerurilor;
Cuvine-se să te fericim, cununa strălucitoare a dragostei arzătoare;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu, bucuria cerului şi a pământului, ceea ce ai născut pe Fiul lui Dumnezeu mai presus de fire, primeşte, te rugăm, această puţină rugăciune şi înmulţeşte dragostea în sufletele noastre; alungă de la noi toată întristarea şi deznădăjduirea; ajută-ne să fim răbdători şi iertători; dăruieşte-ne bună înţelegere şi sănătate, şi cu rugăciunile tale ajută-ne să cântăm împreună cu tine pe pământ şi în cer: ***Aliluia!***

Se zice iarăşi:

Icosul 1
Îngerul cel mai întâi stătător a fost trimis să-ţi spună cel dintâi: "Bucură-te"; lăudând dumnezeiasca întrupare a lui Hristos şi bucuria ce avea să aducă mântuire la toată lumea. Pentru aceasta, şi noi cei plini de greşeli şi suferinţe, venind în ceasul amărăciunilor la icoana ta cea plină de minuni şi spre dragostea ta, nu ne pricepem ce laudă să îţi aducem, decât numai a striga cu umilinţă:
Cuvine-se să te fericim, ceea ce eşti plină de har;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce eşti Născătoare de Dumnezeu;
Cuvine-se să te fericim, căci Domnul este pururea cu tine;
Cuvine-se să te fericim, căci tu eşti Maica Dumnezeului nostru;
Cuvine-se să te fericim, cea pururea fericită în cer şi pe pământ;
Cuvine-se să te fericim, cea neprihănită cu trupul şi cu sufletul;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii;
Cuvine-se să te fericim, ceea ce eşti mai mărită, fără de asemănare decât serafimii;
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!

Condacul 1

Apărătoare Doamnă, Preasfântă Stăpână, prea curată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, lumina cea lină a învierii sufletelor noastre, pentru dragostea ta cea nemăsurată, izbăvindu-ne din întunericul uitării, mulţumiri aducem ţie noi robii tăi. Ci, ca ceea ce eşti Îndrumătoarea vieţii noastre, izbăveşte-ne din toate suferinţele şi durerile, ca primind mirul cel prea curat al iubirii tale, pe pământ şi în ceruri să îţi strigăm: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu!***

Rugăciune de mulţumire către Maica Domnului Îndrumătoarea:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Maică prea curată, Îndrumătoare a vieţii noastre, îţi mulţumim pentru toată dragostea şi ocrotirea care se revarsă asupra celor ce se închină în faţa icoanei tale făcătoare de minuni.

Primindu-te ca pe un dar desăvârşit, te-am aflat pe tine milostivă apărătoare sufletelor noastre şi primitoare a rugăciunilor care se înalţă din inimile cele curate ale creştinilor de pretutindeni.

Durerile şi neîmplinirile vieţii ne-au adus şi pe noi lângă mila ta cea sfântă, făcându-ne să-ţi cerem, cu lacrimi fierbinţi, ajutorul tău cel binecuvântat, iar prin rugăciunile tale săvârşite în ceruri, noi am primit o mulţime de bucurii duhovniceşti.

Deci şi acum te rugăm, o, Maică prea milostivă, Fecioară prea curată, revarsă harul tău către toţi cei ce sunt nefericiţi şi trimite-le mângâiere şi alinare sfântă.

Dăruieşte tinerilor care te cheamă în ajutor, să-şi găsească însoţire curată pe drumul vieţii; femeilor neroditoare să primească darul naşterii de prunci; celor ce sunt în şcoli, înţelepţire; bolnavilor aflaţi în suferinţe, ridicare din nevoi şi nouă tuturor să căutăm, mai întâi, să dobândim izbăvirea de păcate, linişte sufletească şi un loc în Împărăţia Cerurilor, acolo unde este neîncetată dragoste şi bucurie dumnezeiască.

Prin mijlocirile tale cele binecuvântate, ajută-ne să dobândim un loc în Patria Cerească şi să slăvim neîncetat pe Dumnezeu: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2018/01/16/acatistul-icoanei-maicii-domnului-indrumatoarea-21-ianuarie/

Acatist la icoana făcătoare de minuni a PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, care se numeşte Odighitria - Arătătoarea Căii (20 iunie, 26 iunie şi 28 iulie)

Icoana făcătoare de minuni a PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, care se numeşte Odighitria

După Înălţarea Domnului nostru Iisus Hristos şi după Pogorârea Sfântului Duh, trecând multă vreme, apostolul Luca evanghelistul, fiind iscusit a zugrăvi icoane, a zugrăvit pe o scândură chipul PreaSfintei Născătoarei de Dumnezeu şi l-a dus PreaSfintei Fecioare Maria.

Ea, văzând icoana cu chipul prea sfintei feţei sale, şi-a adus aminte de proorocia sa de mai înainte şi a zis: De acum mă vor ferici toate neamurile. Apoi a zis şi aceasta: "Darul meu să fie cu icoana aceasta !"

Astfel s-a făcut cu lucrul prin sfântul ei cuvânt, pentru că au început de la acea Sfântă icoană a se face negrăite minuni, cu darul Maicii Domnului.

Această icoană s-a trimis de Sfântul Luca în Antiohia la stăpânitorul Teofil, care primise credinţa în Hristos, către care a şi scris Evanghelia sa.

Acea icoană făcătoare de minuni era de închinăciune cinstită nu numai pentru Teofil, ci şi pentru toţi creştinii cei de acolo cu dreaptă credinţă.

După Teofil, trecând mulţi ani, acea icoană s-a dus mai întâi în Ierusalim, apoi în Constantinopol.

Împărăteasa Evdochia, soţia bine credinciosului împărat Teodosie cel tânăr, fiind la Ierusalim, a luat această cinstită icoană şi a trimis-o în dar surorii împăratului, Sfintei Pulheria, precum s-a scris în viaţa ei.

Sfânta Pulheria, luând-o cu dragoste, a pus-o în Biserica PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, care se numea Vlaherna, pe care a zidit-o cu cheltuiala ei.

Această Sfântă icoană a fost împodobirea cetăţii împărăteşti, fiindcă izvorau din ea multe minuni de tămăduiri.

După mulţi ani popoarele au numit-o pe ea Odighitria, care se tâlcuieşte, "povăţuitoare şi ajutătoare de cale".

Şi a numit-o aşa din lucrurile ce s-au făcut şi anume: PreaSfânta Născătoare de Dumnezeu, arătându-se la doi orbi, i-a dus în Biserica cea din Vlaherna la icoana făcătoare de minuni şi le-a dăruit vederea cea desăvârşită.

Târziu după aceea, în zilele lui Eraclie, împăratul grecesc, a fost năvălirea perşilor şi a sciţilor asupra stăpânirii lui.

Venind Sarvar, voievodul puterilor lui Hozroie, împăratul perşilor, asemenea şi Cagan al sciţilor cu multe cete, au înconjurat cetatea şi multă vreme o chinuiau cu tărie.

Patriarhul Serghie, luând Sfintele cruci şi Sfintele icoane, dar mai ales icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni, pe care a zugrăvit-o Sfântul evanghelist Luca, împreună şi cu veşmântul ei şi au înconjurat zidurile cetăţii, rugându-se cu lacrimi.

Deci s-a făcut cu milostivirea lui Dumnezeu şi cu folosirea PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, o minunată izbăvire de barbari şi s-a dat grecilor slăvită biruinţă asupra perşilor şi sciţilor; pentru că marea - fiind muiat în ea veşmântul PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu - cu dumnezeiasca putere a înecat corăbiile potrivnicilor. Iar cei ce erau pe uscat, au fost goniţi şi tăiaţi cu sabia.

Deci, pomenirea minunii acesteia, cu cântare de Acatist o prăznuiau în toţi anii, în sâmbăta a cincea a marelui post. De atunci locuitorii Constantinopolului au început a numi icoana PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, ajutătoare.

Amândouă acele numiri, povăţuitoare şi ajutătoare de cale, în limba grecească se grăieşte cu singurul cuvânt Odighitria; şi astfel acea Sfântă icoană se numea Odighitria.

După mulţi ani s-a ridicat în Constantinopol eresul cel luptător împotriva icoanelor. Atunci oarecare din cei dreptcredincioşi bărbaţi sfinţi, au luat noaptea din Biserica Vlahernei, această Sfântă icoană a prea curatei Născătoare de Dumnezeu, care se numeşte Odighitria şi au dus-o în locaşul care se numeşte Pantocrator.

Acolo au ascuns-o în zidul Bisericii, aprinzând candelă înaintea ei şi rugându-se cu lacrimi au astupat-o să nu fie batjocorită de luptătorii de icoane. Acolo a petrecut până la pieirea începătorilor acelui eres.

Iar după ce Biserica a primit din cea mai dinainte a sa înfrumuseţare de icoane, a fost multă cercetare pentru această Sfântă icoană a PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu pe care a zugrăvit-o Sfântul Luca şi care mai pe urmă s-a numit Odighitria.

După descoperirea lui Dumnezeu au găsit-o astupată în zidul Bisericii Pantocrator şi candela înaintea ei încă nu se stinsese.

Credincioşii au avut mare bucurie de aflarea ei; deci, au luat-o şi au pus-o iarăşi la locul cel mai dinainte, în Biserica Vlaherna.

***

Acatist la icoana făcătoare de minuni a PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, care se numeşte Odighitria - Arătătoarea Căii

(prăznuită pe data de 20 iunie, 26 iunie şi 28 iulie)

Icoană făcătoare de minuni - îndeosebi spre vindecare de cancer şi spre dăruire de copii celor care nu îi pot avea

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi; Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Se zice **Troparul** la cinstirea icoanei Odighitria (glasul 1): Icoanei tale celei sfinte, numită Îndrumătoarea, închinându-i-ne acum cu multă credinţă, te lăudăm, curată Fecioară, căci ea ne-a fost adusă în chip minunat, revărsând către noi mi-nunile tale şi izbăvindu-ne din toate nevoile; de aceea, cu dragoste strigăm ţie: Sla-vă milostivirii tale, curată! Slavă pavezei tale! Slavă purtării tale de grijă, una Prealăudată!

Apoi, se zice **Condacul** la cinstirea icoanei Odighitria (glasul al 2-lea): Îndrumătoarea noastră şi pavăză în toată viaţa eşti, Preacurată; de aceea, de icoana ta cea sfântă apropiindu-ne, strigăm ţie: îndrumă-ne pe noi către cele mai bune!

&&&

Condac 1

Închis şi părăsit îmi e altarul inimii, dar Chipul lui Dumnezeu pecetluit pe fiinţa mea mă arde cu dor nestins. Nu am altă scăpare din iadul deznădejdii fără numai

pe tine, Fecioară: luminează-mi întunericul, descoperă-mi lumina feţei Fiului tău, ca să aflu raiul smereniei şi cu mulţumire să strig: ***Bucură-te, arătătoarea Căii!***

Icos 1

Nu-mi pot găsi liniştea, nu-mi pot afla Chipul, nu pot să-mi îndrept viaţa decât privind spre Pruncul dumnezeiesc din braţele tale, Preacurată, spre Care pururi arăţi cu iubire de Maică şi doar aşa, cu închinare, uşile altarului de taină iarăşi se deschid.
Bucură-te, arătătoarea Chipului dumnezeiesc;
Bucură-te, arătătoarea iubirii Tatălui;
Bucură-te, arătătoarea dragostei Preasfântului Duh;
Bucură-te, arătătoarea dăruirii Fiului;
Bucură-te, arătătoarea întrupării lui Hristos;
Bucură-te, arătătoarea Cinei celei de Taină;
Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 2

Nimica sunt eu, făptura, abia ca o frunză purtată de vântul patimilor şi valurile ispitelor; dar din nimic a făcut Dumnezeu lumea şi aşa nu deznădăjduiesc, ci cred iubirii Sfintei Treimi care m-a creat. Şi către icoana naşterii tale, Fecioară, îmi tind cugetul inimii, strigând împreună cu tine: Fie mie, Doamne, după cuvântul Tău, ***Aliluia!***

Icos 2

Toate simţurile şi mădularele îmi sunt rănite de patimi şi zac în nelucrare. Arată-mi mie, Fecioară, nu calea cea plină de amăgiri a simţurilor şi cugetelor amestecate ale lumii, ci calea rugăciunii şi închinării neîncetate către Hristos, prin care inima se face iarăşi altar al prefacerii duhovniceşti.
Bucură-te, arătătoarea înfricoşatei Jertfe;
Bucură-te, arătătoarea luminatei Învieri;
Bucură-te, arătătoarea Trupului şi Sângelui lui Hristos;
Bucură-te, arătătoarea alegerii celei bune;
Bucură-te, arătătoarea sfintelor nevoinţe şi voii dumnezeieşti;
Bucură-te, arătătoarea închinării şi prefacerii duhovniceşti;
Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 3

Cine ar putea zugrăvi iubirea dintre Dumnezeu şi creaţia Sa mai bine decât Sfântă icoana ta, Născătoare de Dumnezeu, în care pe Cel ce toate le ţine cuprinzând, Îl faci arătat mai presus de minte celor ce cântă: ***Aliluia!***

Icos 3

Pacea dumnezeiască ce se coboară în lume este Însuşi Iisus cel întrupat din tine, Preacurată Fecioară, în împreună îmbrăţişarea Preasfântului Duh. Şi aşa icoana Naşterii tale e însăşi icoana isihiei creştine, chipul Liturghiei lui Hristos, prin care Biserica urcă în iubirea Tatălui Dumnezeiesc.
Bucură-te, arătătoarea iubirii dumnezeieşti;
Bucură-te, arătătoarea iubirii de creaţie;
Bucură-te, arătătoarea chemării de Sus;
Bucură-te, arătătoarea Numelui lui Iisus;
Bucură-te, arătătoarea crucii de viaţă izvorâtoare;
Bucură-te, arătătoarea crucii de unire între creaţie şi Dumnezeire;
Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 4

Cât de uşor încolţesc în firea slăbită de păcat seminţele vrăjmaşului şi cât de adânc pătrund rădăcinile relelor deprinderi! Şi din afară şi dinlăuntru mă împresoară întunericul, ci tu, Stăpână, degrabă mântuieşte-mă, arată-mi calea spre lumină, să pot iarăşi cânta: ***Aliluia!***

Icos 4

Lumea se cerne în tot felul de ispite, iar întru boli şi neputinţe Însuşi Dumnezeu lucrează spre mântuirea noastră. Arată-mi, Fecioară, rostul dumnezeiesc al încercărilor ce mă învăluie ca să-mplinesc voia Fiului tău şi să strig:
Bucură-te, arătătoarea binecuvântării Tatălui;
Bucură-te, arătătoarea rugăciunii Preasfântului Duh;
Bucură-te, arătătoarea închinării Fiului;
Bucură-te, arătătoarea Bisericii, Trupul lui Hristos;
Bucură-te, arătătoarea hotarului veşniciei;
Bucură-te, arătătoarea Rugului aprins al isihiei;
Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 5

La dreapta se-nalţă piscul ucigaş al mândriei şi deşertăciunii, la stânga se cască prăpastia fără fund a deznădejdii: cum voi păzi dar calea cea strâmtă ce trece prin focul conştiinţei şi al pătimirii de bună voie pentru dragostea lui Hristos, de nu-mi vei călăuzi tu paşii, Preacurată? Numai aşa, sub sfântul tău Acoperământ, voi avea şi eu îndrăznire a cânta: ***Aliluia!***

Icos 5

Înfiază-mă, Fecioară, pe mine, cel ce stau cu închinare înaintea crucii de viaţă dătătoare a Fiului Tău, şi descoperă inimii mele Rugul aprins al Bisericii în care să-mi sfinţesc trupul şi sufletul şi să strig:
Bucură-te, arătătoarea tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, arătătoarea iertării şi împăcării;
Bucură-te, arătătoarea tămăduirii şi luminării;
Bucură-te, arătătoarea Chipului cel fără umbra păcatului;
Bucură-te, arătătoarea Chipului de taină al Învierii;
Bucură-te, arătătoarea dragostei ce nu mai cade;
Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 6
Viaţa mi se-apropie de răscrucea veşniciei şi iată, nu am rod în care să se-ntrupeze Iubirea lui Dumnezeu. Nu am asemănarea cu Hristos, nici haina Sfântului Duh prin care să pot primi şi eu înfierea cea de Sus. Tot darul l-am risipit şi pângărit din neştiinţă, negrijă şi neiubire, iar acum deznădăjduit mă aflu înaintea hotarului înfricoşat. Arată-mi, însă tu, Fecioară, covârşirea milei lui Hristos, ca înaintea Lui să m-arunc şi să strig ca desfrânata, vameşul şi tâlharul: Miluieşte-mă, Doamne, ***Aliluia!***

Icos 6
Deschide-mi mie, celui orb, Preacurată, ochii inimii să pot vedea lumea în icoana veşniciei, icoana Iubirii celei mai tari decât păcatul şi moartea, şi cu mulţumire să strig:
Bucură-te, arătătoarea icoanei veşniciei;
Bucură-te, arătătoarea chipului împărăţiei;
Bucură-te, arătătoarea Pomului Vieţii;
Bucură-te, arătătoarea venirii lui Hristos;
Bucură-te, arătătoarea Paştilor de taină;
Bucură-te, arătătoarea judecăţii Iubirii;
Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 7
Arată-mi pururea, Stăpână, pe Fiul Tău şi Dumnezeu, ca să pot urî desăvârşit păcatul ce mă desparte de dragostea Lui, şi să pot cânta: Aliluia!

Icos 7
Străluceşte-mi, Fecioară, frumuseţea mântuitoare a Chipului lui Hristos, ca alungând urâciunea pustiirii să odihnească în inima mea ca într-o icoană de pururea închinare şi să strig:

Bucură-te, arătătoarea comorii din ţarina inimii;
Bucură-te, arătătoarea mărgăritarului ascuns;
Bucură-te, arătătoarea bunăvoirii Tatălui;
Bucură-te, arătătoarea liturghiei Cuvântului;
Bucură-te, arătătoarea mângâierii Preasfântului Duh;
Bucură-te, arătătoarea sălăşluirii Sfintei Treimi;
Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 8

Târât de patimi cumplite, strig către tine, Fecioară: nu mă lăsa pierzării, ci degrab mă acoperă cu lumina smereniei tale, întru care iubirea dumnezeiască înfloreşte şi Trupul lui Hristos se plineşte, în cântarea: ***Aliluia!***

Icos 8

Arată-mi, Preacurată, chipul pocăinţei şi mărturisirii adevărate, ca să păşesc eu, cel ce am lepădat tot darul dumnezeiesc, în hotarul împărtăşirii cu Hristos, prin care inima se face locaş al Împărăţiei Cerurilor.
Bucură-te, arătătoarea dorului curăţitor;
Bucură-te, arătătoarea pocăinţei înveselitoare;
Bucură-te, arătătoarea mărturisirii dezlegătoare;
Bucură-te, arătătoarea bunătăţii firii;
Bucură-te, arătătoarea altarului împărtăşirii;
Bucură-te, arătătoarea Schimbării la faţă;
Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 9

Viforul patimilor şi al suferinţelor ce vin asupră-mi potoleşte-l, Fecioară, arătându-mi mie calea răbdării şi închinării a toate către milostivirea lui Dumnezeu, prin care crucea Iubirii mai presus de lume se-nalţă, în cântarea: Aliluia!

Icos 9

Cum a fost năpădit de neghină grâul cel curat sădit de Dumnezeu în inima mea şi cum voi mai discerne acum voia lui Dumnezeu, de nu mi-o vei lumina tu, Stăpână, cu rugăciunile tale de Maică către Fiul tău şi Dumnezeu?
Bucură-te, arătătoarea darului dumnezeiesc;
Bucură-te, arătătoarea frumuseţii fecioriei;
Bucură-te, arătătoarea rodniciei ascultării;
Bucură-te, arătătoarea comorilor sărăciei;
Bucură-te, arătătoarea secerişului de taină;
Bucură-te, arătătoarea urmării lui Hristos;

Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 10

Toate ale lumii le-am gustat, dar n-am aflat bucurie, nici lumină netrecătoare, ci doar cădere în gol şi în lanţurile deprinderilor pătimaşe, iar suflarea vrăjmaşului caută fără odihnă să stingă candela inimii mele. Ci nu lăsa, Fecioară, în întuneric viaţa mea, ci păzeşte-o întru lumină ca să pot cânta pururea: Aliluia!

Icos 10

Nu am nimica vrednic, nici cuget curat, nici simţire fără meteahnă să aduc la altar. Ca un osândit stau înaintea icoanei tale, Împărătească, şi înaintea ei îmi aduc cu închinare toate ale mele, să le prefacă Fiul tău aşa cum Însuşi ştie, ca un Dumnezeu, în prinos de Liturghie, prescure de cuget şi simţire prin care să mă sfinţesc şi eu şi să cânt:
Bucură-te, arătătoarea cugetului ascuns;
Bucură-te, arătătoarea înşelării ucigătoare;
Bucură-te, arătătoarea păcatului nemărturisit;
Bucură-te, arătătoarea crucii de moştenire şi închinării de fiu;
Bucură-te, arătătoarea iubirii de Dumnezeu peste toate;
Bucură-te, arătătoarea iubirii aproapelui cu dragostea lui Hristos;
Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 11

Aşază, Născătoare de Dumnezeu, cuvântul viu şi lucrător al Fiului tău în inima mea, ca să secere neghina păcatului ce-mi înăbuşă Chipul şi să pot sta înaintea Lui cu închinarea întregii mele fiinţe, cântând: ***Aliluia!***

Icos 11

Arată-mi, Preacurată, chipul împărtăşirii de tainele dumnezeieşti, prin care să ardă zestrea suferinţei şi morţii câştigată prin păcat şi aşa să-mi pot purta Crucea ce odrăsleşte rodul Învierii.
Bucură-te, arătătoarea împărtăşirii lui Hristos, rodul veşniciei;
Bucură-te, arătătoarea pogorârii Sfântului Duh, chipul minunatei prefaceri;
Bucură-te, arătătoarea slavei Tatălui, chipul Împărăţiei Cerurilor;
Bucură-te, arătătoarea credinţei lucrătoare;
Bucură-te, arătătoarea nădejdii văzătoare;
Bucură-te, arătătoarea dragostei sfinţitoare;
Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 12

Nu voi putea zbura peste abisul morţii fără aripile smereniei şi dragostei, nici nu voi afla lumina feţei Fiului tău fără a ta mijlocire prea bună, Maica lui Dumnezeu, prin care întunericul se risipeşte şi tot darul lui Hristos se înnoieşte, în cântarea: ***Aliluia!***

Icos 12

Ca una ce pururi Îl vezi pe Fiul tău, Preacurată, ajută-mă să am neîncetat înainte icoana Iubirii dumnezeieşti, prin care să nu mai fiu o sămânţă a stricăciunii în ţarina lumii, ci o mlădiţă vie a Trupului lui Hristos, întru pacea şi bucuria luminatei Învieri.

Bucură-te, arătătoarea Chipului lui Hristos;
Bucură-te, arătătoarea umbririi Preasfântului Duh;
Bucură-te, arătătoarea întâmpinării Tatălui;
Bucură-te, arătătoarea biruinţei iubirii;
Bucură-te, arătătoarea îndumnezeirii firii;
Bucură-te, arătătoarea Adevărului şi Vieţii nestricăcioase;
Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 13 (de 3 ori)

Nu va putea cineva să-şi lumineze cugetul şi simţirea de nu va cunoaşte dragostea lui Hristos ce preface inima în cer nou şi pământ nou. Călăuzeşte-mi dar, Preacurată Fecioară, voirea cea slăbănogită la limanul voii dumnezeieşti, ca întărită în har să se înalţe spre cerul nepătimirii şi să vadă prealuminat Chipul Fiului Tău întru slava Tatălui Ceresc şi odihna Preasfântului Duh, cântând împreună cu tine: ***Aliluia!***

Apoi:

Icos 1

Nu-mi pot găsi liniştea, nu-mi pot afla Chipul, nu pot să-mi îndrept viaţa decât privind spre Pruncul dumnezeiesc din braţele tale, Preacurată, spre Care pururi arăţi cu iubire de Maică şi doar aşa, cu închinare, uşile altarului de taină iarăşi se deschid.

Bucură-te, arătătoarea Chipului dumnezeiesc;
Bucură-te, arătătoarea iubirii Tatălui;
Bucură-te, arătătoarea dragostei Preasfântului Duh;
Bucură-te, arătătoarea dăruirii Fiului;
Bucură-te, arătătoarea întrupării lui Hristos;
Bucură-te, arătătoarea Cinei celei de Taină;
Bucură-te, arătătoarea Căii!

Condac 1
Închis şi părăsit îmi e altarul inimii, dar Chipul lui Dumnezeu pecetluit pe fiinţa mea mă arde cu dor nestins. Nu am altă scăpare din iadul deznădejdii fără numai pe tine, Fecioară: luminează-mi întunericul, descoperă-mi lumina feţei Fiului tău, ca să aflu raiul smereniei şi cu mulţumire să strig: ***Bucură-te, arătătoarea Căii!***

Şi apoi se face Otpustul: Pentru rugăciunile PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, ale Sfinţilor părinţilor noştri şi ale tuturor Sfinţilor, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi, Amin.

Sursa:

(Din "Acatistier al Sfinţilor Isihaşti şi Mărturisitori" alcătuite şi diortosite sub îndrumarea şi prin rugăciunile părintelui Ghelasie Gheorghe (1944-2003) de la Sfânta Mănăstire Frăsinei)

http://www.manastireapiatracraiului.ro/acatistul-maicii-domnului-aratatoarea-caii/

https://chirho88888888.wordpress.com/2020/06/20/acatist-la-icoana-facatoare-de-minuni-a-preasfintei-nascatoarei-de-dumnezeu-odighitria-aratatoarea-caii/

https://telegra.ph/ACATISTUL-MAICII-DOMNULUI-ODIGHITRIA-06-19

Paraclisul Maicii Domnului la icoana Hodighitria "Îndrumătoarea"

(Îndeosebi spre vindecare de cancer şi spre dăruire de copii celor care nu îi pot avea)

***

Paraclisul icoanei Maicii Domnului Hodighitria - pr. Dani Sfart:
https://www.youtube.com/watch?v=NngMdnvdeoY

Paraclisul icoanei Maicii Domnului Indrumătoarea Smolenskaia:
https://www.youtube.com/watch?v=Fc6uNEsfQYw

&&&

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

***Apoi:* Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Tropar: Să ne închinăm toţi cu evlavie sfintei icoane a Îndrumătoarei şi către aceasta din suflet să strigăm: Ceea ce eşti ajutătoare şi caldă apărătoare, dă-ne nouă totdeauna ajutorul tău cald, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Maria, şi de toate bolile izbăveşte-ne!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea I-a

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând israe-liteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Tu eşti apărătoare şi ajutor, ceea ce eşti plină de har, Îndrumătoare Marie, celor care cu credinţă şi cu dragoste caută la grabnica ta mijlocire, prea curată!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Maică fiind Izbăvitorului, izbăveşte de toate primejdiile şi greutăţile pe cei care cu credinţă şi cu dragoste cheamă în tot ceasul numele tău cel cinstit de Îndrumătoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Venit-a icoana ta cea minunată din Vatoped prin chemare nevăzută în sfânta stână a Xenofontului, revărsând nouă har, Îndrumătoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tămăduiri izvorăşte în chip minunat tuturor credincioşilor icoana ta cea dumnezeiască, de aceea cântă ţie cântare de mulţumire tot sufletul drept credincioşilor!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fiind bolnav cu trupul şi cu sufletul, cercetării celei dumnezeieşti şi purtării tale de grijă învredniceşte-mă tu, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce eşti bună şi Născătoarea celui bun.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel care ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica Ta, întăreşte-mă pe mine întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea dori-rilor şi a credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Din Cer, cu privirea ta senină, vezi pe cei ce stau la icoana ta, prea curată. Te rugăm împlineşte cererile noastre, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce eşti Maică îndurată a Atotţiitorului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Har şi milă din belşug revarsă icoana ta, prea curată, pe care o numim Îndrumătoare şi vindecă totdeauna patimile cele netămăduite ale celor ce aleargă la tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Harul tău cel luminat, care cu adevărat a ieşit în toată lumea din sfânta icoană, degrabă întâmpină pe cei ce sunt în primejdii şi dureri, Fecioară Îndrumătoare; pentru aceasta pe tine te lăudăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Femeilor neroditoare le dai rod, prea curată, şi din calea pierzării Îndrumătoare, la Domnul îi călăuzeşti sub acoperământul tău cel sigur, pe cei ce se pocăiesc din inimă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fiind cuprins de neputinţe cumplite şi de chinurile bolilor, tu, Fecioară, ajută-mi. Cer ajutorul tău, Fecioară, că pe tine te ştiu comoară de tămăduiri neîmpuţinată şi necheltuită, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Apoi aceste **stihiri**:

Izbăveşte de toată stricăciunea, primejdia şi necazul pe cei ce caută la acoperământul tău cel dumnezeiesc, ca ceea ce eşti Îndrumătoare.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare!

Izvor de bunătăţi ni s-a dat nouă icoana ta, Fecioară Îndrumătoare, de care noi, apropiindu-ne cu credinţă ne umplem de bucurie sfântă şi vestim tuturor lucrarea minunilor tale cele multe, curată.

Cântarea a 4-a

Irmos: Doamne, am auzit Taina rânduielii Tale, am înţeles lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Icoana ta cea prea cinstită, Stăpână, întărire s-a făcut nouă, robilor tăi şi izbăvire din primejdii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Harul tău îl vestesc cei izbăviţi din boli şi din necazuri, Născătoare de Dum-nezeu, Îndrumătoare, că tu întâmpini pretutindeni, prea curată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Întărire şi tămăduire dăruieşte celor suferinzi în necazurile vieţii, Născătoare de Dumnezeu, Îndrumătoare, ca ceea ce eşti izvor nesecat al milei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Curăţire păcatelor noastre şi izbăvire de greşeli cere pentru cei ce aleargă cu cre-dinţă la acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu, Îndrumătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nădejde, întărire şi zid de scăpare nemişcat câştigându-te pe tine, Ceea ce eşti întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt. Pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Întinde, curată, acoperământul tău prea luminos către Mănăstirea Mihai Vodă cea cinstită, care se înfrumuseţează cu icoana ta, Îndrumătoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Ai auzit glasul celor care cu credinţă se roagă ţie şi ai vindecat, Îndrumătoare, de boli grele pe cei suferinzi care aleargă la tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Ceea ce singură, în chip minunat, ai purtat pe Dumnezeu în trup, tu, Îndru-mătoare, ne vii în întâmpinare pretutindeni şi celor care cer de la tine le împli-neşti cererile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-te-ai Mănăstirii Xenofontului laudă dumnezeiască Născătoare de Dumnezeu şi tuturor creştinilor Îndrumătoare şi mare apărătoare, şi nouă celor care te cinstim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tămăduieşte, Curată, neputinţa sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale şi sănătate, cu rugăciunile tale, dăruieşte-mi!

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Tămăduieşti bolile grele, le şi dăruieşti ajutor cald celor care cer de la tine, Născătoare de Dumnezeu, curată Îndrumătoare. De aceea propovăduim pururea minunile pe care tu le faci neîncetat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Mai luminos decât soarele este pretutindeni acoperământul tău, Fecioară. Tu vindeci boala cancerului şi dezlegi legăturile nerodirii celor care cu evlavie cer harul tău, cinstită Îndrumătoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Pe tine aflându-te zid şi mângâiere dumnezeiască, Mănăstirea Mihai Vodă se măreşte cu icoana ta cea sfântă, Născătoare de Dumnezeu, Îndrumătoare, pe care tot glasul o laudă ca pe o păzitoare şi mare scăpare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin valurile vieţii la limanul mântuirii, Fecioară, ca o Îndrumătoare a tuturor şi acoperământ, totdeauna duci prin apărarea ta pe cei ce sunt înviforaţi, în pri-mejdii, în dureri şi în necazuri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acum zac în patul durerilor şi nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ţie, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii şi Tămăduitorul bolilor: Ridică-mă din stricăciunea durerilor!

Stihiri:

Izbăveşte de toată stricăciunea, primejdia şi necazul pe cei ce caută la acoperă-mântul tău cel dumnezeiesc, ca ceea ce eşti Îndrumătoare tuturor, Născătoare de Dumnezeu.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

(Ectenie pentru cel pentru care se săvârşeşte Paraclisul).

Îndrumătoarea noastră şi pavăză în toată viaţa eşti, prea curată; de aceea, de icoana ta cea sfântă apropiindu-ne, strigăm ţie: Îndrumă-ne pe noi către cele bune.

Pomeni-voi Numele Tău în tot neamul şi neamul!

Stih: ***Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa pă-rintelui Tău!***

Evanghelia

Înţelepciune drepţi! Din Sfânta Evanghelie de la Sfântul Luca, citire:

Luca I, 39-49, 56

39. Şi în acele zile, sculându-se Maria, s-a dus în grabă în ţinutul muntos, într-o cetate a seminţiei lui Iuda.
40. Şi a intrat în casa lui Zaharia şi a salutat pe Elisabeta.
41. Iar când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei şi Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt,
42. Şi cu glas mare a strigat şi a zis: Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău.
43. Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?
44. Că iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu.
45. Şi fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul.
46. Şi a zis Maria: Măreşte sufletul meu pe Domnul.
47. Şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu,
48. Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.
49. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic şi sfânt este numele Lui.
56. Şi a rămas Maria împreună cu ea ca la trei luni; şi s-a înapoiat la casa sa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfânt, Treime Sfântă curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Îndreaptă-i pe căile pocăinţei, prea curată, ca o Îndrumătoare, pe cei care se roagă ţie cu credinţă; şi izbăveşte din nevoi şi din grelele necazuri şi feluritele ispite pe cei ce strigă către ajutorul tău mântuitor, pururea Fecioară; că apărarea ta cea caldă

vine întotdeauna în întâmpinare şi mântuieşte de mari primejdii; de aceea vestim, Stăpână, multele tale minuni.

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumne-zeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcă-toarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugă-ciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţi-ţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvio-şilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror po-menire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne mi-luieşte pe noi.*]

[Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a 7-a
Irmos: Tinerii, care au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Întâmpinându-i pe toţi cu harul tău dumnezeiesc, Îndrumătoare Fecioară, vin-decă toate bolile şi tot necazul şi veseleşte pe cei ce cântă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Tot glasul vesteşte minunile tale, Îndrumătoare, că îi ajuţi degrabă pe toţi şi veseleşti pe cei ce-ţi cântă: Bucură-te, Fecioară curată, apărătoarea noastră!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Icoana ta sfântă sfinţeşte pe cei ce cad la ea cu credinţă; că pătrunsă de lumina cea nematerialnică a harului tău cel bogat, conduce tainic către Lumină pe cei care te laudă pe tine, Fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu, Fecioară Îndrumătoare, dezlegi nerodirea femeilor şi sfinţeşti şi îndrepţi că-tre calea pocăinţei, cu apărarea ta caldă, pe cei care sunt greu robiţi de stăpânirea vrăjmaşului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De neputinţele trupeşti şi de păcatele sufleteşti, pe cei care vin cu dragoste către dumnezeiescul tău acoperământ, învredniceşte-i să fie tămăduiţi, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos!

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc…

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Nu-i trece cu vederea pe cei ce au trebuinţă de ajutorul tău Fecioară, pe cei ce cântă şi te prea înalţă întru toţi vecii!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Obştea Sfântului Xenofont are dumnezeiasca ta icoană Îndrumătoarea, pentru aceea măreşte purtarea ta de grijă. Iar noi, cinstita Mănăstire Mihai Vodă, îţi mulţumim şi te prea slăvim ca pe apărătoarea noastră, avându-te pe tine ocro-titoare şi Bisericii păzitoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Izbăveşte, Fecioară, din necazuri şi din primejdii pe cei care te cheamă cu tot su-fletul, că tu eşti apărătoarea noastră.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Izbăvindu-ne din boli prin harul tău dumnezeiesc, Fecioară Îndrumătoare, adu-cem ţie cu credinţă cântare de mulţumire.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, Dumnezeu.

Mănăstirea ta cea sfântă, Fecioară, care se închină cu credinţă icoanei tale celei dumnezeieşti, acoper-o şi păzeşte-o de ispitele cele fără de număr.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tu izgoneşti asuprirea şi năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii!

Irmos:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-L şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii!

Pe Împăratul Ceresc pe care Îl laudă Oştile Îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii!

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Dăruind tămăduiri din belşug celor care cer şi întâmpinând pretutindeni pe cei care te cheamă, te-ai făcut, Fecioară, pricină de laudă a tot neamul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Mănăstirea ta cea sfântă şi pe toţi creştinii care într-un suflet strigă către tine, Fecioară, păzeşte-i nevătămaţi de toată vrăjmăşia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fă cerească mintea mea cu iubirea Fiului tău, Fecioară şi îndrumă-ne totdeauna spre căile pocăinţei, ca o Îndrumătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De sus nu ne părăsi, trimiţând darurile bunătăţii tale celei multe, celor ce te măresc cu inimă neîndoită.

O, prea luminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei care se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare şi puternică, celor ce sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriţi îi mântuieşte şi dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ţie, că toate le poţi câte le voieşti!

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Cu dumnezeiască dragoste, monahul Ioan, din Rusiconul Sfântului Aton, te-a dăruit Bisericii noastre. Iar noi, cei ce ne împărtăşim de binefacerile ce neîn-cetat, în chip tainic şi minunat, se revarsă asupra celor ce o cinstesc, de aceea te lăudăm şi te mărim, Îndrumătoare.

Icoana ta izvorăşte în chip minunat tămăduiri minunate celor care te cheamă cu credinţă; pentru aceea tot glasul vesteşte harul tău, lăudând minunile tale, Îndrumătoare.

Cine va cânta purtarea ta de grijă şi harul tău, pe care le ai pentru toţi, Maica lui Dumnezeu, că dai rod pântecelor neroditoare şi opreşti zăduful patimilor.

Bucură-te, dumnezeiască Biserică a Maicii Domnului, ce ai în sânurile tale icoa-na cea prea cinstită; de aceea te laudă toată lumea, Născătoare de Dumnezeu, împărtăşindu-se de darurile tale.

Cu îndurare vezi, Îndrumătoare, pe cei ce stau la icoana ta cea cinstită şi împlineşte cererile tuturor, Fecioară îndrumătoare.

Mute să fie buzele păgânilor celor care nu se închină cinstitei tale icoane, cea zugrăvită de Sfântul apostol şi evanghelist Luca, ceea ce se cheamă Povăţui-toarea.

Pe cei ce caută la acoperământul tău, Îndrumătoare Marie, şi pe cei care strigă cu credinţă numele tău cel dumnezeiesc, păstrează-i nevătămaţi de dureri şi de necazuri.

Toate Oştile Îngereşti, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece apostoli şi toţi Sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciuni să ne mântuiască pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Tropar: Sfintei tale icoane Îndrumătoarea, închinându-ne acum cu multă cre-dinţă, te lăudăm curată Fecioară, că ea ne-a fost adusă în chip minunat, revăr-sând către noi minunile tale şi izbăvindu-ne din toate nevoile; de aceea, cu dra-goste strigăm ţie: Slavă milostivirii tale, slavă purtării tale de grijă, una prea lău-dată!

Pe cei ce caută cu credinţă la acoperământul tău cel minunat şi la apărarea ta cea caldă, Fecioară Îndrumătoare, Maica lui Hristos Dumnezeu, scapă-i din toată boala, din toată nevoia şi din toate încercările; că toţi către tine îndreptăm pri-virile şi chemăm cu credinţă numele tău prea sfânt, Stăpână.

Lăudăm minunile Fecioarei pe care în chip minunat le-a făcut în timpurile noa-stre şi icoanei celei prea curate, Îndrumătoarea, care a fost adusă din Mănăstirea

Rusicon spre pavăză şi acoperământ, ne închinăm strigând: Bucură-te, Maică prea curată!

Ectenie:Miluieşte-ne pe noi, Doamne Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte. Doamne miluieşte! (de 3 ori)

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna sporire şi chivernisire a robilor lui Dumnezeu (nume) şi ca să li se ierte lor toată greşala cea de voie şi cea fără de voie. Doamne miluieşte! (de 3 ori)

Încă ne rugăm să fie păzit sfânt locaşul acesta, ţara aceasta, oraşul acesta şi toate oraşele şi satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi; ca Milostiv, Blând, lesne Iertător să ne fie nouă Bunul şi Iubitorul de oameni Dum-nezeul nostru, şi să-Şi întoarcă toată mânia care se porneşte asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de îngrozirea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, şi să ne miluiască pe noi. Doamne miluieşte! (de 40 ori)

Auzi-ne pe noi, Doamne Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe şi, Milostive Stăpâne, Milostiv fii nouă, pentru păcatele noastre şi ne miluieşte pe noi. Doamne miluieşte! (de 3 ori)

Că Milostiv şi Iubitor de oameni eşti Doamne Dumnezeule şi Ţie slavă-Ţi înălţăm; Tatălui, Fiului şi Duhului Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Stăpână, Împărătească, primește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi și ne izbă-vește pe noi din toată nevoia și necazul.
O, Preasfântă și de Dumnezeu Născătoare, ajută-ne nouă și dreptcredincioșilor creștini și ne izbăvește pe noi.

Toată nădejdea noastră spre tine o punem, Maica lui Dumnezeu, păzește-ne pe noi sub Sfânt acoperământul tău.

Sau aceasta: Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în nevoi, ci ne izbăvește din primejdii, una curată și binecuvântată. Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Toți sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Preotul: Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

Imnografie

Tropar: Sfintei tale icoane Îndrumătoarea, închinându-ne acum cu multă credinţă, te lăudăm curată Fecioară, că ea ne-a fost adusă în chip minunat, revărsând către noi minunile tale şi izbăvindu-ne din toate nevoile; de aceea, cu dragoste strigăm ţie: Slavă milostivirii tale, slavă purtării tale de grijă, una prea lăudată!

Tropar la cinstirea icoanei Maicii Domnului „Odighitria" de la Xenofont: Icoanei tale celei sfinte, numită Îndrumătoarea, închinându-i-se acum cu multă credinţă, te lăudăm, curată Fecioară, căci ea ne-a fost adusă în chip minunat, revărsând către noi minunile tale şi izbăvindu-ne din toate nevoile; de aceea, cu dragoste strigăm ţie: Slavă milostivirii tale, curată, slavă pavezei tale, slavă purtării tale de grijă, una Prealăudată.

Rugăciune la icoana Maicii Domnului „Îndrumatoarea” (Odighitria) de la Xenofont

Ceea ce eşti izvor a toată înţelepciunea îndrumă paşii noştri pe cărarea mântuirii, Stăpână, căci numai tu ai purtat în pântecele tău şi ai născut pe Cel ce a luat firea neputincioasă a lui Adam ca s-o înnoiască şi să o aşeze pe scaunul slavei cereşti.

În braţele tale ai purtat cu cuviinţă dumnezeiască pe Soarele dreptăţii, cel ce cu razele iubirii Sale de oameni luminează inimile celor ce se nevoiesc pe calea dobândirii virtuţilor.

Pe Acesta roagă-L, fericită, să ne dăruiască îndurările Sale, iertând nedreptăţile noastre şi aşezându-ne la limanul vieţuirii curate.

Sursa:
https://doxologia.ro/rugaciune/rugaciune-la-icoana-maicii-domnului-indrumatoarea-hodighitria-de-la-xenofont

https://poruncaiubirii.agaton.ro/articol/2431/#9

Icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea” („Odighitria”) de la Xenofont

Teodor Danalache - Icoana Maicii Domnului Îndrumătoarea de la Mănăstirea Xenofont - Hodighitria

Icoana Maicii Domnului "Îndrumătoarea" este una dintre renumitele icoane ale Maicii Domnului, făcătoare de minuni, păstrate în Sfântul Munte Athos. Numele icoanei vine de la cuvântul grecesc "hodigos", care înseamnă "călăuză", ori "arătătoare a căii", adică "povăţuitoare". Există mai multe icoane ale Maicii Domnului Îndrumătoarea, dintre care una se află şi la Mănăstirea Mihai Vodă, în Bucureşti.

Mănăstirea Xenofont este una dintre marile mănăstiri athonite din Sfântul Munte Athos. Fiind aşezată între Mănăstirea Dochiariu şi Mănăstirea Sfântul Pantelimon, Mănăstirea Xenofont a fost contruită în secolul al X-lea, de către Sfântul cuvios Xenofont, unul dintre ucenicii Sfântului Atanasie Athonitul.

Mănăstirea Xenofont păstrează, cu mare evlavie şi bucurie, trei mari icoane făcătoare de minuni:

- *icoana Maicii Domnului numită "Hodighitria", adică "Îndrumătoarea",*
- *icoana Sfântului mare mucenic Gheorghe şi*
- *icoana Sfântului mare mucenic Dimitrie.*

Icoana Maicii Domnului "Îndrumătoarea" de la Mănăstirea Xenofont

"Hodighitria" este denumirea dată tipului iconografic în care Fecioara Maria ţine pruncul pe braţul stâng şi arătă spre El, cu mâna dreaptă, ca spre Acela de care să ascultăm şi pe care să-L iubim. Pruncul Iisus ţine în mână un sul de hârtie, simbolizând Evanghelia, adică vestea cea bună adusă lumii prin venirea Sa. Fecioara Maria îndrumă spre Iisus cu mâna dreaptă.

Prima astfel de icoană se spune că a fost zugrăvită de Sfântul apostol Luca, încă din vremea în care Maica Domnului trăia. Se spune că, văzând icoana, Maica Domnului a binecuvântat-o. Mai apoi, Sfântul apostol Luca a trimis icoana la Antiohia, unui anume Teofil, împreună cu Evanghelia sa (Luca 1, 3). După moartea acestui Teofil, icoana a fost adusă în Ierusalim, iar de aici a fost trimisă la Constantinopol, unde a fost aşezată în Mănăstirea Hodegon.

În secolul al IV-lea, potrivit tradiţiei, se spune că icoana a fost dusă la Roma, iar în secolul al VI-lea, Sfântul Grigore cel mare Dialogul o aşează în Biserica Sfântul Petru. Copii transmise după această icoană se crede că sunt păstrate până azi. O astfel de icoană, chiar una dintre cele mai vechi, este considerată a fi cea din Mănăstirea Xenofont. Potrivit tradiţiei locului, aceasta este chiar una dintre mai multele icoane zugrăvite de Sfântul apostol Luca.

La sfârşitul Acatistului Născătoarei de Dumnezeu, în rugăciunea "Pe tine te mărim", citim următorul tropar: ***"Mută să fie gura păgânilor, care nu se închină icoanei tale celei zugrăvite de Sfântul apostol Luca, ceea ce se cheamă Povăţuitoarea."***

Icoana Maicii Domnului “Îndrumătoarea” (21 ianuarie)

Icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea” s-a aflat vreme îndelungată în mănăstirea Vatoped din sfântul munte Athos, în biserica centrală („katolikon”) pe o coloană din strana stângă.

În 1730, în chip minunat a dispărut nu numai din biserică, ci şi din mănăstire, iar călugării crezură că a fost furată de tâlhari. Însă curând aflară că se află la mănăstirea Xenophont, cale de trei ore de Vatoped.

Câţiva călugări fură trimişi să aducă înapoi la mănăstirea Vatoped comoara lor de preţ, aşezând-o la locul ei astfel încât să nu mai poată fie luată. Totuşi, icoana Maicii Domnului părăsi mănăstirea Vatoped şi apăru şi a doua şi a treia oară în mănăstirea Xenophont. Înduplecaţi de faptul că aceasta era cu adevărat o minune a Maicii Domnului, călugării din Vatoped hotărâră să nu se împotrivească voii Maicii Domnului, lăsând-o la mănăstirea Xenonphont pentru totdeauna şi dăruind candele şi ulei pentru a fi puse la icoană. În mănăstirea Xenophont se află în acelaşi loc din biserica mare în care se afla şi în mănăstirea Vatoped.

Să ne închinăm toţi cu evlavie Sfintei icoane a Îndrumătoarei şi către aceasta din suflet să strigăm: ca ceea ce eşti ajutătoare şi caldă apărătoare, dă-ne nouă totdeauna ajutorul tău cel cald, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Marie, şi de toate bolile izbăveşte-ne. (Troparul, glasul al IV-lea)

Har şi milă din belşug revarsă icoana ta, prea curată, pe care o numim, Fecioară, îndrumătoare, şi vindecă totdeauna patimile cele netămăduite ale celor ce aleargă la tine.

Mănăstirea Xenofont, Sfântul Munte Athos, Grecia

Copia icoanei Maicii Domnului Îndrumătoarea de la Mănăstirea Xenofont, săvârşită în veacul al XVII-lea şi aflată la Biserica Mihai Vodă din Bucureşti

Sursa:
https://sfintisiicoane.wordpress.com/2011/01/20/icoana-maicii-domnului-indrumatoarea-21-ianuarie/

Icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea” („Odighitria”) de la Xenofont (6 octombrie)

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: http://oca.org

Conform Tradiției, această icoană făcătoare de minuni a fost timp de mulți ani așezată înaintea unei coloane din katholikonul Mănăstirii Vatoped, din Sfântul Munte Athos.

În anul 1730, icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea” a dispărut în mod misterios din biserică, nefiind găsită nici în incinta mănăstirii. Având în vedere faptul că ușile bisericii erau încuiate, călugării s-au gândit că icoana a fost furată de hoți.

La scurt timp după aceasta, au auzit că icoana se afla în Mănăstirea Xenofont, la o distanță de trei ore de Vatoped.

Mai mulți călugări au fost trimiși pentru a readuce comoara sfântă la Mănăstirea Vatoped. După ce icoana a fost reașezată în locul inițial, părinții din mănăstire și-au luat măsuri de precauție, pentru a preveni dispariția icoanei. Cu toate acestea, icoana Maicii Domnului a dispărut din nou din Mănăstirea Vatoped și a reapărut în Mănăstirea Xenofont. Această minune s-a repetat de trei ori, după care monahii de la Vatoped s-au convins că acest lucru este de fapt o întâmplare minunată și au decis să nu se împotrivească voinței Maicii Domnului de a rămâne la Xenofont.

Ca semn de binecuvântare, frații au dăruit lumânări pentru a fi aprinse înaintea icoanei și ulei pentru a fi ars în candelă.

Icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea" („Odighitria") de la Xenofont este așezată în katholikonul mănăstirii, în fața unei coloane din partea stângă, în același loc în care era așezată la Mănăstirea Vatoped.

„Odighitria" este denumirea dată unui tip iconografic al Fecioarei Maria cu Pruncul, răspândit atât în arta bizantină, cât și în țara noastră. Cuprinde chipul Mariei, care ține Pruncul pe brațul stâng și arată spre El cu mâna dreaptă (de aici denumirea de „Îndrumătoarea").

După Tradiție, prima icoană cu această compoziție a fost pictată de Sfântul evanghelist Luca și a devenit prototipul icoanei împărătești a Maicii Domnului.

Pr. Silviu Cluci - Icoana Maicii Domnului Odighitria „Îndrumătoarea” de la Mănăstirea Xenofont

Icoana Maicii Domnului Odighitria este una dintre renumitele icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului păstrate în Sfântul Munte Athos.

Mănăstirea Xenofont este una dintre marile mănăstiri din Sfântul Munte Athos. Aici se păstrează, cu mare evlavie şi bucurie, trei mari icoane făcătoare de minuni:

- ✓ *icoana Sfântului mare mucenic Gheorghe,*
- ✓ *icoana Sfântului mare mucenic Dimitrie şi*
- ✓ *icoana Maicii Domnului numită „Odighitria”. Numele icoanei vine de la cuvântul grecesc odigos, care înseamnă „călăuză” ori „arătătoare a căii”, adică „povăţuitoare”.*

Teologia icoanei

„Odighitria” este denumirea dată tipului iconografic în care Fecioara Maria ţine Pruncul pe braţul stâng şi arată spre El, cu mână dreaptă. Pruncul Iisus ţine în mână un sul de hârtie, simbolizând Evanghelia. Această icoană reliefează în chip special Dumnezeirea Pruncului. Veşmântul lui Iisus este auriu, semn al divinităţii. Maica Domnului se simte învăţată şi ocrotită de Fiul pe care-L poartă în braţe, aşa cum sfinţii ierarhi ţin Sfânta Scriptură.

Chiar şi mâna dreaptă imită gestul de binecuvântare. Dacă Odighitria arată calea care este Hristos (Ioan 14, 6), ea se prezintă şi ca un simbol al Bisericii care-i călăuzeşte pe creştini, prin veacuri, spre capul ei, care este Hristos Mântuitorul.

Icoana Maicii Domnului Odighitria - „Îndrumătoarea”, purtată de egumenul Filotheu al Mănăstirii Karakalu şi egumenul Efrem al Mănăstirii Vatoped (Mănăstirea Vatoped, 2013)

Istoria icoanei

Odighitria a fost una dintre icoanele făcătoare de minuni din Constantinopol. Ea îşi datorează unei legende bizantine numele de „Îndrumătoarea”. Maica Domnului i-a călăuzit pe doi orbi pe drum şi le-ar fi redat vederea. Ea este atribuită Sfântului Luca, evanghelist şi pictor, care astfel a mărturisit taina lui Hristos prin cuvinte şi culori.

Prima astfel de icoană se spune că a fost zugrăvită de Sfântul apostol Luca, încă din vremea în care trăia Maica Domnului. Se spune că Maica Domnului, văzând icoana, a binecuvântat-o. Mai apoi, Sfântul apostol Luca a trimis icoana la Antiohia lui Teofil, împreună cu Evanghelia sa (Luca 1, 3). După moartea lui Teofil,

icoana a fost adusă în Ierusalim, iar de aici a fost trimisă la Constantinopol, unde a fost aşezată în Mănăstirea Odigon.

În secolul al IV-lea, potrivit tradiţiei, se spune că icoana a fost dusă la Roma, iar în secolul al VI-lea, Sfântul Grigore cel mare, Dialogul o aşază în Biserica numele de „Sfântul Petru”. Copii după această icoană se crede că sunt păstrate până azi.

Icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea” de la Mănăstirea Xenofont

O astfel de copie, chiar una dintre cele mai vechi, este considerată a fi cea din Mănăstirea Xenofont.

Icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea” s-a aflat vreme îndelungată în Mănăstirea Vatoped din Sfântul Munte Athos, în katholikon, pe o coloană din strana stângă.

Însă în anul 1730, în vreme ce porțile bisericii erau încuiate, icoana a dispărut nu numai din biserică, ci şi din mănăstire, iar călugării crezură că a fost furată de tâlhari. Însă au aflat curând că se află la Mănăstirea Xenofont, cale de trei ore distanță de Vatoped.

Toți credeau că cineva a furat-o pe ascuns și, în consecință, icoana a fost adusă înapoi la locul ei, monahii vatopedini luând măsuri de pază mai stricte și pecetluind biserica. Dar nu după multe ore, când biserica a fost deschisă pentru slujbă, icoana lipsea iarăși din locul ei, foarte curând sosind și veste de la Mănăstirea Xenofont că ea se afla din nou în locul din biserica mare, pe care singură și-l alesese. Adusă din nou la Vatoped, icoana a apărut din nou în Mănăstirea Xenofont.

Înduplecaţi de faptul că aceasta era cu adevărat o minune a Maicii Domnului, monahii vatopedini au fost atunci convinși că este vorba despre o minune și au hotărât să nu se mai împotrivească voinței Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Au dat fuga la Mănăstirea Xenofont pentru a se închina Maicii Domnului „Îndrumătoarea” și multă vreme de atunci încolo îi trimiteau untdelemn și ceară la noul ei sălaș. De atunci, monahii vatopedini și xenofondini prăznuiesc împreună această minune.

În anul 2013, cu binecuvântarea egumenului Alexie al Mănăstirii Xenofont, pentru întâia dată în ultimii 283 de ani, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Odigitria” a fost adusă în katholikonul Mănăstirii Vatoped, cu ocazia sărbătorii

Sfinţilor vatopedini (10 iulie). Privegherea urmată de Sfânta Liturghie a avut drept protos pe prea sfinţitul Gavriil de Diavleia, din partea Bisericii Greciei.

Laurențiu Dumitru - Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Hodighitria” de la Xenofont

Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni "Hodigitria" de la Xenofont, Sfântul Munte Athos

Călăuzitoare a noastră la limanul darurilor dumnezeieşti,
Ca o făclie străluceşti în pustiul vieţuirii noastre pământeşti,
Ridică mâinile tale la rugăciune şi opreşte căderea noastră,
Ca totdeauna cu îngerii să îţi aducem ţie cântare luminoasă!

(Tropar la icoana Maicii Domnului Hodighitria)

Icoana Maicii Domnului „Hodighitria” (Îndrumătoarea) este una dintre renumitele icoane ale Maicii Domnului, făcătoare de minuni, păstrate în Sfântul Munte Athos. Numele icoanei vine de la cuvântul grecesc „hodigos”, care înseamnă „călăuză”, ori „arătătoare a căii”, adică „povăţuitoare”. Mănăstirea Xenofont este una dintre marile mănăstiri athonite din Sfântul Munte Athos.

Mănăstirea Xenofont păstrează, cu mare evlavie şi bucurie, trei mari icoane făcătoare de minuni:

- *icoana Maicii Domnului numită „Hodighitria”, adică „Îndrumătoarea”,*
- *icoana Sfântului mare mucenic Gheorghe şi*
- *icoana Sfântului mare mucenic Dimitrie.*

Icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea” de la Mănăstirea Xenofont

„Hodighitria” este denumirea dată tipului iconografic în care Fecioara Maria ţine pruncul pe braţul stâng şi arată spre El, cu mână dreaptă, ca spre Acela de care să ascultăm şi pe care să-L iubim. Pruncul Iisus ţine în mână un sul de hârtie, simbolizând Evanghelia, adică vestea cea bună adusă lumii prin venirea Sa.

Prima astfel de icoană se spune că a fost zugravită de Sfântul apostol Luca, încă din vremea în care Maica Domnului trăia. Se spune că, văzând icoana, Maica Domnului a binecuvântat-o. Mai apoi, Sfântul apostol Luca a trimis icoana la Antiohia, unui anume Teofil, împreună cu Evanghelia sa (Luca 1, 3). După moartea acestui Teofil, icoana a fost adusă în Ierusalim, iar de aici a fost trimisă la Constantinopol, unde a fost aşezată în Mănăstirea Hodegon.

În secolul al IV-lea, potrivit tradiţiei, se spune că icoana a fost dusă la Roma, iar în secolul al VI-lea, Sfântul Grigore cel mare, Dialogul o aşează în Biserica Sfântul Petru. Copii transmise după aceasta icoană se crede că sunt păstrate până azi. O astfel de icoană, chiar una dintre cele mai vechi, este considerată a fi cea din Mănăstirea Xenofont. Potrivit tradiţiei locului, aceasta este chiar una dintre mai multele icoane zugrăvite de Sfântul apostol Luca.

La sfârşitul Acatistului Născătoarei de Dumnezeu, în rugăciunea „Pe tine te mărim”, citim următorul tropar: „Mută să fie gura păgânilor, care nu se închină icoanei tale celei zugrăvite de Sfântul apostol Luca, ceea ce se cheamă Povăţuitoarea”

Sursa: ortodoxia.md

***

Ceea ce eşti izvor a toată înţelepciunea îndrumă paşii noştri pe cărarea mântuirii, Stăpână, căci numai tu ai purtat în pântecele tău şi ai născut pe Cel ce a luat firea neputincioasă a lui Adam ca s-o înnoiască şi să o aşeze pe scaunul slavei cereşti. În braţele tale ai purtat cu cuviinţă dumnezeiască pe Soarele dreptăţii, cel ce cu razele iubirii Sale de oameni luminează inimile celor ce se nevoiesc pe calea dobândirii virtuţilor. Pe Acesta roagă-L Fericită, să ne dăruiască îndurările Sale, iertând nedreptăţile noastre şi aşezându-ne la limanul vieţuirii curate.

Bucură-te, vistierie a înţelepciunii celei de sus, care pe toţi îi luminezi cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu. Nu ne uita nici pe noi, cei ce suntem cu totul întunecaţi la minte şi avem trebuinţă de povăţuire în lupta pentru lepădarea patimilor stricătoare de suflet.

Bucură-te, norule cel luminos al rugăciunii, care cu ploaia milostivirii tale adăpi pământul inimilor noastre şi îl faci roditor de gânduri dumnezeieşti. Către tine alergăm cu dorire ca la un liman binecuvântat, ca să ne dăruieşti nouă ale tale îndurări spre a afla şi noi lumina nepătimirii.

Bucură-te, porumbiţă a tainelor Duhului, care cu aripile dragostei şi smereniei ai ajuns la înălţimile dumnezeieşti şi acolo cu cântări minunate ai îndulcit auzul cetelor îngereşti. Inimile noastre mute din pricina păcatelor le răneşte cu gândul iubirii de înţelepciune ca să viersuiască minunat întru lauda virtuţilor tale.

Bucură-te, oglindă sfinţită a păcii, Ceea ce aduci la tronul Treimii jertfa rugăciunilor tale, ca să ne curăţim noi de toată întinăciunea sufletului şi a trupului şi dulce să cântăm cu îngerii „Aliluia!”, Celui ce sărăcia lui Adam a cercetat şi ne-a scos pe noi din groapa morţii în care alunecasem prin păcat.

Bucură-te, bucuria drepţilor şi Izvorul înţelepciunii cel contemplat de ochii îngereşti, poartă-ne şi pe noi deasupra valurilor ispitelor şi sub acoperământul tău ne primeşte totdeauna, ca să-ţi cântăm: Bucură-te, bucură-te, Îndrumătoarea monahilor pe calea desăvârşirii şi mângâierea celor ce se ostenesc pe calea nevoinţelor duhovniceşti, Mireasă nenuntită şi nădejdea mântuirii noastre!

Icoana Maicii Domnului "Îndrumătoarea" de la Mănăstirea "Mihai Vodă"

Sărbătoarea icoanei Maicii Domnului "Îndrumătoarea" de la Mănăstirea "Mihai Vodă"

Ca în fiecare an, la 21 ianuarie, a fost zi de sărbătoare în cinstea icoanei Maicii Domnului "Îndrumătoarea" - icoana făcătoare de minuni, la Mănăstirea "Mihai Vodă" din Bucureşti, o ctitorie voievodală ce a fost ridicată la final de secol XVI, în urma unei făgăduinţe făcute Sfântului Nicolae, la ceas de restrişte, de către domnitorul Mihai Viteazul.

Acest domnitor greu încercat în puţinii ani de domnie, a adunat sub mantia sa ocrotitoare, asemenea unui patriarh al tuturor românilor, pentru prima dată, cele trei provincii româneşti: Ţara Românească, Moldova şi Transilvania cu Banatul.

În "Românii supt Mihai - Voievod Viteazul" - o epopee glorioasă închinată legendarelor fapte ale acestui mare voievod creştin - Nicolae Bălcescu menţiona: *"Vitejiile acestui domn aprinseseră toate duhurile popoarelor chinuite de turci; locuitorii din Serbia, Bulgaria, Bosnia, Macedonia, Albania şi mai multe părţi ale Greciei alergau din toate părţile supt steagurile lui şi toate popoarele acestor provincii îşi întoarseră privirea spre dânsul ca spre un înger de mântuire. De atunci ele începură a-l numi Steaua lor de la răsărit."*

Viteazul domnitor a sfârşit muceniceşte pe Câmpia de la Turda, la 1600, dând mărturie, ca prim mucenic al unei Românii Unite, ca neamul românesc, întregindu-se, se regăsea astfel, în acest spaţiu creştin ortodox, între graniţele fireşti. După câteva restaurări petrecute spre final de secol XIX şi început de secol XX, biserica

suferă transformări majore şi devine o biserică impunătoare, în prezent fiind monument UNESCO. Puţin a lipsit, în 1984, ca să nu fie şi ea dinamitată la fel ca celelalte construcţii din preajmă, de pe Dealul Spirii, ce au fost spulberate de aroganţa mai marilor timpului. A fost translatată 289 m, ascunsă în spatele clădirilor înalte ce mărginesc spaţiul Independenţei şi zăvorâtă preţ de zece ani, până în 1994.

La Biserica "Mihai Vodă" vin în prezent foarte mulţi credincioşi care sporesc numărul deja foarte mare al enoriaşilor ce participă la slujbe. Vine multă lume şi pentru a se închina la frumoasa icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului "Îndrumătoarea", primită în dar, cu multă vreme în urmă, tocmai din Sfântul Munte.

De câţiva ani, în ziua de 21 ianuarie, la Biserica "Mihai Vodă", oamenii se adună la praznicul acestei minunate icoane. Şi-n acest an, încă din seara zilei de sâmbătă 20 ianuarie, creştinii au venit în număr foarte mare, ca să participe la slujba Vecerniei cu litie, apoi la procesiunea ce s-a făcut înconjurând biserica cu icoana Maicii Domnului. După rugăciunile rostite la cele patru opriri, s-a intrat în biserică trecând pe sub icoană.

Când credincioşii s-au adunat în biserică, părintele paroh li s-a adresat: *Este mare bucurie pentru noi toţi să fim în această seară de priveghere împreună, şi să o cinstim pe Maica Domnului, pe Împărăteasa Cerului şi a pământului, s-o cinstim după puterile noastre. Aşa cu puţina noastră credinţă, cu puţina şi neînsemnată noastră rugăciune, suntem aici şi dovedim prin prezenţa noastră că Maica Domnului este prezentă, că este aici în mijlocul nostru, îmbrăţişând în rugăciune pe fiecare dintre noi şi purtând rugăciunea fiecăruia către Tronul lui Dumnezeu.*

Aţi ascultat şi frumoasele stihiri în cinstea icoanei făcătoare de minuni, aţi ascultat şi stihirile acatistului şi sigur că împreună am învăţat că Maica Domnului este Maica noastră, a tuturor. Este zid nebiruit şi nemişcat în toate încercările vieţii noastre aşa cum cânta odinioară pe zidurile Constantinopolului la 647, Serghie patriarhul, când ieşind cu icoana Maicii Domnului "Odighitria" adică "Îndrumătoarea" , a ocolit Constantinopolul ca să-l păzească de năvălirile barbare. Şi atunci patriarhul, ca slujbă de mulţumire, a intonat Imnul Acatist al Buneivestiri fiind cel mai vechi Acatist în cinstea Maicii Domnului.

Am spus lucrul acesta pentru că de-a lungul istoriei. Icoana Maicii Domnului "Odighitria" îmbracă diferite feţe, în sensul că se lasă pictată şi se lasă purtată în toate bisericile dreptmăritoare unde creştinii din evlavie ţin să o păstreze pe Maica Domnului în centrul rugăciunii lor, în centrul cultului bisericesc.

Maica Domnului "Îndrumătoarea" de altfel, este prima icoană pictată de Sfântul Luca şi originalul se află într-o biserică a Constantinopolului. Dar după modelul ei, icoana sfântă a fost de nenumărate ori pictată în chip deosebit.

Fiindcă o icoană făcătoare de minuni se pictează în chipul acesta aşa ne învaţă Sfântul Antonie de la Pecerska, că dorind să pună Pecerskaia sub oblăduirea Maicii Domnului "Portăriţa", s-a dus cu lemnul de icoană în Sfântul Munte la Iviru şi au rugat pe părinţi să spele icoana cea făcătoare de minuni cu agheasmă mare şi cu aceeaşi agheasmă mare cu care a spălat icoana, să spele lemnul întocmit pentru noua icoană. Şi când a fost gata noua icoană a Maicii Domnului "Portăriţa", care este de altfel tot o îndrumătoare, au plecat părinţii cu ea din Sfântul Munte şi au dus-o la Pecerska şi au pus-o pe ea Stăpână şi păzitoare a Mănăstirii Pecerskaia până astăzi şi cât va fi lumea.

Într-un chip aproape asemănător ajunge această icoană a Maicii Domnului "Îndrumătoare" şi la noi în Mănăstirea Mihai Vodă. Lucrul acesta se întâmplă pe la anul 1600 când călugării din Simonos - Petras din Sfântul Munte, mănăstire ridicată tot de Mihai Vodă, ctitorul bisericii noastre, au găsit de cuviinţă să-i trimită voievodului în dar această icoană a Maicii Domnului făcătoare de minuni, cea mai reprezentativă dintre icoanele făcătoare de minuni şi sigur că au trimis cu icoana, aşa cum arăta şi inscripţia pe monahul Ioan din Rusicon adică din Mănăstirea Sfântul Pantelimon şi mănăstirea rusească din Sfântul Munte. Numai că Vodă s-a bucurat de primirea icoanei în ceruri, în preajma Maicii Domnului şi în bucuria sfinţilor, fiindcă icoana ajunge 60 de ani mai târziu la 1666.

Şi este aşezată spre cinstire în această biserică voievodală unde, de-a lungul anilor, Maica Domnului prin icoana sa a săvârşit nenumărate minuni. Nu vorbim de cele ce-au fost. Vorbim, iată, de cele ce sunt. Şi ele sunt grăitoare prin prezenţa frăţiilor voastre aici. Fiecare dintre frăţiile voastre sunteţi o minune a Maicii Domnului, pentru că fiecare venind şi plecând genunchiul înaintea icoanei Maicii Domnului şi cântându-i măcar o dată Paraclisul aţi primit răspuns bun pentru rugăciunea făcută, pentru cererea făcută înaintea Maicii Domnului. Ea este grabnic ajutătoare, este mare tămăduitoare, este dătătoare de dar de prunci maicilor care nu nasc la bună vreme şi această bucurie, aceste minuni le-am împărtăşit noi toţi, în această biserică, cel puţin în ultimii 5 ani de când ne-a ajutat Dumnezeu şi Maica Domnului să-i ţinem această prăznuire după datină, după rânduială.

Căci rânduiala aceasta a început tot în Sfântul Munte în preajma icoanei, în preajma icoanei Maicii Domnului "Odighitria" care se afla în Vatopedu. Şi într-una din zilele anului 1720, icoana Maicii Domnului "Îndrumătoarea" din Vatopedu a plecat singură peste deal în Mănăstirea Xenofonului de unde Maica Domnului, această icoană făcătoare de minuni păzea ograda mănăstirii, ea se mută singură prin putere dumnezeiască în Mănăstirea Xenofonului ca să fie păzitoarea mănăstirii. Şi se duc părinţii în biserică şi o găsesc în biserică şi cunoscând icoana o duc duc înapoi în Vatopedu. Dar n-a stat în Vatopedu decât până când părinţii s-au dus fiecare în mănăstirea lui şi la chilia lui. Şi plecând în noapte din biserică icoana s-a aşezat iarăşi în Mănăstirea Xenofonului şi de acolo n-a mai plecat nici până astăzi. Şi se face această sărbătoare Maicii Domnului în

această zi de 21 ianuarie pentru că a coincis minunea cu sărbătoarea Bobotezei şi a Sfântului Ioan. Şi atunci ca să treacă praznicul Botezului Domnului şi să nu fie nici o sărbătoare mai mare decât aceasta, părinţii athoniţi au rânduit ca slujba *icoanei şi cinstirea ei să se facă în 21 ianuarie.*

Sigur că aici la "Mihai Vodă" noi toţi ostenitorii şi slujitorii care se perindă, fiii mei duhovniceşti *şi mulţi părinţi care vin să slujim împreună, sunt impresionaţi, sunt mişcaţi de bucuria pe care Maica Domnului o împărtăşeşte fiecăruia. Şi sigur că această bucurie se vede prin prezenţa frăţiilor voastre aici. Şi-am zis că darul cel mai mare pe care-l putem face* Maicii Domnului *este ca frăţiile voastre să păstraţi dreapta credinţă a Bisericii Ortodoxe şi s-o păstraţi pe* Maica Domnului *în cinstea care i se cuvine, de Născătoare de Dumnezeu căreia i se cuvine închinăciune ca şi Fiului, adică lui Dumnezeu Însuşi pentru că s-a zămislit în pântecele cel fără de prihană* al prea *curatei Fecioare şi prin Sfinţenia ei am* devenit *noi fiii lui Dumnezeu, înfrăţindu*-ne cu Cuvântul lui Dumnezeu, *cu Fiul lui* Dumnezeu *în Persoana lui Iisus Hristos Mântuitorul*.

Maica Domnului a rânduit ca şi în această seară să facă o minune aici. Îmi este greu să mărturisesc ceea ce constat pentru că nu vreau să se interpreteze şi nici nimeni să se înşele. Dar în rânduiala noastră era ca atunci când veneam cu icoana de-*afară, de aici de pe solee să binecuvântez poporul, şi apoi icoana să rămână în Sfântul Altar până ce pleacă lumea din biserică ca s-*o putem *aşeza la loc şi s*-o *împodobim după cuviinţă, s-o pregătim pentru ziua de mâine. Şi mi-am* dat seama *cu cei care au vrut să mă ajute s-o aşez la loc că* Maica Domnului *n-a vrut să intre*

în strană, şi-atunci am adus-o în Sfântul Altar, după rânduială dându-mi seama că trebuia să fac lucrul acesta, amintindu-mi de altfel.

Şi am făcut aşa, pentru îmbulzeala frăţiilor voastre, de teamă că stricăm rostul icoanei, că stricăm rânduielile, am zis să facem cum este mai bine ca să împiedicăm aceasta busculadă, şi uite, Maica Domnului n-a vrut aşa! A vrut aşa cum am pus rânduiala încă de la început. De aceea împărtăşindu-vă bucuria mea şi dragostea mea pentru Maica Domnului, dragoste care se ridică până la a înţelege înălţimea cuvintelor Sfântului Dionisie din Areopag care ducându-se la Ierusalim împreună cu Sfântul Pavel şi cu Sfântul Luca s-o viziteze pe Maica Domnului (Maica Domnului locuia în Casa Sfinţilor Părinţi de pe Drumul Crucii, cei care mergeţi în pelerinaje vedeţi lucrul acesta) şi când Maica Domnului a deschis uşa casei şi i-a primit a zis Sfântul Dionisie: "Dacă n-aş fi ştiut cine este Dumnezeu şi întâiul meu contact cu Dumnezeu ar fi fost prin pururea Fecioara Maria, atunci când am văzut-o, când mi s-a prezentat, aş fi crezut că este Dumnezeu Însuşi".

Pentru această îndrăzneală, pentru această cinstire pe care sfinţii o aduc Maicii Domnului şi să nu-l uităm pe Sfântul Maxim Mărturisitorul pe care-l pomenim în aceeaşi zi cu icoana, să nu uităm pe Sfinţii Atanasie şi Chiril (Sfântul Chiril al Ierusalimului a rămas fără mâna dreaptă ca să nu mai scrie în cinstea Maicii Domnului, Sfântului Ioan Damaschinul i s-a tăiat mâna dreaptă ca să nu mai picteze şi să nu mai laude, că ce texte frumoase scria sfântul, în cinstea Maicii Domnului). Iar noi o cinstim aşa cum ei au rânduit-o pentru că aşa este drept şi

aşa şi simţim, ca pe Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea Fecioara Maria căreia i se cuvine închinăciune şi cinste cu Fiul cel iubit Amin.

Apogeul Sărbătorii icoanei Maicii Domnului "Îndrumătoarea" l-a constituit slujba Sfintei Liturghii, săvârşită a doua zi dimineaţă. Armoniile cântărilor de la strană, muzica psaltică interpretată de Grupul de psalţi condus de protopsaltul şi dirijorul Mihai Buca, au îmbogăţit această atmosferă de sărbătoare.

Părintele Adrian Beldianu s-a adresat numeroşilor credincioşi, veniţi la biserică în Duminica lui Zaheu, rostind Cuvântul de învăţătură: Două lucruri sunt minunate în viaţa creştinului, dincolo de rânduiala credinţei şi frumuseţea rugăciunii: să nu judece pe nimeni şi întotdeauna să ierte pe cei ce greşesc. Şi auzind de lucrul acesta şi de cuvântul acesta întăritor al credinţei, au ieşit toţi cei din Ierihon ca să-L vadă pe Domnul, pe Iisus Fiul lui Dumnezeu, pe Iisus fiul teslarului din Nazaret, aşa cum îl cunoşteau ei. Şi iată că unul dintre ei, cu numele de Zaheu, fiind mic de statură, aşa cum mărturiseşte Scriptura, s-a urcat într-un sicomor, adică într-un dud, ca să-L vadă pe Hristos, că ştia sigur că pe acolo avea să treacă. Şi mare bucurie a fost pentru el, când ajungând în dreptul său, Mântuitorul i-a zis lui pe nume: "Zaheu, coboară-te, pentru că astăzi trebuie să rămân în casa ta".

Am ajuns iubiţi credincioşi, cu ajutorul lui Dumnezeu şi mare bucurie sufletească, să ascultăm această Sfântă Evanghelie, care încheie perioada cea mare de peste an, perioada liturgică a Octoihului (perioada postpascală). Încheie Octoihul, dar deschide drumul, şi ca un clopoţel de alarmă anunţă că ne pregătim cu toţii să începem o altă perioadă, plină de rugăciune, plină de slujbe duhovniceşti şi nevoinţe, adică perioada Triodului (perioada prepascală), perioada celor trei săptămâni pregătitoare începutului Postului Patimilor.

Şi sigur, că de câte ori ascultăm această Sfântă Evanghelie, acest moment din viaţa lui Zaheu, ne gândim la fiecare dintre noi. În fiecare dintre noi există Zaheu, există omul cu înclinaţii spre păcat, există omul prins de grijile zilei, de grijile şi de neputinţa vieţii. Aşa era Zaheu; probabil avea casă grea, familie numeroasă, de vreme ce el, vameş fiind, pe mulţi nedreptăţea. Cei din preajma lui întotdeauna l-au privit cu ură şi sigur l-au primit în mijlocul lor cu reţinere. De aceea lui, pentru că nu-i dădeau atenţie prea mare, nici nu i-a fost greu să alerge către Domnul, să se urce în sicomor ca să-L vadă, pentru că nimeni nu-l băga în seamă. Şi iată cine-l bagă în seamă, şi nu numai atât, îi spune pe nume: "Zaheu, coboară-te, astăzi trebuie să rămân în casa ta!"

Cu grijile şi cu neputinţă - am spus - în fiecare dintre noi stă Zaheu. Dar Evanghelia de astăzi, ne cheamă la un lucru minunat: să ne deschidem mintea şi inima către Dumnezeu, prin rugăciune şi împlinirea sfintelor porunci ca şi noi cei de astăzi - duhovniceşte vorbind - să fim gazde ale lui Dumnezeu, să fim gazde Mântuitorului Hristos, aşa cum odinioară i-a fost Zaheu.

S-au auzit vorbe în Ierihon şi în întreg Ierusalimul după aceea: "A intrat să găzduiască la un om păcătos!" ziceau toţi. Şi atunci le-a răspuns Domnul, zicându-le: "N-am venit să-i mântuiesc pe cei drepţi, ci am venit spre mântuirea celor păcătoşi. Pentru că nu cei sănătoşi au nevoie de doctor, ci cei bolnavi".

Şi noi astăzi, arătăm aici, în Biserica lui Mihai Vodă, acest lucru de neputinţă: Că avem nevoie de doctor şi n-avem nevoie de doctorul cel trupesc care cu alifie şi câteva pastiluţe vindecă durerea trupului, avem nevoie de un doctor mai mare. Pentru că neputinţa, pe majoritatea celor dintre noi, ne-a dus la această înţelepciune, să gândim şi să credem că suferinţa este urmarea păcatului. Şi doctorii cei trupeşti nemaiputând să ne tămăduiască, cu toţii ne dăm seama într-o zi, că trebuie să ne întoarcem şi să alergăm şi să strigăm către doctorul cel sufletesc. Aşa cum strigau neputincioşii în vremea Mantuitorului: "Doamne, ai milă de mine!", "Doamne, miluieşte pe fiica mea, că este neputincioasă!", "Doamne, vindecă pe fiul meu, pentru că este stăpânit !". Şi aşa se aude cuvântul celor neputincioşi, de-a lungul Scripturii şi de fiecare dată şi răspunsul cel mântuitor şi vindecător al Hristosului nostru: "Crezi tu, că pot Eu să fac aceasta?", "Ridică-te, ia-ţi patul tău şi umblă, mergi la casa ta, că te-ai făcut sănătos!"

Cu toţii am venit astăzi la Icoana Maicii Domnului ca să vorbim cu sfinţia ei în rugăciune de taină şi să-i împărtăşim fiecare dintre noi suferinţa şi necazurile noastre. Maica Domnului este prezentă, este întotdeauna în mijlocul nostru şi cu noi, dar mai mult decât atât, astăzi Maica Domnului este aici îmbrăţişându-vă în duh şi cu dragoste de Maică Dumnezeiască pe toţi şi sigur revărsând peste noi toţi mila cea bogată a milostivirii sale. Suntem împreună pentru că este ziua Icoanei Maicii Domnului, făcătoare de minuni "Îndrumătoarea".

Această Icoană a Maicii Domnului, a venit în biserica noastră în urmă cu 400 de ani, 400 de ani de cinstire, 400 de ani cercetare, timpuri grele şi sigur şi timpuri de bucurie, ce le-au traversat împreună cu Maica Domnului, strămoşii noştri şi noi astăzi în biserica fericitului voievod Mihai Vodă.

Venim cu toţii la această Icoană a Maicii Domnului, întâi pentru a primi sfat, fiindcă ea se cheamă "Odighitria" adică "Îndrumătoarea" şi fiecăruia după ce săvârşeşte cinstitul Paraclis, Maica Domnului îi pune în minte gândul pentru răspunsul cel bun şi pleacă liniştit de la poalele Maicii Domnului ştiind răspunsul. Alergăm cu toţii la această Icoană pentru că ştim că este tămăduitoare de suferinţă şi mulţi dintre cei ce sunt în suferinţă şi-au găsit alinarea călcând cu credinţă şi rugându-se Maicii Domnului şi, sigur, săvârşind rânduiala celor 40 de paraclise, rugăciunea specială a Icoanei. Maica Domnului este neîncetat prezentă prin minunile pe care le săvârşeşte.

Poate v-aţi mirat văzând atâţia copii împărtăşindu-se. Ei vin şi se împărtăşesc în fiecare duminică şi în fiecare praznic, pentru că aşa sunt ştiuţi aici, în biserică, de copii ai Maicii Domnului. Mulţi dintre ei sunt darul Maicii Domnului pentru mamele care nu năşteau, iar ceilalţi sunt copiii de rugăciune ai mamelor care, în timpul cât au fost însărcinate, au căzut în rugăciune la Icoana Maicii Domnului şi au cerut naştere uşoară şi copil sănătos. Iar ei vin să mulţumească Maicii Domnului pentru binefacerile primite şi se comportă ca nişte copii maturi, ca nişte copii cărora li s-a sedimentat în minte şi în inimă, dragostea pentru Maica Domnului, dar în acelaşi timp, şi purtarea de grijă a Maicii pentru copiii ei.

Maica Domnului este vindecătoare de suferinţă şi mulţi dintre cei care au fost cuprinşi de boala cancerului au venit la Maica Domnului să ceară ajutorul. Unii s-au vindecat, şi mărturisesc lucru acesta. Altora Maica Domnului le-a uşurat suferinţa şi le-a dat timpul de pocăinţă necesar. Iar pe ceilalţi Maica Domnului i-a primit în bucuria cea veşnică, uşurându-le suferinţa şi sigur, dăruindu-le sfârşit creştinesc, sfârşit bun şi răspuns bun la Înfricoşătoarea Judecată.

Binecuvântare şi ajutor întru toate să se reverse peste toţi aceia care cu credinţă pentru Maica Domnului, nu în mod special pentru cele mărturisite, ci mult mai mult pentru infinita dragoste ce ne-o poartă ca o Maică a tuturor, vor săvârşi la nevoie, dar şi la bucurie, canonul Sfântului Paraclis al Povăţuitoarei de 40 de ori, însoţit de Acatistul Bunei Vestiri! Şi mare dar va fi acolo unde Maica Domnului va găsi şi puţină credinţă şi statornicie pentru rugăciune.

„Maica Domnului m-a vindecat de cancer ovarian, ca să pot avea copii”

Icoana Maiciil Domnului Pantanassa

Icoana Maicii Domnului Odighitria

În urma unor analize obișnuite, făcute în luna decembrie 2017, mi-a ieșit un marker tumoral de cancer ovarian peste normal, care a crescut continuu, astfel că scorul ROMA (Risk of Ovarian Malignancy Algorithm - n.red.) a ieșit și el peste normal, existând din partea medicilor suspiciunea de cancer ovarian, dat fiind și un RMN care indica o explozie de noduli și chisturi pe mai multe organe.

Acum, în luna iulie 2018, a trebuit să repet analizele de sânge, în vederea unui consult la chirurgul oncolog. Cu o zi înainte de analize, am aflat că în București există o copie a icoanei Maicii Domnului Pantanassa, adusă din Athos, și am mers la ea, am citit plângând Paraclisul, am luat ulei din candelă și, ajunsă acasă, am uns zona bolnavă. M-am rugat ca scorul ROMA să iasă normal de această dată.

Precizez că de câteva luni citeam și Paraclisul Maicii Domnului Hodighitria (Îndrumătoarea), chiar am mers la icoana Maicii Domnului Hodighitria și m-am uns cu ulei sfințit de la ea. Această icoană se află tot în București, la Mănăstirea Mihai-Vodă, este adusă din Athos și este renumită pentru vindecarea de cancer și ajutor pentru a avea copii.

De asemenea, în luna mai am fost la Ierusalim și vizavi de Biserica Sfântului Mormânt este metocul bisericii, unde se află icoana Maicii Domnului cea adormită, cunoscută ca izbăvitoare de cancer. Am luat ulei de la candelă și m-am uns. Am folosit și m-am mai uns și cu ulei din candela Mântuitorului, de la Sfântul Mormânt.

Din decembrie și până acum am trăit clipe de coșmar legate de cancer și L-am rugat pe Dumnezeu și pe Maica Domnului să facă o minune și să nu am cancer, pentru că sunt singura care poate să o îngrijească pe mama mea bolnavă, operată, căci tatăl meu a murit mai demult. De asemenea, durerea mea era amplificată de faptul că la anul este posibil să mă căsătoresc și îmi doresc enorm să am un copil și să nu fie cazul de operație de scoatere a uterului sau a ovarelor, unde am noduli și chisturi.

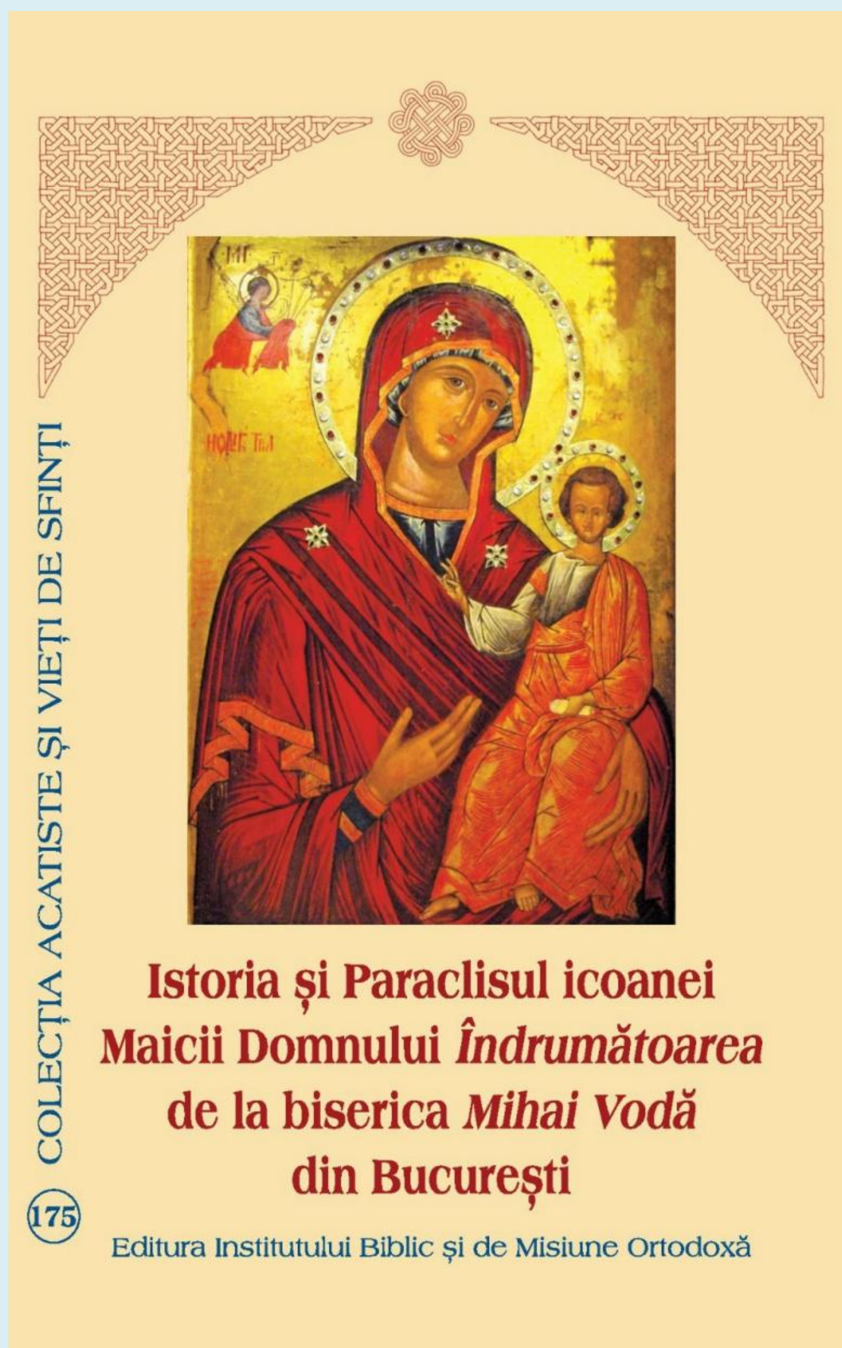
A doua zi am repetat analizele la sânge și rezultatul scorului ROMA a ieșit normal! Apoi, la consult, chirurgul a spus că nodulii și chisturile nu sunt de operat, pentru că sunt funcționali, necanceroși. A mai rămas un singur marker tumoral cu valoarea peste normal, dar acesta poate crește chiar și din cauza unei inflamații, deci am ieșit din riscul de cancer ovarian, a spus.

I-am promis dinainte Maicii Domnului că dacă mă va vindeca voi spune minunea, ca să fie și spre folosul altora. De aceea vă rog să publicați mărturia mea. Aș vrea

să le spun tuturor celor care suferă de această cumplită boală, cancerul, să vină în București sau familiile lor să vină la aceste două icoane ale Maicii Preasfinte: Pantanassa (de la Biserica Studenților sau Biserica Rusă de la Universitate) şi Hodighitria - Îndrumătoarea sau Luminătoarea minţii (de la Mănăstirea Mihai-Vodă din Bucureşti), să ia ulei de la candelă și să îl pună pe zona bolnavă sau pe operație și să se roage (Paraclisul sau Acatistul icoanei timp de 40 de zile) cu lacrimi, din tot sufletul și cu credința că Maica Domnului pe toate le poate face. După cum a zis Iisus Hristos: „Totul este cu putință celui care crede”. Dumnezeu este milostiv și iubitor de oameni și nu ne lasă. Iar Maica Domnului este singura pe care nu o refuză Domnul nostru Iisus Hristos, atunci când ea se roagă pentru noi.

(Simona, București)

Istoria şi Paraclisul icoanei Maicii Domnului Îndrumatoarea de la biserica Mihai Vodă din Bucureşti

Autor: Aprobarea Sfântului Sinod

Este sărbătorită pe 21 ianuarie.

Icoana Maicii Domnului Îndrumătoarea din biserica Mănăstării Mihai Vodă din Bucureşti este un dar al călugărilor athoniţi trimis ca recunoştinţă pentru binefacerile acordate de marele şi bine credinciosul domnitor Mihai Viteazul (1593-1601). Acesta a făcut numeroase danii către mănăstirile Sfântului Munte Athos: Xenofont şi Vatopedu, dar mai ales pentru Mănăstirea Simos Petra, pe care a refăcut-o din temelii pe cheltuiala sa, în perioada 1595-1597, când i-a închinat şi ctitoria bucureşteană cunoscută până astăzi după numele său.

Biserica *Mihai Vodă* din Bucureşti

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-566-5

Icoana Maicii Domnului (Hodighitria) de la Catedrala Episcopală din Târgu Mureş

Una dintre icoanele făcătoare de minuni este icoana Maicii Domnului de la Catedrala Episcopală din Târgu Mureş, în faţa căreia se oficiază în fiecare marţi Sfântul Maslu. Ctitorie a marelui voievod Mihai Viteazul, catedrala a fost ridicată la sfârşitul secolului al XVI-lea în urma unei făgăduinţe făcută Sfântului Nicolae.

Din consemnările cronicarului muntean Radu Popescu şi ale cronicarului maghiar Szamosközy Istvan aflăm că, pe vremea când Mihai era Ban al Craiovei, fiind condamnat la moarte de către Alexandru Vodă cel rău, în drum spre locul execuţiei, a cerut voie gărzilor să intre să se închine în Biserica Albă - Postavari (demolată în timpul regimului comunist). Aici s-a rugat în faţa icoanei Sfântului Nicolae, căruia

i-a făgăduit că-i va înălţa o mănăstire dacă îl scapă de la moarte. Rugăciunea i-a fost ascultată şi ajuns la locul execuţiei, călăul, speriat de chipul măreţ al Banului Craiovei, a aruncat securea spunând că nu poate să-l omoare pe acest om. Scăpând de la moarte, Mihai şi-a ţinut făgăduiala şi a ridicat Mănăstirea cu hramul Sfântului Nicolae, cunoscută sub numele de Catedrala Episcopală, bijuterie arhitectonică, în prezent monument UNESCO.

În timpul regimului comunist, biserica a scăpat miraculos de buldozere. Se spune că în preziua demolării, Ceauşescu ar fi avut un vis cumplit, ce l-a determinat să renunţe la demolare

Din relatările părintelui paroh Adrian Beldianu aflăm că a doua zi după sfinţirea bisericii, doamnele venite pentru curăţenie au constatat că icoana Maicii Domnului, pictată pe un fond albastru deschis, crăpată pe mijloc şi deteriorată, este fierbinte şi nu poate fi scoasă din lada în care se afla.

Iniţial, părintele a crezut că icoana s-a înfierbântat din cauza unor posibile lumânări aprinse în faţa ei, dar în biserică nu ardeau lumânări şi atunci părintele, cu bucurie amestecată cu teamă sfântă, a constatat că este vorba de o minune. Văzând starea icoanei, s-a gândit că Maica Domnului îl îndeamnă pe această cale să o restaureze.

În timpul lucrării de restaurare, realizată de una dintre cele mai cunoscute restauratoare, specialistă în icoane cantacuzine, Irina Predescu, a ieşit la iveală inscripţia cu numele icoanei, Odighitria, însemnul donaţiei făcute de monahul Ioan din Rusicon (Muntele Sfânt), anul 1666 şi semnătura acestuia.

Odighitria (Hodighitria) înseamnă "cea care te povăţuieşte şi care te întâmpină", "te previne înainte de necazuri". Icoana era un dar pentru Mihai Viteazul, însă a ajuns la Târgu Mureş la mult timp după moartea voievodului.

Părintele paroh dându-şi seama nu numai de valoarea istorică a icoanei, cât şi de valoarea duhovnicească, a apelat la studenţii din Salonic cu rugămintea de a-i căuta istoricul şi Slujba icoanei.

Până să primească răspuns, atât părintele, cât şi credincioşii au constatat cum icoana începe să li se descopere în mod miraculos, la praznicile Sfinţiei sale, îşi schimbă faţă, se îmbujorează, adunând sau desfăcând sfânta gură. În momentele de cumpănă din timpul lucrărilor de restaurare a Bisericii, icoana se întrista sau se lumina.

În anul 2008 a urmat cea mai mare minune trăită de o credincioasă, care din cauza unei intervenţii chirurgicale a fost anunţată de doctori că nu va avea copii. Zdrobită de veste, s-a lăsat convinsă de o prietenă să vină la biserică şi să asiste într-o marţi la Sfântul Maslu din faţa icoanei. Părintele a sfătuit-o şi i-a dat canon să săvârşească neîntrerupt, timp de 40 de zile, Paraclisul icoanei Maicii Domnului, chiar în faţa icoanei, iar la sfârşit Acatistul Bunei Vestiri. Nu după mult timp, femeia l-a anunţat pe părinte că va avea un prunc. S-a născut o fetiţă sănătoasă şi frumoasă, primul copil închinat Maicii Domnului Odighitria.

Au urmat şi alte asemenea minuni, tineri care s-au căsătorit, bolnavi care primeau alinare şi vindecare.

Mai târziu, părintele paroh a primit Slujba şi istoricul icoanei Maicii Domnului Odighitria din Mănăstirea Xenofont din Sfântul Munte Athos. Citind istoricul, părintele a constatat că toate minunile săvârşite în biserica catedralei sunt aceleaşi cu cele ale icoanei surori. A mai aflat un lucru nou că icoana are şi darul izbăvirii de cancer.

Părintele mai spune în "Cuvânt înainte" la "Paraclisul icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu", tipărită cu binecuvântarea PS părinte Galaction, episcopul Alexandriei şi Teleormanului: "Apoi am desluşit ceea ce eu duhovniceşte intuisem deja, că Paraclisul icoanei se citeşte întotdeauna urmat de Acatistul Bunei Vestiri; Maica Domnului m-a luminat. Maica Domnului să ne binecuvânteze şi să ne învrednicească să fim neobosiţi închinători şi slujitori ai acestei Sfinte icoane Povăţuitoare, ce se prăznuieşte cu sărbătoare în fiecare an, la 21 ianuarie (stil nou)."

Icoana făcătoare de minuni din centrul Sibiului

9 septembrie, 2014

Într-o lume în care femeile caută cât mai multe metode contraceptive pentru a scăpa de sarcinile nedorite, iată că la Sibiu există un loc în care rugăciunile femeilor care nu pot avea copii se aud luni seara cu mare credinţă. La biserica de pe Strada Dealului, icoana „Maica Domnului Îndrumătoarea", de când a fost adusă, în noiembrie 2008 a făcut deja câteva minuni.

Mulţi consideră icoanele mai mult valori artistice şi istorice, decât ca obiecte purtătoare de har. Mirajul icoanelor îl simt însă adevăraţii credincioşi care văd în icoane întreţinerea dialogului continuu cu Dumnezeu şi cu toţi sfinţii.

Icoana „Maica Domnului Îndrumătoarea" din Biserica de pe Strada Dealului - biserică ce poartă hramul Sfântul Ioan Iacob şi Maica Domnului Îndrumătoarea - este o reproducere după o icoană care îşi are începuturile în urmă cu 400 de ani la

Muntele Sfânt, la Mănăstirea Xenofort şi apoi adusă în România la Mănăstirea Mihai Vodă din Bucureşti.

În Sibiu, icoana „Maica Domnului Îndrumătoarea" a fost adusă în 15 noiembrie 2008 şi a fost primită de sibieni printr-o ceremonie specială la care au participat sute de credincioşi, iar a doua zi, „de dimineaţă până seara, de era coadă până la intersecţia cu Transilvaniei, au tot venit oamenii ca să se închine" îşi aduce aminte părintele Cătălin Dumitrean, slujitor la biserica din stradă Dealului. De atunci, în fiecare zi de luni, de la şase seara, oamenii vin şi se roagă cu speranţa realizării celor mai mari probleme din viaţa lor.
Icoana „este vestită pentru ajutorul care îl dă Maica Domnului femeilor sterpe, neroditoare şi pentru împăcarea şi liniştea în familie şi pentru găsirea unui partener de viaţă creştin", ne spune părintele Cătălin Dumitrean.

Paraclisul special al icoanei şi Acatistul Bunei Vestiri sunt citite în serile de luni pentru ca Maica Domnului Îndrumătoarea să aducă îndurare şi să trimită ajutor

celor care se roagă. Rugăciunile sunt citite în faţa icoanei atât de preoţi veniţi şi de la alte biserici din Sibiu, cât şi de enoriaşi.

Tinerii caută ajutorul divin

Serile de luni sunt arhipline, mai ales de „tinerii cu neputinţe şi nerealizări”, ne mărturiseşte preotul Cătălin Dumitrean. Vin bărbaţi care au relaţiile şubrede, vin femei care nu pot să dea naştere unui copil.

***

A.D. are 26 de ani şi vine de aproape o lună la biserica din strada Dealului să participe la rugăciunea specială de luni. Deja a învăţat cântările speciale ale serii, pe care le cântă cu mare credinţă: *„Se vorbeşte în oraş de minunile pe care le-a făcut icoana, şi am venit şi eu, pentru că am nevoie de ajutorul lui Dumnezeu mai mult decât oricând. Relaţia mea cu soţul s-a schimbat de când ştie că nu pot face copii. Eu mă rog pentru linişte în familie şi pentru un prunc”*, ne povesteşte A.D. cu lacrimi în ochi.

&&&

Întrebat de ce trimite astfel de pedepse Dumnezeu la unele femei, preotul Dumitrean ne spune: „Nu este o pedeapsă dumnezeiască. Pedeapsa lui Dumnezeu este după Judecată. Dar poate fi un blestem moştenit din părinţi sau strămoşi din cauza unor păcate mari”.

De asemenea, infertilitatea poate fi o consecinţă a trupului şi a sufletului: „Infertilitatea vine din cauza unor păcate sufleteşti care atacă trupul”.

Din noiembrie până acum, „zeci de persoane au venit să-mi mulţumească la spovedit. Rugăciunea la icoană, a adus linişte în familiile cu certuri, dar avem şi tineri care s-au cununat” conchide Cătălin Dumitrean.

Icoană tămăduitoare şi de cancer

La Sibiu, icoana este de doar de câteva luni venită, dar vestea ei s-a împrăştiat ca fulgerul în tot judeţul. Se ştie de minunile realizate de ea la Bucureşti, şi oamenii speră ca în continuare icoana să tămăduiască.

***

Un exemplu pe care îl invocă enoriaşii, este mărturisirea unui bucureştean care şi-a spus povestea în broşura-supliment „Lumina lină”: „În anul 2003, la un control de rutină, mi-a fost descoperită o tumoră la colon. Mi se prevedeau perspective sumbre. Am mers atunci la duhovnicul meu, care mi-a spus să nu privesc boala ca pe o tragedie. M-a îndemnat chiar să o primesc cu bucurie, pentru că este dată de Dumnezeu, să ne pună la încercare şi să ne ajute să ne apropiem de EL. Mi-a povestit şi de puterea tămăduitoare a icoanei Maicii Domnului şi despre câteva minuni care deja avuseseră loc la noi în biserică. Astfel, am citit 40 de zile consecutive Paraclisul icoanei Maicii Domnului şi Acatistul Bunei Vestiri”, mărturiseşte profesorul V.T. Timpul a trecut şi V.T s-a simţit din ce în mai sănătos, iar rezultatele analizelor au ieşit din ce în ce mai bune. Acum, după doi ani de la operaţie, V.T, duce o viaţă normală şi merge mai departe ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. În continuare, V.T. citeşte rugăciunea care i-a adus liniştea, Paraclisul icoanei Maicii Domnului.

&&&

Cinci obiecte făcătoare de minuni în toată ţara

În oraşul Sibiu există două icoane făcătoare de minuni: cea de la Biserica de pe Strada Dealului şi cea de pe Mihai Viteazul.

În ţară, există peste 100 de icoane făcătoare de minuni, moaşte sfinte şi izvoare tămăduitoare, aflându-ne astfel, la acest capitol, pe locul cinci în lume, într-un top dominat de Grecia.

Cel mai mult, vestea icoanelor Maicii Domnului făcătoare de minuni se aude la Mănăstirea Neamţ, Trifeşti-Roman, Mănăstirea Sihăstria, Mănăstirea Dintr-un lemn şi Mănăstirea Hadâmbu.

Sursa: **https://esibian.ro/icoana-facatoare-de-minuni-din-centrul-sibiului/**

Icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea” de la Biserica bucureșteană Mihai Vodă se află pentru a noua oară la Sibiu

Icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea” de la Biserica „Mihai Vodă” din Capitală a fost dusă joi în Biserica „Sfântul Ioan Iacob” din Sibiu, unde va rămâne până duminică seara. Icoana se află pentru a noua oară în municipiul Sibiu.

11 ianuarie 2018

Acest pelerinaj la fiecare început de an a devenit unul tradițional conform părintelui Cătălin Dumitrean, parohul bisericii „Sfântul Ioan Iacob de la Neamț” din Sibiu. „De nouă ani se dezvoltă un adevărat pelerinaj la care participă zilnic mii de persoane aducând cinstire Maicii Domnului”, a spus părintele paroh.

„Există un frumos obicei: credincioșii care participă la pelerinaj citesc în Biserică, fiecare în particular, Paraclisul Maicii Domnului”, a mai declarat părintele Cătălin Dumitrean.

Icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea” a fost adusă la Biserica „Mihai Vodă” de la Mănăstirea „Sfântul Pantelimon” - Rusikon din Sfântul Munte Athos și este pictată în maniera lui Rubliov.

Termenul de „Îndrumătoare” sau „Cea care arată calea” se referă la Maica Domnului care ne arată Calea mântuirii, indicând cu mâna dreaptă spre Fiul ei, Fiul lui Dumnezeu.

Sursă: basilica.ro

Icoana Maicii Domnului Îndrumătoarea a ajuns la Sibiu

de Mădălina Roșu
ianurie 11, 2020

https://www.youtube.com/watch?v=YpsI3onyv-Q

***

Sute de credincioşi au participat, vineri seara, la o procesiune care s-a desfăşurat pe Strada Dealului, Strada Transilvaniei, Strada George Coşbuc, Strada Alexandru Donici, având în frunte un sobor de preoţi cu icoana Maicii Domnului Îndrumătoarea, adusă de la biserica Mihai Vodă din Bucureşti.

„Maica Domnului vindecă. Şi de ce vindecă? Pentru că ne iubeşte. Şi dacă ne iubeşte, nu ne părăseşte. (...) şi atunci când nu o vom mai purta pe străzi, va fi lângă noi (...) De aceea a venit Maica Domnului pentru a zecea oară de la Bucureşti, la Sibiu şi este astăzi prezentă aici şi o scoatem în această procesiune a smereniei şi a iubirii pentru ca să arătăm că Maica Domnului fiind lumina lui Hristos, ne iubeşte pe fiecare”, a declarat vineri seara, în biserică, preotul Cătălin Dumitrean.

Potrivit preotului Dumitrean, credincioşii se pot închina până duminică seara, la icoana Maicii Domnului adusă la Sibiu. Biserica de pe strada Dealului, unde se află icoana, este deschisă pentru rugăciune, între orele 08.00 - 22.00.

Icoana Maicii Domnului Îndrumătoarea a ajuns la Sibiu pentru al zecelea an. Credincioşii se închină la această icoană considerată făcătoare de minuni.

Viorica Văscu - Icoana Maicii Domnului „Odighitria” de la Mănăstirea „Mihai Vodă” de la Turda

Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea „Mihai Vodă” Turdan. Foto: Ovidiu Muraru - Tipografia Renașterea

aug. 10, 2020

Icoana Maicii Domnului „Odighitria” este denumirea dată tipului iconografic în care Fecioara Maria ţine Pruncul pe braţul stâng şi arată spre El, cu mână dreaptă. Pruncul Iisus ţine în mână un sul de hârtie, reprezentând Evanghelia. Veşmântul Pruncului Iisus este auriu, semn al divinităţii. Maica Domnului se simte învăţată şi ocrotită de Fiul pe care-L poartă în braţe, aşa cum sfinţii ierarhi ţin Sfânta Scriptură. Chiar şi mâna dreaptă imită gestul de binecuvântare. Numele icoanei vine de

la cuvântul grecesc odigos, care înseamnă „călăuză” ori „arătătoare a căii”, adică „povăţuitoare”.

Odighitria a fost una dintre icoanele făcătoare de minuni din Constantinopol. Ea îşi datorează unei legende bizantine numele de „Îndrumătoarea”. Maica Domnului i-a călăuzit pe doi orbi pe drum şi le-ar fi redat vederea.

Icoana originală este atribuită Sfântului Luca, evanghelist şi pictor. Se spune că el a zugrăvit icoana încă din vremea în care trăia Maica Domnului. Iar Ea, văzând icoana, a binecuvântat-o.

Sfântul apostol Luca a trimis icoana la Antiohia lui Teofil, iar după moartea lui Teofil, icoana a fost adusă în Ierusalim. De aici a fost trimisă la Constantinopol, unde a fost aşezată în Mănăstirea Odigon.
În secolul al IV-lea, potrivit tradiţiei, se spune că icoana a fost dusă la Roma, iar în secolul al VI-lea, Sfântul Grigore cel mare Dialogul o aşează în Biserica „Sfântul Petru”.

O copie după această icoană este considerată a fi cea din Mănăstirea Xenofont. Icoana Maicii Domnului „Îndrumătoarea” s-a aflat vreme îndelungată în Mănăstirea Vatoped din Sfântul Munte Athos.

Însă în anul 1730, în vreme ce porțile bisericii erau încuiate, icoana a dispărut nu numai din biserică, ci şi din mănăstire, iar călugării crezură că a fost furată de tâlhari. Însă au aflat curând că se află la Mănăstirea Xenofont, cale de trei ore distanță de Vatoped. Toți credeau că cineva a furat-o pe ascuns și, în consecință, icoana a fost adusă înapoi la locul ei, monahii vatopedini luând măsuri de pază mai stricte și pecetluind biserica. Dar nu după multe ore, când biserica a fost deschisă pentru slujbă, icoana lipsea iarăși din locul ei, foarte curând sosind și veste de la Mănăstirea Xenofont că ea se afla din nou în locul din biserica mare, pe care singură și-l alesese. Adusă din nou la Vatoped, icoana a apărut din nou în Mănăstirea Xenofont Înduplecaţi de faptul că aceasta era cu adevărat o minune a Maicii Domnului, monahii vatopedini au fost atunci convinși că este vorba despre o minune și au hotărât să nu se mai împotrivească voinței Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Au dat fuga la Mănăstirea Xenofont pentru a se închina Maicii Domnului „Îndrumătoarea” și multă vreme de atunci încolo îi trimiteau untdelemn și ceară la noul ei sălaș. De atunci, monahii vatopedini și xenofondini prăznuiesc împreună această minune.

O copie după această icoană se găsesște în Arhiepiscopia noastră, a Vadului, Feleacului și Clujului la Mănăstirea „Mihai Vodă” din localitatea clujeană Turda.

Mănăstirea „Mihai Vodă”, cu Hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” este înfiinţată în anul 2002 (10 septembrie), la inițiativa vrednicului de pomenire Înaltpreasfinţitul mitropolit Bartolomeu Anania, pe atunci păstorul acestei eparhii, fiind și singura mănăstire din cuprinsul mitropoliei care a luat naștere la propunerea sa.

În anul 2001, în cadrul unor festivități dedicate comemorării voievodului Mihai Viteazul, la care a participat și Înaltpreasfinția sa, a exclamat că ar fi potrivit ca pe locul unde și-a sfârșit viața voievodul întregitor de țară, să se înalțe o mănăstire în memoria lui, iar numele să-i fie pomenit la acest sfânt altar necontenit. Receptive la această inițiativă, autoritățile locale, la scurt timp, au donat terenul pentru mănăstire și astfel, în anul 2002, a început construcția ei, care a fost încredințată vrednicului părinte Vasile Știopei din Turda, ctitor renumit de lăcașuri sfinte.

Mănăstirea Necropolă este o copie arhitecturală și, în același timp, o restituire a demnității vechii mănăstiri Mihai Vodă din București, ctitorie a voievodului din

1591, pe vremea când era ban al Craiovei și care a fost mutilată în vremea regimului comunist.

Interiorul bisericii este înfrumuseţat cu pictură în tehnica „al fresco”, cu iconostas şi mobilier specific bisericesc. Pe frontispiciu s-a realizat un mosaic ce reprezintă pe Maica Domnului și Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, protectori ai lăcașului monahal.

Decorația fațadei se remarcă prin jocul ritmic de cărămidă, ce se desfășoară pe întreg edificiul. Incinta mănăstirii are formă dreptunghiulară, închisă pe trei laturi în formă de cetate, iar latura de răsărit se încheie cu un zid placat cu piatră. În partea vestică a incintei se află intrarea principală. Deasupra intrării se află turnul-clopotniță, care adăpostește două clopote cu sunete armonioase.
În partea de sud-est clădirea adăpostește un Paraclis, cu Hramul Sfântul Siluan. Chiliile sunt rânduite pe două nivele, în fața cărora se găsește o galerie cu arcade în semicerc, sprijinite de coloane în formă cilindrică.

În 19 august 2018, Înaltpreasfințitul părinte Andrei, mitropolitul Clujului având alături un sobor de 8 ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române, au oficiat slujba de sfințire a bisericii.

Această mănăstire păstrează o candelă nestinsă la monumentul ridicat în cinstea celui ce s-a jertfit pentru neamul românesc, Domnitorul Mihai Viteazul, întregitorul de țară.

Sursa:
https://radiorenasterea.ro/icoana-maicii-domnului-odighitria-de-la-manastirea-mihai-voda-de-la-turda/

Icoana Maicii Domnului - Hodighitria, la Parohia din Viterbo

Icoana Maicii Domnului - "Îndrumătoarea" - este una dintre icoanele Maicii Domnului făcătoare de minuni, păstrate în Sfântul Munte Athos. Numele icoanei vine de la cuvântul grecesc "hodigos", care înseamnă "călăuză" ori "arătătoare a căii", adică "povățuitoare".

"Hodighitria" este denumirea dată tipului iconografic în care Maica Domnului ţine pe Mântuitorul, Prunc fiind, pe brațul stâng şi arată spre El, cu mâna dreaptă, ca spre Acela de care să ascultăm şi pe care sa-L iubim. Pruncul Iisus ţine în mână un sul de hârtie, simbolizând Evanghelia, adică vestea cea bună adusă lumii prin venirea Sa. Fecioara Maria îndrumă spre Iisus cu mâna dreaptă. Prima astfel de icoană, conform Sfintei Tradiţii, a fost zugrăvită de Sfântul apostol Luca, încă din vremea în care Maica Domnului trăia. Se spune că, văzând icoana, Maica Domnului a binecuvântat-o. Mai apoi, Sfântul apostol Luca a trimis icoana la Antiohia, unui anume Teofil, împreună cu Evanghelia sa (Luca 1, 3).

Copie foarte veche a acestei icoane, a stat mult timp in biserica centrală din Mânăstirea Vatoped, pe o coloană din strana stângă. În anul 1730, în orice caz, aceasta a dispărut brusc de la locul său, cu toate că porțile mânăstirii erau încuiate, şi a apărut în chip minunat la Mănăstirea Xenofont. Toată lumea a crezut că icoana a fost furată şi dusă în Mănăstirea Xenofont. Drept aceea, monahii au luat icoana înapoi şi au pus-o sub o mare purtare de grijă. La scurtă vreme, icoana a dispărut din nou din Lavra Vatoped şi a apărut în cea de la Xenofont. Călugării au înţeles că aceasta este o lucrare a Maicii Domnului şi au lăsat-o acolo. Ei au trimis multă vreme ulei şi ceară la Mănăstirea Xenofont, pentru cinstirea Maicii Domnului.

O copie a acestei icoane a Maicii Domnului, cu ajutorul Domnului şi cu binecuvântarea Preasfințitului părinte Siluan, adusă din Sfântul Munte Athos, primește

de astăzi rugăciunile noastre, în parohia de la Viterbo, fiindu-ne mângâietoare, mijlocitoare şi povățuitoare, alături de Sfântul ierarh Calinic, pentru toate bucuriile şi necazurile. Mulțumim Maicii Domnului că a binevoit să vină în mijlocul nostru.

A consemnat: Tachiţă Cătălin Sandu

Pr. Silviu Cluci - Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Odighitria” din Baytali

Veche de câteva secole, icoana Maicii Domnului „Odighitria” din Baytali a scăpat din mâinile turcilor, iar astăzi, prin intermediul acesteia, se fac nenumărate minuni.

Pitorescul sat Baytali se află în raionul Ananiev din Ucraina, în codrii deşi de pe malul râului Tiligul, la o distanţă de 200 kilometri nord de Odessa. În acest sat trăieşte o comunitate de aproximativ 700 de români.

Pe aceste meleaguri, pe la anul 1700 a fost ctitorită o mănăstire în care se nevoiau peste 300 de călugări şi fraţi. Mănăstirea din Baytali a căzut pradă turcilor, iar astăzi, din vechiul aşezământ, se mai vede doar izvorul Maicii Domnului.

În anul 2009, lângă izvor a fost zidit şi sfinţit un frumos paraclis cu scăldătoare, în cinstea familiei de mucenici a ţarului Nicolae Romanov.

An de an, credincioşii din sat, împreună cu preotul lor, merg la această fântână minunată de praznicul Naşterii Maicii Domnului.

Un alt odor scump rămas de la vechea mănăstire este icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Odighitria” (Îndrumătoarea) din Baytali, cu o bogată şi cutremurătoare istorie.

Icoana Maicii Domnului din Baytali a fost salvată de la distrugere, fiind ascunsă de călugări şi credincioși timp de două secole, până când vremurile au devenit prielnice pentru a fi scoasă din nou la iveală. Icoana s-a întors la Baytali în anul 2005, prin bunăvoința monahilor de la Mănăstirea Sfântul Pantelimon din Odessa, unde fusese păstrată în ultimii ani.

La întoarcerea în Baytali, icoana era înnegrită de vreme şi nu se mai deslușeau decât ochii Maicii Domnului. Deşi a fost adus unui pictor pentru restaurarea icoanei, acesta n-a reuşit să facă nimic. Însă, mai târziu, după multe rugăciuni, icoana a început să se înnoiască, fără ca vreo mână de om să fi intervenit în această lucrare.

Nenumărate sunt minunile pe care le-a făcut Maica Domnului prin această icoană a sa. Multe familii au dobândit copii în urma rugăciunii la icoana de la Baytali. Bolnavi de cancer au fost tămăduiţi în chip minunat.

O fată ţintuită la pat de ani de zile s-a ridicat dintr-o dată în picioare, după ce mama ei s-a rugat o noapte întreagă în faţa icoanei, iar un copil din Chişinău, pierdut de peste şase luni, a fost găsit imediat după ce s-au făcut rugăciuni la icoană.

Icoana Maicii Domnului „Hodighitria” din Smolensk (28 iulie)

Această icoană a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu mai este cunoscută și sub numele „Cea care arată calea”, deoarece Maica Domnului ne arată calea mântuirii, indicând cu mâna dreaptă spre Fiul ei, Fiul lui Dumnezeu.

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: http://oca.org

Icoana Maicii Domnului „Hodighitria” din Smolensk este prăznuită pe 28 iulie.

Această icoană a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu mai este cunoscută și sub numele „Cea care arată calea” deoarece Maica Domnului ne arată calea mântuirii, indicând cu mâna dreaptă spre Fiul ei, Fiul lui Dumnezeu. Conform Tradiției Bisericii, icoana a fost pictată de Sfântul apostol și evanghelist Luca, în timpul vieții pământești a Fecioarei Maria.

Sfântul ierarh Dimitrie, mitropolitul Rostovului, sugerează că icoana „Hodighitria” din Smolensk a fost pictată la cererea lui Teofil, prefectul Antiohiei. Din Antiohia, icoana sfântă a fost mutată la Ierusalim. De acolo, împărăteasa Evdochia a adus icoana la Constantinopol, iar Sfânta împărăteasă Pulheria (sora împăratului) a așezat-o în biserica din Vlaherne, acolo unde era păstrat și veșmântul Născătoarei de Dumnezeu (prăznuit pe 2 iulie).

În 1046, împăratul bizantin Constantin al IX-lea monomahul (1042-1054) a că-sătorit-o pe fiica sa Ana cu cneazul Vsevolod Yaroslavici, fiul lui Yaroslav cel înțelept. El a binecuvântat-o pe drumul ei cu acestă icoană. După moartea cneazului Vsevolod, icoana a fost moștenită de fiul său, Vladimir monomahul, care a așezat-o la începutul secolului al XII-lea în catedrala din Smolensk, zidită în cinstea Adormirii Maicii Domnului. Din acel moment, icoana a fost cunoscută sub numele de icoana Maicii Domnului „Hodighitria" din Smolensk.

În secolul al XIV-lea, icoana „Hodighitria" din Smolensk a ajuns în posesia prin-cipilor lituanieni. Fiica lui Vitovț, prințesa Sofia, a fost luată în căsătorie de marele cneaz Vasile Dimitrievici al Moscovei (1398-1425). În 1398, ea a adus icoana Maicii Domnului „Hodighitria" la Moscova. Ei au așezat sfânta icoană în Cate-drala „Buna Vestire" de la Kremlin, în partea dreaptă a ușilor împărătești.

În 1456, la cererea locuitorilor din orașul Smolensk, episcopul Misail a dus icoana în mod solemn la Smolensk, într-o amplă procesiune. În Moscova au rămas două copii: una a fost așezată în Catedrala „Buna Vestire", iar cealaltă în Mănăstirea Novodevici, zidită în amintirea revenirii icoanei în Rusia. Mănăstirea a fost construită pe Devici Pole (n.r. - „câmpul Maicii Domnului"), atunci când „cu multe lacrimi" moscoviții au dus sfânta icoană la Smolensk.

În anul 1602 a fost pictată încă o copie fidelă a icoanei făcătoare de minuni (în 1666, împreună cu pictograma originală au adus o nouă copie la Moscova), care a fost așezată în turnul Porții Dneprovsk. Ulterior, în 1727, acolo a fost construită o biserică de lemn, iar în 1802, o biserică de piatră.

Noua copie s-a dovedit a fi făcătoare de minuni le fel ca și vechea icoană. Pe 5 au-gust 1812, armata rusă a luat copia făcătoare de minuni cu ea, pentru a-i apăra pe soldați de inamici. În ajunul bătăliei de la Borodino soldații au purtat această sfântă icoană prin tabără, ca să-i încurajeze și să-i inspire pe soldații.

Icoana originală a Maicii Domnului „Hodighitria" din Smolensk a fost dusă la Catedrala „Adormirea Maicii Domnului" în ziua marii bătălii de la Borodino, sco-țând-o apoi în procesiune alături de icoanele Maicii Domnului din Iviron și Vla-dimir, prin cartierele Belo, Kitai și pe zidurile Kremlinului. După aceasta, icoana a fost dusă la cei bolnavi și răniți ce se aflau la Palatul Lefortovo. După ce a părăsit Moscova, icoana a fost dusă la Yaroslavl.

Astfel, prin aceste icoane, Maica lui Dumnezeu a apărat Ținutul Rusiei. După victoria asupra forțelor inamice, icoana Maicii Domnului „Hodighitria” s-a întors la Smolensk, împreună cu copia sa proslăvită.

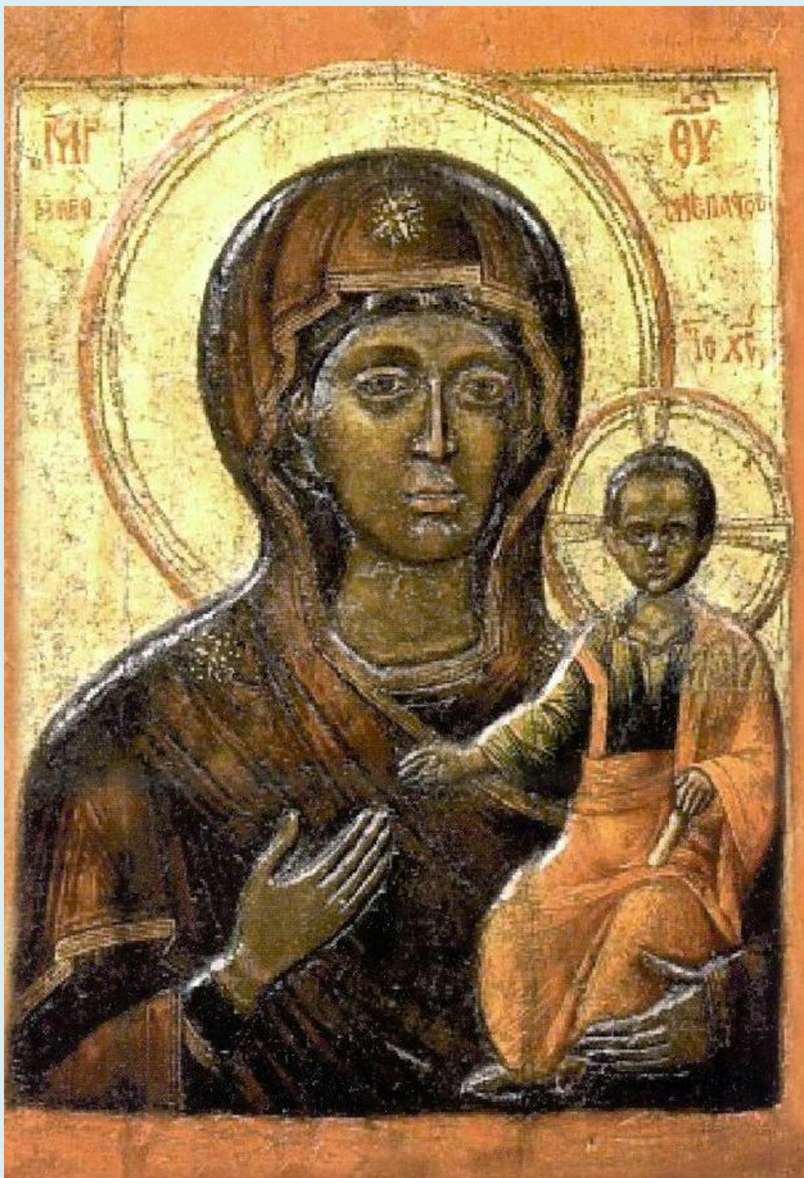
Instituirea prăznuirii icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Hodighitria” din Smolensk pe 28 iulie a avut loc în anul 1525, în amintirea revenirii icoanei în Rusia.

În Rusia sunt cinstite ca făcătoare de minuni mai multe copii ale icoanei Maicii Domnului „Hodighitria” din Smolensk, fiind prăznuite în aceeași zi (28 iulie). De asemenea, o copie a icoanei proslăvită prin minuni în secolul al XIX-lea este prăznuită pe 5 noiembrie.

Copiile icoanei Maicii Domnului „Hodighitria” din Smolensk, cunoscute ca făcătoare de minuni, sunt: Icoana Maicii Domnului „Ustiug” (1290), Icoana Maicii Domnului „Vidropusk” (sec. XV), Icoana Maicii Domnului „Voronin” (1524), Icoana Maicii Domnului „Cristoforskaia” (sec. XVI), Icoana Maicii Domnului „Supralskaia” (sec. XVI), Icoana Maicii Domnului „Iug” (1615), Icoana Maicii Domnului „Igrițkaia” (1624), Icoana Maicii Domnului „Șuia” (1654-1655), Icoana Maicii Domnului „Sedmiezersk” (sec. XVII), Icoana Maicii Domnului „Sergievsk” (1730) ş.a

Icoana Maicii Domnului „Hodighitria” din Smolensk este considerată unul dintre odoarele sfinte al Bisericii Ortodoxe Ruse. Foarte mulți oameni mărturisesc minunile și ajutorul pe care l-au primit și continuă să-l primească de la Maica Domnului „Care arată calea”, prin sfintele sale icoane.

Icoana: Maicii Domnului din Smolensk “Smolenskaia”

Rusia
Oraş Smolensk
Soborul “Adormirea Maicii Domnului”

După cum spune tradiţia, icoana a fost pictată de Sfântul Evanghelist Luca. Atunci când prima icoană pictată, împreună cu alte două icoane, a fost prezentată Maicii Domnului, ea a exclamat: «Binecuvântarea Celui ce s-a născut din mine, să fie cu aceste icoane!»

La început, icoana a fost aşezată în biserica din Antiohia, apoi mutată în Ierusalim şi de aici, pe la mijlocul veacului V, a fost dusă în Constantinopol. În Constantinopol, icoana s-a aflat în biserica din Vlaherne, unde mulţi dintre cei veniţi la Împărăteasa Cerească, primeau de la ea, ajutor şi tămăduire.

Odată, Maica Domnului a apărut la doi orbi, i-a adus în biserica din Vlaherne şi punându-i înaintea icoanei sale le-a dăruit lor vederea. De atunci, icoana a început să fie numită Odighitria (ceea ce în traducere din greacă înseamnă «Călăuzitoarea».

În anul 1046, imperatorul grec Constantin Monomah, căsătorindu-şi fiica cu fiul marelui cneaz Iaroslav Vsevolod, a binecuvântat-o cu icoana Maicii Domnului «Odighitria». După moartea soţului său, Anna Konstantinova l-a binecuvântat pe fiul său Vladimir Vsevolodovici Monomah cu această icoană, iar Vladimir, devenind cneaz în Smolensk în anul 1097, a adus icoana Maicii Domnului în Smolensk, aşezând-o în locul special construit pentru ea, în Soborul «Adormirea Maicii Domnului». De atunci, această icoană a început să fie numită «din Smolensk» - «Smolenskaia». În decurs de trei sute de ani, ea s-a aflat în această biserică.

La începutul veacului XV, în timpul când Lituania a ocupat Smolenskul, icoana a fost dusă în Moscova şi aşezată în biserica “Buna-Vestire”. După eliberarea Smolenskului în anul 1455, la cererea locuitorilor din Smolensk, marele cneaz Vasile cel întunecat, a readus icoana în Smolensk.

În vremea asedierii oraşului Smolensk de către regele polonez Sigismund al III-lea la începutul veacului XVII, icoana Odighitria a fost scoasă din oraş şi dusă la Moscova, apoi în Iaroslav, unde a rămas până când oraşul Smolensk s-a alipit Moscovei.

Icoana din Smolensk s-a aflat în biserica “Adormirea Maicii Domnului”, până în anul 1812.

În timpul năvalei francezilor, icoana a fost mutată în Moscova şi în urma eliberării capitalei de către armatele ruse, icoana a fost dusă în Iaroslav. După alungarea duşmanilor din Smolensk, pe 25 decembrie, icoana a fost mutată în Soborul “Adormirea Maicii Domnului” şi aşezată pe locul de odinioară. Icoana s-a aflat în sobor până în secolul nostru, în anul 1941. Mai departe, soarta icoanei din Smolensk rămâne necunoscută.

Aflându-se astăzi în Sobor, copia icoanei realizată în veacul XVI, are aceeaşi însemnătate cu icoana făcătoare de minuni a maicii Domnului «Odighitria» din Smolensk.

Istoria ei este următoarea: După finalizarea zidurilor cetăţii, icoana a fost adusă în Smolensk de către ţarul Boris Godunov, pentru a fi instalată deasupra principalelor porţi din Frolovsk, pe podul din Dnepronsk. Această icoană făcătoare de minuni a fost pictată în vremea ţarului Ivan cel groaznic, de către pictorul Postnik Postovţem.

Spre începutul războiului din anul 1812, icoana s-a aflat în biserica "Buna-Vestire" căci noua biserică din piatră, construită în cinstea icoanei, nu era încă sfinţită. În noaptea de 6 august, armata rusă a lăsat oraşul Smolensk şi icoana făcătoare de minuni din biserica "Buna-Vestire", a fost luată de prima companie de artilerie, condusă de căpitanul Gluhov. De atunci şi până la izgonirea armatelor franceze de la hotarele guberniei din Smolensk, fără încetare, icoana s-a aflat printre rândurile armatei, în cea de a treia divizie de grenadieri.

Pe data de 25 august, la indicaţiile marelui comandant M.I.Kutuzov, icoana Maicii Domnului din Smolensk a fost purtată prin toate rândurile armatei, iar înaintea ei s-a săvârşit slujba de moleben cu îngenunchere generală, oficiată în prezenţa conducătorului general şi a întregii armate. Icoana s-a aflat printre rândurile armatei, până pe data de 5 noiembrie.

În urma victoriei asupra corpusului francez al guvernatorului Nei cel Roşu, icoana, la indicaţiile lui Kutuzov, a fost mutată în noua biserică a Maicii Domnului din Nadvrat, unde s-a păstrat până în anul 1941.

Din anul 1526, 10 august (28 iulie, stil vechi) se remarcă prăznuirea icoanei făcătoare de minuni, a Maicii Domnului «Odighitria» din Smolensk.

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

Icoana: Maicii Domnului din Smolensk “Odighitria” - “Călăuzitoarea”

Icoana “Smolenskaia” - “Odighitria”, după tradiţie a fost pictată de Sfântul evanghelist Luca. În traducere ea se numeşte - “Călăuzitoarea” - deoarece Preasfânta Născătoare de Dumnezeu s-a arătat la doi orbi în Constantinopol, poruncindu-le acestora să meargă în biserica sa, unde au primit tămăduire.

Icoana a fost mutată din Ierusalim în Constantinopol în anul 1046.

Imperatorul grec al Constantinopolului a binecuvântat-o pe fiica sa Ana cu această icoană ”Odighitria”, în vremea căsătoriei acesteia cu cneazul Cernigovului, pe nume Vsevoloda.

În secolul al XII-lea, fiul lui Vsevoloda şi al Anei Vladimir Monomah, a mutat această icoană în Smolensk. Din acel timp, icoana s-a numit “Smolenskaia”.

În anul 1237, hanul Batâi a fost izgonit de la zidurile oraşului Smolensk, în urma rugăciunilor făcute de apărătorii oraşului înaintea sfintei icoane.

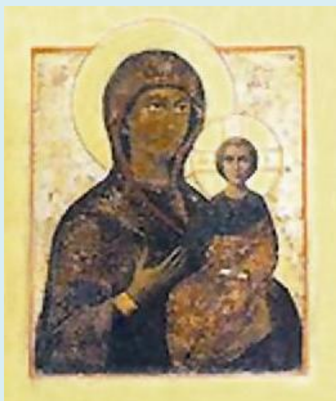
În anul 1456, în vremea domniei marelui cneaz Vasile întunecatul, episcopul din Smolensk - Misail - l-a rugat pe cneaz să înapoieze icoana în Smolensk, ceea ce s-a şi întâmplat.

În anul 1812, în vremea năvălirii lui Napoleon, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Smolensk, întotdeauna se găsea printre rândurile armatei. La sfârşitul luptei Borodinilor, icoana a fost purtată printre rândurile armatei şi de asemenea a apărat Rusia de înfricoşătorul duşman.

Prăznuirea icoanei «Smolenskaia» - “Odighitria” se săvârşeşte pe 28 iulie, stil vechi.

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

Icoana: Maicii Domnului din Smolensk

Rusia
Belgorod
Str. Lenin, 60
Soborul din Smolensk

Icoana Maicii Domnului din Smolensk a strălucit în chip minunat în noaptea de 15 octombrie anul 1703, deasupra porţilor cetăţii din oraşul Belgorod.

În anul 1743 s-a înfiinţat biserica din Smolensk unde icoana s-a păstrat până la închiderea bisericii, în anul 1920.

Multă vreme icoana făcătoare de minuni a fost considerată ca fiind pierdută, ea a fost regăsită în anul 1990.

În zilele noastre, acest chip cinstit se găseşte în biserica Smolensk din oraşul Belgorod.

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

Icoana: Maicii Domnului "Odighitria" - "Călăuzitoarea"

Rusia
Oraş Moscova
Galeriile Tretiakov (de pictură)

Icoana Maicii Domnului «Odighitria» se numără în rândul iconostasului din biserica «Înălţarea Domnului» din Kremlinul Moscovei.

Icoana făcătoare de minuni a mănăstirii «Înălţarea Domnului» a fost pictată pe o scândură foarte veche, în locul primei reprezentări care a avut de suferit în incendiul din anul 1482 : " . . . arzând icoana "Odighitria" în Moscova în biserica de piatră "Înălţarea Domnului", icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, pictură greacă, făcută în aceeaşi mărime cu icoana făcătoare de minuni din Ţarigrad care cutreieră (iese) de marţi până miercuri pe mare - numai chipul acela a ars până i-a dispărut culoarea, rămânând numai scândura; pe această scândură, pictorul iconar Denisei a repictat icoana."

Chipul ars a fost copia icoanei Maicii Domnului din Constantinopol - «Odighitria » - şi se pare că unul dintre cele două chipuri a fost adus în Rusia în veacul XIV, de către arhiepiscopul Dionisie din Suzdal.

« Odighitria » din mănăstirea « Înalţarea Domnului” era purtată în Procesiune în zilele de 23 iulie şi 26 august cu participarea mitropoliţilor, patriarhilor şi marilor cnezi.

Ziua prăznuirii icoanei este 7 iulie (zi care coincide cu adormirea principesei Evdochia, întemeietoarea mănăstirii «Înălţarea Domnului».

În urma distrugerii mănăstirii icoana a fost încredinţată spre păstrarea, Galeriilor Tretiakov.

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

***

Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin icoanele făcătoare de minuni:

https://www.academia.edu/44022432/Xenia_Negrea_Puterea_Maicii_Domnului_prin_Icoanele_f%C4%83c%C4%83toare_de_minuni

https://archive.org/details/puterea-md-prin-ic.

Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea Xenofont - Athos

Aflată pe malul mării, între Dohiariu și Rusikon, Mănăstirea Xenofont se întinde pe deschiderea formată de râul Nevrocopos. Din veacul al XVI-lea până la 1863, Mănăstirea Xenofont a fost întreţinută cu ajutoare româneşti.

Mănăstirea Xenofont (Foto: pr. Silviu Cluci)

Vechiul katholikon (Foto: pr. Silviu Cluci)

Noul katholikon (Foto: pr. Silviu Cluci)

Aflată pe malul mării, între Dohiariu și Rusikon, Mănăstirea Xenofont se întinde pe deschiderea formată de râul Nevrocopos. Este închinată Sfântului mare mucenic Gheorghe şi ocupă locul al cincisprezecelea în ierarhia mănăstirilor athonite.

Sfântul Xenofon ctitorul

După tradiţie, mănăstirea a fost întemeiată la sfârşitul secolului al X-lea de cuviosul Xenofon (998). Monah cu o educaţie aleasă, ce provenea dintr-o familie bogată şi cu renume, cuviosul Xenofon a fost contemporan cu Sfântul Atanasie Athonitul, întemeietorul Marii Lavre. În biografia Sfântului Atanasie a rămas consemnată minunea vindecării de cancer a monahului Theodor, fratele cuviosului Xenofon.

În vremea aceea, în apropierea locului unde astăzi se ridică Mănăstirea Xenofont, cuviosul Xenofon a aflat un mic altar închinat Sfântului marelui mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, precum şi icoana făcătoare de minuni a Sfântului marelui mucenic Gheorghe, venită pe mare în perioada iconoclastă. Văzând sfânta icoană şi aflând despre minunata călătorie a ei pe mare, cuviosul Xenofon a zidit pe cheltuiala sa o biserică (vechiul katholikon al mănăstirii), chilii şi alte clădiri necesare. Primul stareţ al noului aşezământ închinat Sfântului Gherorghe a fost însuşi ctitorul - Cuviosul Xenofon.

În arhiva mănăstirii Xenofont se păstrează un document extrem de valoros de la anul 1010 ce poartă semnătura cuviosului Xenofont. Prin acest act, sfântul punea capăt unor diferende şi încălcări teritoriale. Din atitudinea cuviosului ctitor se vădesc înţelepciunea minţii, blândeţea inimii, dispoziţia împăciuitoare, dreptatea părerii sale, bogăţia şi adâncimea cultivării şi lucrării sale duhovniceşti.

Spre sfârşitul vieţii sale, cuviosul Xenofon a lăsat conducerea mănăstirii în grija fratelui său, Teodor, şi s-a retras la isihie, aşteptând cu pace ceasul plecării sale la cele cereşti. Pomenirea lui se săvârșește la 24 aprilie.

Distrugeri şi refaceri

În timpul împăratului Nichifor al III-lea Votaniatis (1078-1081) mănăstirea era deja pustiită cu desăvârşire. Atunci Ştefan, comandantul flotei bizantine, cu aprobarea şi ajutorul împăratului, şi-a asumat rezidirea mănăstirii, apoi s-a făcut monah primind numele de Simeon. Acesta cuvios este considerat noul ctitor al mănăstirii.

În 1285 mănăstirea a fost distrusă de piraţii genovezi. Iar în secolul al XIV-lea a suferit pagube de la catalani, dar şi-a revenit repede, astfel încât la sfârşitul secolului al XIV-lea deţinea locul al optulea in ierarhia mănăstirilor athonite. După căderea Constantinopolului, greutăţile economice pricinuite de stăpânirea turcească au fost depăşite prin ajutorul domnitorilor Ţărilor Române.

Contribuţii româneşti

Din veacul al XVI-lea până la 1863, Mănăstirea Xenofont a fost întreţinută cu ajutoare de la boierii Craioveşti, Neagoe Basarab, Mihai Viteazul, Matei Basarab, Constantin Brâncoveanu.

Se pare că primul ctitor român la Xenofont este boierul Barbu Craiovescu, care, la începutul secolului XVI, dăruia mânăstirii câteva sate şi o baltă prin închinarea Schitului Roaba sau Zdralea.

În 1517, cu prilejul sfinţirii Mânăstirii de la Curtea de Argeş, Neagoe Basarab a invitat la ceremonie pe toţi egumenii mânăstirilor din Sfântul Munte, inclusiv pe cel de la Xenofont, şi a făcut tuturor daruri substanţiale. Sfântul Neagoe Basarab a dăruit mănăstirii un epitrahil brodat din fir de aur, argint şi mătase colorată, reprezentând şi familia donatorilor. Acesta reprezintă una din cele mai valoroase donaţii ce se păstrează în tezaurul mănăstirii.

Mai târziu, Matei Basarab a restaurat biserica mânăstirii şi a confirmat toate vechile închinări, fiind socotit pe bună dreptate între ctitorii de seamă. Sfântul Constantin Brâncoveanu a scutit Mânăstirea Xenofont de orice dări şi i-a închinat Mânăstirea Căciulaţi. În plus, tot el a făcut mănăstirii şi o danie de 10.000 de aspri.

Danii către mănăstire au făcut şi domnitorii Constantin Şerban, Radu Mihnea, Grigorie Ghica şi Radu Leon. Ultimul mare ajutor românesc a fost trimis mănăstirii între anii 1817-1837, când se zideşte noul katholikon.

Revenirea la viaţa de obşte

După perioada de idioritmie, Mănăstirea Xenofont a fost prima mănăstire care s-a întors la sistemul chinovial (1784), prin sigiliul patriarhului ecumenic Gavriil al IV-lea, rămânând astfel până astăzi. În mănăstire a trăit pentru o vreme noul cuvios mucenic Acachie (†1815).

În a doua jumătate a secolului XX, numărul vieţuitorilor din mănăstire scăzuse îngrijorător de mult. În acest context, Sfânta Chinotită l-a invitat pe arhimandritul Alexie să preia stăreţia mănăstirii. Figură duhovnicească impresionat, părintele Alexie este frate duhovnicesc al părintelui Emilianos Simonopetritul, amândoi fiind ucenici ai renumitului episcop Dionisie al Trikalei.

Părintele Alexie a venit la Marea Meteoră în anul 1973, după plecarea în Sfântul Munte a părintelui Emilianos şi a obştii sale. Timp de un an de zile a fost singurul vieţuitor al mănăstirii, pentru ca abia în 1974 să mai vină un al doilea monah. În anul 1976, asemenea părintelui Emilianos, a fost chemat în Sfântul Munte Athos pentru refacerea vieţii monahale. Obştea, alcătuită atunci din şapte monahi şi şase fraţi, s-a mutat la Mănăstirea Xenofont. Timp de aproape treizeci de ani, părintele Alexie şi sinodia s-au ocupat de restaurarea aşezământului, însă nici primirea de închinători nu a fost dată uitării.

În anul 1998, de praznicul Sfântului Gheorghe Mănăstirea Xenofont a aniversat în mod festiv împlinirea a 1000 de ani de la întemeiere. Au participat atunci patriarhul Bartolomeu I al Constantinopolului şi preşedintele Republicii Elene, dar şi stareţii mănăstiriilor athonite.

Aniversarea a 1000 de ani de existenţă

În 1998, mănăstirea a aniversat 1000 de ani de existenţă; întemeietorul ei, fericitul Xenofont, a fost canonizat oficial şi sărbătorile au atras un număr remarcabil de oaspeţi distinşi inclusiv patriarhul ecumenic patriarhul Bartolomeu I, preşedintele şi prim-ministrul Greciei, arhiepiscopul Atenei, numeroşi episcopi şi miniştri, stareţii mănăstiriilor athonite şi aproximativ 2000 de pelerini. A fost emis chiar un timbru poştal ca să marcheze evenimentul, fiind publicat 000 de ani şi un catalog ilustrat cu icoanele mănăstirii.

Astăzi, obştea mănăstirii numără aproximativ 40 de monahi ce se îndeletnicesc, în principal, cu tâmplăria, sculptura în lemn şi pictura de icoane.

Date de contact:

Adresă: Xenofontos Monastery 630 86 Karyes, Mt. Athos, Greece

Telefon: +30 2377 023633

Fax: +30 2377 023631

E-mail: arhontariki@imxenophontos.gr

Protosinghel Ioanichie Bălan - Tezaurul Mănăstirii Xenofont - Pelerinajul părintelui Cleopa la Athos

Biblioteca Mănăstirii Xenofont adăposteşte peste 300 manuscrise, dintre care opt pe pergament, şi 4000 de cărţi tipărite.

Foto: Dr. Nicholas Exadaktylos

Mănăstirea Xenofont, cu hramul Sfântul mare mucenic Gheorghe, a fost fondată în secolul X de un cuvios cu acelaşi nume, care era unul dintre ucenicii Sfântului Atanasie Athonitul.

Intrăm în curtea mănăstirii care adăposteşte două biserici mari şi opt paraclise. Aici se află trei icoane vechi, miraculoase: icoanele Sfinţilor mari mucenici Gheorghe şi Dimitrie în mozaic, din secolul XII, şi o icoană a Maicii Domnului, numită „Odighitria”, adică „Îndrumătoarea”, venită singură în chip miraculos de la M-ănăstirea Vatoped în anul 1730.

Ne închinăm în biserică la sfintele icoane şi ascultăm slujba Vecerniei. Ne în-chinăm şi la sfintele moaşte ale Sfinţilor Trifon, Marina, Teodor Tiron, Arcadie, Cosma şi Damian etc.

Biblioteca Mănăstirii Xenofont adăposteşte peste 300 manuscrise, dintre care opt pe pergament, şi 4000 de cărţi tipărite. Posedă şi numeroase documente de danie, dintre care multe româneşti.

(Protosinghel Ioanichie Bălan, Pelerinaj la Locurile Sfinte, Editura Episcopiei Romanului şi Huşilor, 1992, pp. 452-454)

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Xenofont

În tezaurul Mănăstirii Xenofont se păstrează părţi din moaştele mai multor sfinţi, dar şi icoane, veşminte brodate şi vase liturgice deosebit de valoroase.

În schevofilachionul mănăstirii se păstrează Crucea ctitoricească a Sfântului Xenofon, care are o bucată din lemnul Sfintei Cruci, dar şi părţi din Sfinte moaşte ale

- *Sfinţilor apostoli Andrei, Varnava şi Filip,*
- *ale Sfinţilor Vasilie cel mare, Grigorie Teologul, Ioan Gură de Aur,*
- *Ioan cel nilostiv,*
- *Modest,*
- *Trifon,*
- *Iacob Persul,*
- *Ignatie Teoforul,*
- *Grigorie Palama,*
- *Haralambie,*
- *Fotie patriarhul Constantinopolului,*

- *ale Sfinţilor marilor mucenici Gheorghe, Dimitrie,*
- *Mercurie,*
- *Mina,*
- *Marina şi*
- *Parascheva,*
- *ale Sfinţilor noi mucenici Dimitrie Peloponisiul, Teodor Bizantiul şi*
- *ale cuvioşilor Mucenici Eftimie, Acachie şi Ignatie de la Schitul Mănăstirii Iviron.*

Iconofilachionul mănăstirii adăposteşte o icoană a Schimbării la faţă a Mântuitorului (secolul al XIII-lea) în steatit (18x15 cm), precum şi o icoană valoroasă a Sfântului Ioan Botezătorul (secolul al XVII-lea).

De asemenea, pe coloanele din răsărit ale noului katholikon se află, în dreapta Icoana făcătoare de minuni a Sfântului Gheorghe, iar în stânga Icoana Maicii Domnului „Odighitria".

Dar lauda mănăstirii sunt cele două icoane în mozaic ale Sfinţilor Dimitrie şi Gheorghe, care datează din secolele X-XI. Sfinţii sunt reprezentaţi în întregime şi nu sunt îmbrăcaţi în haine militare, ci în îmbrăcămintea de ofiţeri superiori imperiali.

Tezaurul Xenofontului mai cuprinde un manuscris pe pergament „Evanghelia slavonă", darul voievodului Ţării Româneşti Alexandru al II-lea Mircea (1574), precum şi un epitrahil brodat din fir de aur, argint şi mătase colorată, darul Sfântului Neagoe Basarab (1517).

(Foto) Sfinte moaște de la Mănăstirea Xenofont:
https://doxologia.ro/foto-sfinte-moaste-de-la-manastirea-xenofont

Materiale video de pe net

Tropar la Cinstirea Icoanei Maicii Domnului „Odighitria” de la Xenofont

Icoanei tale celei sfinte, numită îndrumătoarea, închinându-i-se acum cu multă credinţă, te lăudăm, Curată Fecioară, căci ea ne-a fost adusă în chip minunat, revărsând către noi minunile tale şi izbăvindu-ne din toate nevoile; de aceea, cu dragoste strigăm ţie: Slavă milostivirii tale, Curată, slavă pavezei tale, slavă purtării tale de grijă, Una Prealaudată.

Cinstire adusă icoanei Maicii Domnului „Hodighitria” la Biserica Mihai Vodă:
https://www.youtube.com/watch?v=9zTLwuoBhZE

Valoarea Faptei. Maica Domnului „Îndrumătoarea” Minunile din centrul Bucureștilor:
https://www.youtube.com/watch?v=43lp8RjoN0U

Maica Domnului „Îndrumătoarea”. Minunile din centrul Bucureștilor:
https://www.youtube.com/watch?v=JjakgeHpS9w

Imn Maicii Domnului Îndrumătoarea:
https://www.youtube.com/watch?v=VvStrxg3ZBU

Icoane

Maica Domnului "Îndrumatoarea"

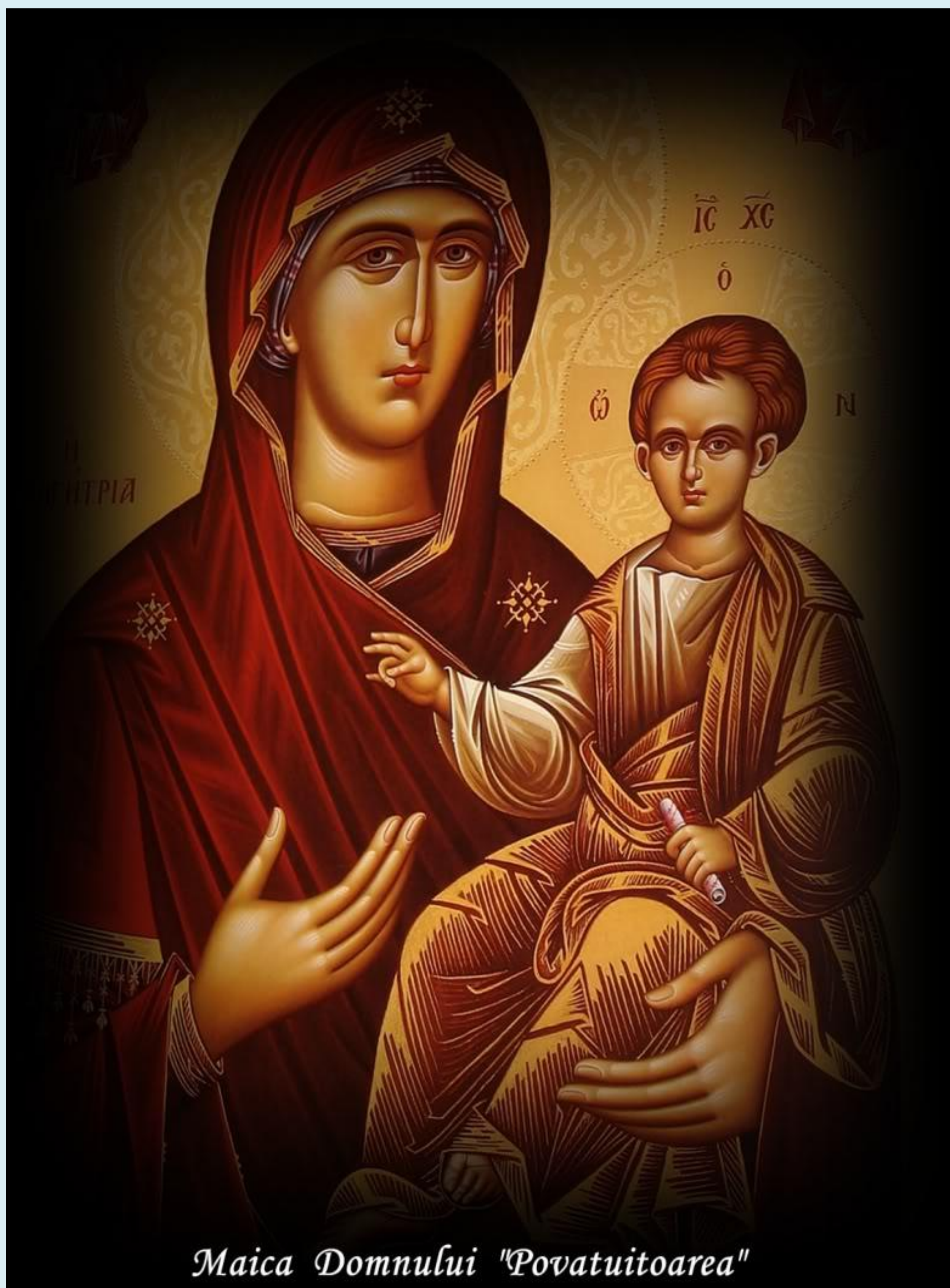

ΜΡ
ΘΥ
ΙϹ ΧϹ

ΜΡ ΘV
ΙС ХС
ΟΩΝ
ΗΟΔΙΓΙΤΡΙΑ

ΜΡ
ΘΥ
Η ΕΛΕΟΥϹΑ
IC XC

ΜΡ ΘΥ
ΙC ΧC
Ὁ ὬΝ
Ἡ ὉΔΗΓΗΤΡΙΑ
Maica Domnului "Povatuitoarea"

Maica Domnului "Povatuitoarea"

MAICA DOMNULUI ÎNDRUMĂTOAREA
MP - ΘV
IC - XC

FACEŢI TOATE
CÂTE VĂ VA
SPUNE

Icoana Maicii Domnului Hodeghetria din satul Emba, Paphos

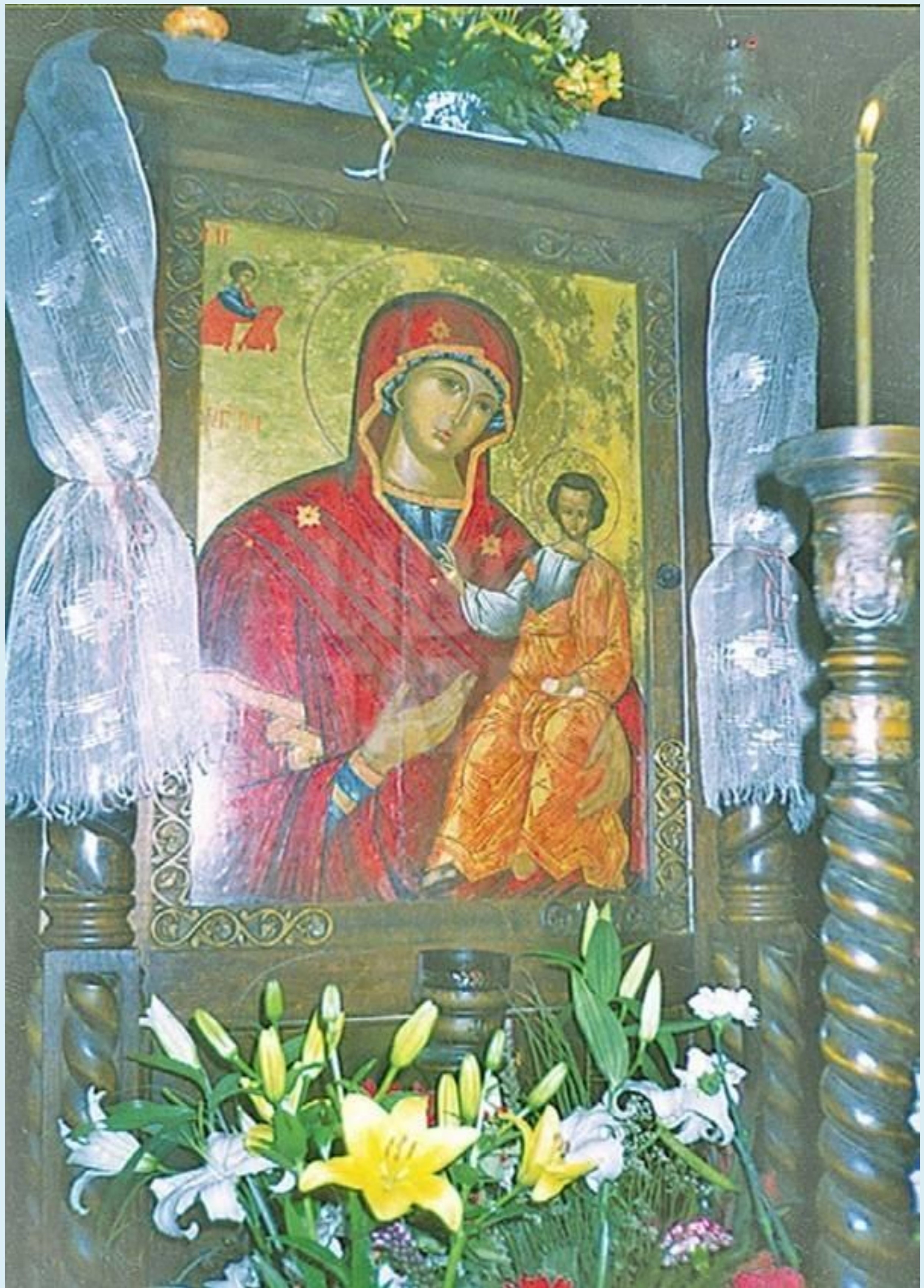

www.byzarticon.gr

Icoana Maicii Domnului "Îndrumătoarea" de la Mănăstirea Neamț, a cărei copie se găsește la biserica „ Buna-Vestire” din Deva

Maica Domnului "Povatuitoarea"
http://dositeea.blogspot.com

Icoana Maicii Domnului „ Îndrumătoarea” – Muntele Sinai, Egipt

Tropar la Cinstirea Icoanei Maicii Domnului „Odighitria" de la Xenofont

Icoanei tale celei sfinte, numită îndrumătoarea, închinându-i-se acum cu multă credinţă, te lăudăm, Curată Fecioară, căci ea ne-a fost adusă în chip minunat, revărsând către noi minunile tale şi izbăvindu-ne din toate nevoile; de aceea, cu dragoste strigăm ţie: Slavă milostivirii tale, Curată, slavă pavezei tale, slavă purtării tale de grijă, Una Prealaudată.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoarea creştinilor pe calea mântuirii!